ÎNTRECEREA

Scenariu: **PETRE LUSCALOV**
Desene: **ȘTEFAN DAMO**

7

Rezumatul episodului precedent: Florin se apără pretinzînd că a găsit un cățeluș pe stradă. Colegii se hotărăsc să lămurească situația dînd un telefon acasă la Florin.

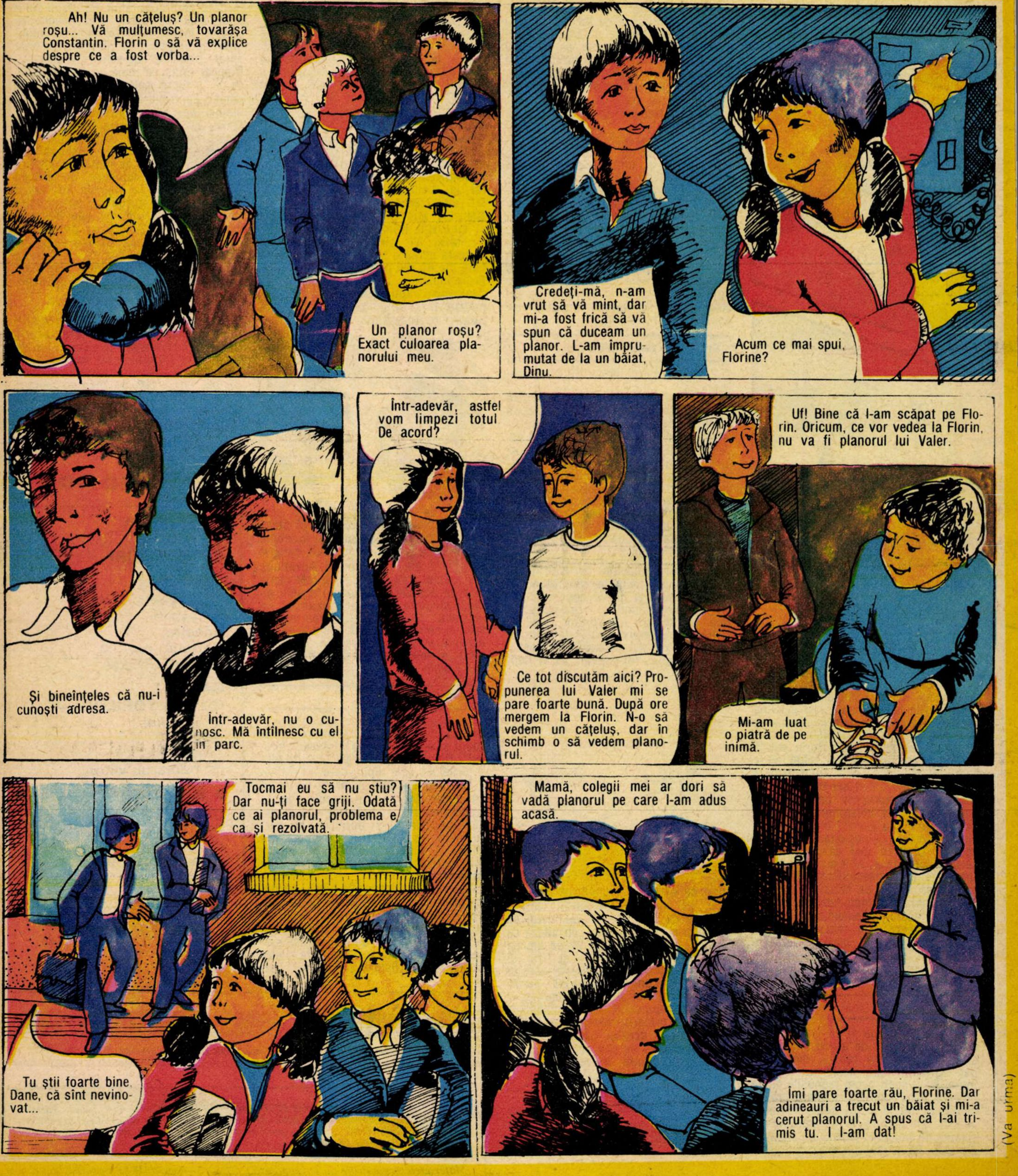
Ah! Nu un cățeluș? Un planor roșu... Vă mulțumesc, tovarășa Constantin. Florin o să vă explice despre ce a fost vorba...
Un planor roșu? Exact culoarea planorului meu.
Credeți-mă, n-am vrut să vă mint, dar mi-a fost frică să vă spun că duceam un planor. L-am împrumutat de la un băiat, Dinu.
Acum ce mai spui, Florine?
Și bineînțeles că nu-i cunoști adresa.
Într-adevăr, nu o cunosc. Mă întîlnesc cu el în parc.
Într-adevăr, astfel vom limpezi totul De acord?
Ce tot discutăm aici? Propunerea lui Valer mi se pare foarte bună. După ore mergem la Florin. N-o să vedem un cățeluș, dar în schimb o să vedem planorul.
Uf! Bine că l-am scăpat pe Florin. Oricum, ce vor vedea la Florin, nu va fi planorul lui Valer.
Mi-am luat o piatră de pe inimă.
Tocmai eu să nu știu? Dar nu-ți face griji. Odată ce ai planorul, problema e ca și rezolvată.
Tu știi foarte bine, Dane, că sînt nevinovat...
Mamă, colegii mei ar dori să vadă planorul pe care l-am adus acasă.
Îmi pare foarte rău, Florine. Dar adineauri a trecut un băiat și mi-a cerut planorul. A spus că l-ai trimis tu. I l-am dat!

(Va urma)

Cutezătorii

14

JOI, 4 APRILIE 1985.
ANUL XIX (NR 913)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Ca expresie a voinței întregii națiuni, a sentimentelor de nețărmurită dragoste, de aleasă stimă și profund respect ale poporului nostru,

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A FOST REÎNVESTIT ÎN FUNCȚIA SUPREMĂ DE PREȘEDINTE AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

În lumina acestei primăveri în care s-au împlinit două decenii de la alegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în fruntea Partidului Comunist Român, cînd pretutindeni împrejurul nostru prind viață înaltele idei și hotărîri ale Congresului al XIII-lea al partidului, pentru toți tinerii și copiii țării momentul reînvestirii tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU în funcția suprema de președinte al Republicii constituie o aleasă pagină de istorie, ale cărei înțelesuri ne luminează determinant întregul drum în viața, spre muncă și învățătură, spre pregătirea cît mai temeinică, în spirit patriotic, revoluționar, pentru a fi cît mai folositori prezentului și viitorului comunist al patriei.

29 martie 1985. Consfințind voința întregului popor, Marea Adunare Națională, întrunită în prima sesiune a celei de-a IX-a legislaturi, a reales, într-o atmosferă de puternică vibrație patriotică, într-o însuflețitoare unanimitate, pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Frontului Democrației și Unității Socialiste, în înalta funcție de președinte al Republicii Socialiste România.

Desfășurat sub cupola înaltului for legislativ al țării, acolo unde s-au consfințit momente cardinale din istoria patriei, actul învestirii, pentru a patra oară, a tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția de președinte al României a consacrat nețărmurita încredere, respectul și dragostea poporului român față de cel care a pus și pune mai presus de orice binele și fericirea națiunii, independența, suveranitatea și prosperitatea României, cauza socialismului și a păcii. În această înaltă învestire s-a exprimat deopotrivă voința fermă a tuturor fiilor patriei de a urma cu credință și devotament, în strînsă unitate, pe marele ctitor al României de azi, al României de mîine.

Înscriindu-se ca unul dintre cele mai luminoase evenimente pe care le trăiesc purtătorii cravatei roșii cu tricolor, tînăra generație, toți cei născuți în glorioasa Epocă Nicolae Ceaușescu, actul reînvestirii ne-a întipărit fiecăruia în conștiință, și mai puternic, hotărîrea de a urma neabătut înalta pildă de cutezanță revoluționară, de dăruire pentru cauza poporului, a marelui nostru conducător și îndrumător.

* * *

> **„Ca și in trecut, pentru mine nu există și nu va exista un ideal mai înalt decît slujirea intereselor partidului și poporului, cauza socialismului și comunismului în România, independența și suveranitatea patriei, pacea și înțelegerea între toate națiunile lumii!“**
>
> **NICOLAE CEAUȘESCU**

* * *

Am însoțit cu vie satisfacție momentul cînd deputații Marii Adunări Naționale, cărora în alegerile de la 17 martie li s-a încredințat opțiunea întregii țări, au dat glas supremei voințe a națiunii. Prin omagiul pe care forul legislativ l-a adus marelui președinte al României, s-au rostit sentimentele întregului nostru popor, a vorbit însăși istoria contemporană a patriei. În înălțătoarele clipe ale învestiturii am simțit încă o dată, cu deosebită putere, legămîntul de credință și dragoste pe care țara îl face față de viteazul său conducător.

Am însoțit cu vibrația întregii ființe clipele cînd, cu deosebit respect și considerație, a fost petrecută pe umărul președintelui Republicii Socialiste România eșarfa tricoloră în centrul căreia este încrustată cu fir auriu stema scumpei noastre patrii, cînd tovarășului Nicolae Ceaușescu i s-au înmînat însemnele prezidențiale ale puterii de stat și de comandant suprem al forțelor armate. Milioanele de cetățeni ai patriei au ascultat cu adîncă emoție solemnele cuvinte ale Jurămîntului rostit cu mîna pe Constituție de președintele Nicolae Ceaușescu, cuvinte izvorîte din cea mai adîncă iubire de neam și de țară.

Actul alegerii președintelui Republicii și solemnitatea învestiturii au, pentru fiecare dintre noi, semnificația unui reper în istorie în care s-au înscris marile victorii ale acestor două decenii și se deschid mărețe orizonturi spre România demnă și liberă, tot mai puternică și prosperă a anului 2000, a mileniului viitor.

Gîndurile și simțirile noastre se unesc în omagiul căruia, în aceste zile, prin vibrante mesaje, telegrame și scrisori, îi dă glas întreaga țară, exprimînd dragoste și recunoștință profunde, entuziasta adeziune la nobilele idei cuprinse în discursul solemn al președintelui Nicolae Ceaușescu, rostit în cadrul sesiunii Marii Adunări Naționale. Este omagiul însuflețitelor fapte de muncă, al eforturilor pline de dăruire pentru continua înălțare a patriei, al faptelor eroice ale poporului român, care adaugă noi file de lumină în cronica acestor ani de glorii.

Intrînd în cel de-al treilea deceniu al Epocii Nicolae Ceaușescu, țara își reafirma cu putere, prin voință și faptă, prin elan și dăruire revoluționară, hotărîrea de a urma neabătut, spre orizonturile socialismului multilateral dezvoltat și ale comunismului, pe marele său fiu și ctitor, președintele Nicolae Ceaușescu.

CUTEZĂTORII

MULT STIMATE ŞI IUBITE TOVARĂŞE NICOLAE CEAUŞESCU,

Cu inimile vibrînd de o adîncă şi emoţionantă bucurie, vă rugăm să ne permiteţi să dăm glas, în numele milioanelor de pionieri şi şoimi ai patriei, cu prilejul reînvestirii Dumneavoastră în funcţia supremă de Preşedinte al Republicii Socialiste România, dragostei şi preţuirii nemărginite pe care toţi copiii ţării o nutresc faţă de Dumneavoastră, fiul cel mai iubit şi stimat al poporului român, prietenul apropiat şi îndrumătorul preţuit al celei mai tinere generaţii din patria noastră.

Eveniment cu profunde semnificaţii în istoria patriei, care coincide în mod fericit cu împlinirea a două decenii de cînd vă aflaţi în fruntea partidului, realegerea Dumneavoastră, mult iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu, prin voinţa unanimă a întregii noastre naţiuni, ca Preşedinte al ţării, constituie pentru noi expresia cea mai limpede a dragostei şi recunoştinţei profunde pe care comuniştii, toţi oamenii muncii, fără deosebire de naţionalitate, le îndreaptă către Dumneavoastră, conducătorul iubit şi stimat al partidului şi al ţării, cea mai grăitoare dovadă a încrederii depline în politica Partidului Comunist Român, a hotărîrii ferme de a acţiona cu întreaga capacitate creatoare pentru înfăptuirea istoricelor hotărîri ale Congresului al XIII-lea al partidului.

În această zi de mare sărbătoare naţională, sîntem animaţi, alături de întregul nostru popor, de sentimentul înălţător al mîndriei patriotice că trăim în anii cei mai luminoşi din istoria patriei noastre dragi, al cărei strălucit ctitor sînteţi Dumneavoastră, mult stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, fiul cel mai ilustru al poporului român, marele făurar al ţării, personalitate politică proeminentă a lumii contemporane, patriot înflăcărat, care vă dedicaţi întreaga viaţă şi activitate slujirii intereselor fundamentale ale poporului şi partidului, împlinirii supremelor idealuri comuniste de dreptate, libertate, independenţă şi pace ale naţiunii noastre.

Născuţi în anii cei mai frumoşi ai istoriei contemporane româneşti, copiii patriei sînt mîndri că primele imagini ale vieţii lor au oglindit chipul nou al milenarei noastre patrii, în a cărei glorioasă cronică, anii ce au urmat după cel de-al IX-lea Congres al partidului au inaugurat o epocă măreaţă, de profunde transformări revoluţionare, care va străluci de-a pururi prin cuvintele dragi cu care poporul şi-a denumit propria istorie pe care o făureşte — „Epoca Nicolae Ceauşescu".

În aceste momente de sărbătoare a întregului popor, permiteţi-ne, mult iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu, să vă adresăm cele mai fierbinţi mulţumiri şi recunoştinţa noastră profundă, pentru minunatele condiţii de muncă şi viaţă create, pentru neasemuita grijă şi dragoste părintească cu care înconjuraţi permanent tinerele vlăstare ale patriei.

Gîndurile pionierilor şi şoimilor patriei se îndreaptă, în acelaşi timp, cu adînc respect şi caldă recunoştinţă către tovarăşa Elena Ceauşescu, eminent om de ştiinţă, patriot înflăcărat şi activist de frunte al partidului, care acordă o grijă deosebită creşterii şi educării celor mai tinere generaţii, aducîndu-şi totodată o contribuţie remarcabilă la progresul necontenit al învăţămîntului şi culturii, la puternica afirmare în lume a gîndirii şi cercetării ştiinţifice româneşti.

Călăuziţi necontenit de înălţătorul Dumneavoastră exemplu de muncă şi viaţă revoluţionară, copiii României cresc în spiritul dragostei şi devotamentului nemărginit faţă de patrie şi partid, al preţuirii trecutului şi prezentului glorios al poporului nostru, al respectului faţă de cinste şi adevăr, fiind pe deplin conştienţi că cea mai înaltă dovadă a patriotismului o constituie angajarea în muncă şi învăţătură, însuşirea celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii, hotărîrea de a nu precupeţi nici un efort pentru a deveni constructori pricepuţi ai societăţii comuniste.

Înflăcăraţi de mobilizatoarele îndemnuri pe care le adresaţi permanent tinerei generaţii, pionierii şi şoimii patriei se angajează în faţa partidului şi poporului, în faţa Dumneavoastră, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, să înveţe şi să muncească în aşa fel încît să răspundă prin fapte minunatelor condiţii de muncă şi viaţă create, să contribuie din toate puterile la făurirea societăţii socialiste şi comuniste în scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România.

Cu aceste gînduri izvorîte din căldura copilăriei fericite a milioanelor de pionieri şi şoimi ai patriei, vă rugăm să primiţi, stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, expresia dragostei şi recunoştinţei neţărmurite a tuturor copiilor ţării, urările fierbinţi de ani mulţi şi fericiţi, de sănătate şi putere de muncă, spre binele şi prosperitatea poporului, pentru continua înflorire a naţiunii noastre, pe calea luminoasă a edificării societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintării României spre comunism.

BIROUL CONSILIULUI NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

A V-A CONFERINȚĂ NAȚIONALĂ

În această lună îşi vor desfăşura lucrările conferinţele judeţene ale Organizaţiei Pionierilor şi a municipiului Bucureşti.

Prilej de rodnic bilanţ şi de exigentă analiză a modului în care pionierii fiecărui judeţ al ţării au acţionat pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin din documentele de partid şi de stat, din orientările şi indicaţiile date de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, conferinţele judeţene ale Organizaţiei Pionierilor vor adopta, totodată, hotărîri ce vor jalona viitoare activităţi şi vor dezbate proiectul Programului tinerei generaţii din Republica Socialistă România.

La conferinţele judeţene vor fi aleşi membrii consiliilor judeţene ale Organizaţiei Pionierilor, ai comisiei de cenzori şi se vor constitui comisiile Organizaţiei Şoimii Patriei. Vor fi aleşi, de asemenea, delegaţii care vor participa la lucrările celei de-a V-a Conferinţe Naţionale a Organizaţiei Pionierilor.

CAREI

Carei – un oraș renăscut, un oraș al florilor, al bucuriei zilnice de a trăi și munci. Un oraș care și-a încrustat adînc în memorie, păstrînd pentru totdeauna amintirea crîncenei încleștări cu dușmanul cotropitor. Monumentul ostășului român, ridicat în centrul localității aduce cinstire bravilor eroi care, cu prețul vieții, au eliberat, la 25 octombrie 1944, ul-

ÎN ÎNTÎMPINAREA FORUMULUI TINEREI GENERAȚII

TG. BUJOR

ÎMPREUNĂ CU ALEȘII NOȘTRI, SPRE NOI ÎMPLINIRI PIONIEREȘTI

La Conferința orășeneasca a Organizației Pionierilor — **Tg. Bujor**, pionierii participanți au fost deosebit de bucuroși că, și acum, în momentul rodnicului bilanț al împlinirilor de la precedentele alegeri și pînă acum, printre ei s-au aflat și numeroșii lor prieteni — comuniști de frunte ai localității care, permanent, le-au sprijinit inițiativele. Între invitații la conferință s-au aflat activiști ai Comitetului orășenesc al P.C.R., reprezentante ale Comisiei de femei, directori de întreprinderi.

Analizînd preocuparea pionierilor din cele patru unități din Tg. Bujor pentru îndeplinirea principalei îndatoriri pionierești — aceea de a învăța —, darea de seamă a evidențiat eforturile pionierilor și școlarilor de la **Școala Moscu**, și îmbucurătorul rezultat obținut: doi ani la rînd, copiii de aici au promovat integral. Nu aceeași situație există la Școala nr. 2. unde, deși peste o treime dintre elevi au avut numai medii de 9 și 10, procentul de promovabilitate nu situează încă unitatea pe un loc fruntaș. Analiza a arătat că în această școală există serioase resurse care ar putea duce la creșterea calitativă a rezultatelor la învățătură. Comandamentele pionierești trebuie să acționeze cu toate forțele pentru mobilizarea fiecărui pionier, a fiecărui școlar pentru a se autodepăși permanent.

Lucrările conferinței au evidențiat numeroasele împliniri ale pionierilor din Tg. Bujor. Astfel, an de an pionierii de aici și-au îndeplinit integral angajamentele asumate la munca patriotică. Harnici și gospodari, pionierii școlii **Umbrărești** au hotărît ca o parte din fondurile realizate din activitățile practice să fie destinate confecționării celor 12 costume pentru formația de dansuri. În cadrul acțiunii **„Patrie română, țară de eroi"** pionierii **Școlii Moscu** au avut o frumoasă contribuție la realizarea muzeului de istorie. Dintre inițiativele lor reamintim și pe aceea de a înființa, în școală, un cerc de creștere a animalelor mici.

Elanul tineresc, dorința pionierilor ca orașul lor să fie tot mai frumos s-au făcut simțite în fiecare primăvară printr-o unanimă participare la acțiunile de înfrumusețare a străzilor, a parcului, la plantarea de pomi și flori, la îngrijirea monumentelor.

În cadrul dezbaterilor, pionierul **Răzvan Guleș,** de la **Școala nr. 2**, și-a exprimat gîndurile cu privire la preocupările pionierilor pentru aplicarea în practică a cunoștințelor teoretice, subliniind rolul cercurilor tehnice de la Casa pionierilor și șoimilor patriei în dezvoltarea spiritului de creativitate. Printre succesele cu care se mîndresc pasionații de tehnică din **Tg. Bujor** se numără o mașină agricolă triplufuncțională, la construcția căreia au contribuit pionierii: **Alin Munteanu, Liviu Vișan** și **Aurelia Mazilu,** un joc electronic, receptoare radio, aparate de măsură și control etc. În acest an, la Casa pionierilor și șoimilor patriei Tg. Bujor se află în lucru un economizor de energie pentru blocurile de locuințe, un amplificator și dispozitiv de intercomunicații „Bujorel 1" pentru dotarea școlilor din oraș. Navomodeliștii lucrează și ei intens la construcția unui cargou echipat cu panouri eoliene auxiliare și la un navomodel de viteză.

Pionierii **Dan Mitu** și **Ovidiu Nenu** de la **Școala nr. 2, Carmen Palade** și **Daniela Patriche,** de la **Școala nr. 1**, și **Costache Luculeasă**, de la **Școala Umbrărești**, au vorbit despre preocupările pionierilor din unitățile pe care le reprezintă pentru sprijinirea eforturilor în sporirea numărului de note bune și foarte bune, a participării cu rezultate și mai bune la marile acțiuni de educație patriotica **„Tot inainte"** și **„Patrie română, țară de eroi"**, la **Festivalul Național „Cîntarea României"** etc.

Multe dintre propunerile prezentate în Conferință se regăsesc în Hotărîrea adoptată. Ele vor fi înfăptuite de pionierii din Tg. Bujor, avîndu-i în frunte pe **Daniela Patriche, Aurel Vîrlan, Virgil Iacob, Mihaela Radu, Răzvan Guleș, Dan Mitu, Anca Vasilache, Aura Dumitriu, Mihai Solomon, Anica Luculeasă, Carmen Palade** și alți cîțiva pionieri, aleși în Consiliul orășenesc al Organizației Pionierilor Tg Bujor.

E. ROȘCA

BUCOV-P

CE ÎNSEAMNĂ UNITATEA DE GÎNDIRE ȘI ACȚIUNE

Traiesc in trei localitați de pe raza comunei **Bucov** și invața în patru școli diferite. Dar se cunosc și se prețuiesc. Se cunosc din activitățile comune. Se prețuiesc pentru rezultatele obținute de fiecare unitate in

MELEAGURI EROICE

tima brazdă din pămîntul patriei, alungînd armatele hitleriste şi hortiste.

Un trecut care îndeamnă la cinstire şi dăruire. Aici, copiii Careiului se îngrijesc – de la primele raze blînde ale soarelui şi pînă se aştern troienile – să înflorească necontenit cele mai frumoase flori. Şi tot aici, generaţie după generaţie, cei aproape 3 000 de pionieri au trăit fiorul primei fluturări pe piept a cravatei roşii cu tricolor.

Un prezent care îndeamnă la angajare, la împlinirea celor mai frumoase aspiraţii. Pentru că numai în ultimii 20 de ani locuitorii de aici au construit 14 noi capacităţi de producţie.

Sfîrşit de martie însorit. În clădirea Teatrului orăşenesc, pretutindeni, începînd încă din holul de intrare, se simte o vie animaţie. Pionierii îmbrăcaţi în uniforme impecabile se îngrijesc ca totul să fie pus la punct: pavoazarea, expoziţiile de desene şi de lucrări practice realizate de copiii oraşului, apoi sala de festivităţi, microfoanele, difuzoarele, totul. Are loc Conferinţa de dare de seamă şi alegeri la nivelul oraşului lor. Ce vor raporta pionierii la acest moment de analiză şi de scrutare a viitorului? Stăm de vorbă cu pioniera **Alina Galea Diaconu,** locţiitor al preşedintelui Consiliului orăşenesc al Organizaţiei Pionierilor.

– Mai întîi vom aprecia cu satisfacţie faptul că în toate cele cinci unităţi pionereşti rezultatele la învăţătură sînt numai bune şi foarte bune. Apoi faptul că părinţii, tovarăşii profesori şi adesea tovarăşa Cornelia Şoimeanu, primarul oraşului, ne apreciază hărnicia, spiritul gospodăresc.

– Colega mea se referă la faptul că nu există nici o stradă a oraşului nostru, nici un colţişor care să nu fie în atenţia pionierilor, intervine **Ovidiu Stet.** Apoi la hărnicia dovedită în practica agricolă pe care am desfăşurat-o la fermele I.A.S. Ianculeşti şi Ghenci, ca şi la plantările de sute de duzi pe care le-am făcut în vederea creşterii mai intensive a viermilor de mătase. Sîntem şi buni, şi pricepuţi crescători de animale mici.

– Avem de gînd să vorbim mai pe larg şi despre frumoasa experienţă a cercului „Popor de viteji" din şcoala noastră, numărul 1, insistă Alina. Anul acesta am înfiinţat un colţ muzeistic care, de curînd, a fost inaugurat. Avem acolo interesante exponate care atestă existenţa a două aşezări din epoca neolitică şi a feudalismului timpuriu, descoperite în oraşul nostru, pe locurile unde s-a construit noua fabrică de zahăr. Colaborăm cu secţia de istorie a Muzeului orăşenesc. Astfel, am avut posibilitatea ca în acest an să organizăm expoziţii cu documente privind eliberarea oraşului Carei şi Răscoala lui Horia, Cloşca şi Crişan.

– În Festivalul Naţional „Cîntarea României" ne prezentăm, în această ediţie, cu 19 formaţii, după părerea noastră, redutabile, ne asigură şi **Crina Bonto,** o bună recitatoare din clasa a VII-a, de la Şcoala nr. 1. Şi-au cîştigat pînă acum un bun renume formaţiile artistice ale Casei pionierilor şi şoimilor patriei...

Încă alte numeroase împliniri au fost raportate, analizate de către pionieri în conferinţa lor orăşenească. Dar cu aceeaşi promptitudine ei au adoptat în Hotărîre măsuri care prevăd, printre altele, înfiinţarea de noi cercuri tehnico-aplicative, de amenajare, şi cu sprijinul lor, a unor terenuri de joacă şi sportive în Grădina Viilor, de organizare a unor acţiuni comune şi schimburi de experienţă între unităţi.

ELENA MĂNESCU

ALINA

OVIDIU

CRINA

AHOVA

parte şi de toate împreună.

Dar conferinţa comunală a Organizaţiei Pionierilor a pus în evidenţă ceva în plus: faptul că purtătorii cravatei roşii cu tricolor de la cele patru şcoli reprezintă o forţă, o voinţă puternică, unanimă. Au descoperit ce înseamnă unitatea de gîndire şi de acţiune. Fără aceste semnificative descoperiri ei n-ar fi putut raporta conferinţei îndeplinirea a 45 la sută din angajamentul la munca patriotică şi alte frumoase înfăptuiri. Şi n-ar putea să-şi propună pentru viitorul apropiat obiective cutezătoare ca sădirea unei plantaţii de duzi pentru creşterea viermilor de matase, realizarea a trei piste aplicative, îngrijirea spaţiilor verzi de pe raza comunei, dar mai ales obţinerea, încă în acest an şcolar, a procentului de sută la sută promovaţi.

Trecem în revistă aceste obiective discutînd cu **Georgiana Dragomir, Nicolae Popa, Daniela Tican, Nicoleta Petre, George Marcu, Alice Nedelcu, Vasile Viroagă,** proaspăt aleşi locţiitori ai preşedintelui Consiliului comunal al Organizaţiei Pionierilor. Din propunerile formulate în conferinţă s-au desprins şi alte idei pentru proiectele viitoare ale pionierilor, cum sînt sporirea participării la cercurile tehnico-aplicative, organizarea de acţiuni sportiv-turistice, realizarea şi dotarea unor noi terenuri de joacă pentru grădiniţe. În curînd vor începe pregătirile pentru faza pe grupe a concursului „Meseria – brăţară de aur". Formaţia de chitare din **Bucov,** cea de flaute şi cea de dansuri populare din **Chiţorani** vor concura pentru noi locuri fruntaşe la „Cîntarea României". Iar la conferinţa judeţeană a organizaţiei, pionierii din Bucov vor raporta îndeplinirea a 75 la sută din angajamentul la munca patriotică.

HORIA ARAMĂ

LEGĂMÎNTUL PIONIERULUI

Pionierii claselor a V-a trăiesc în aceste zile unul dintre cele mai emoţionante momente ale vîrstei lor: momentul rostirii şi semnării Legămîntului pionierului. La şcoală sau la locul de muncă al părinţilor, la un muzeu sau într-un loc cu adînci rezonanţe istorice, din inimile de copii izvorăsc, în lumina drapelului scump al patriei, cuvinte solemne, cuvinte fierbinţi. Ele exprimă sentimentele, aspiraţiile unei generaţii născute în anii cei mai bogaţi în împliniri din istoria ţării.

„Voi învăţa şi voi munci pentru a deveni fiu de nădejde al patriei mele, Republica Socialistă România; voi fi credincios poporului şi Partidului Comunist Român, voi respecta neabătut îndatoririle pionereşti."

Sînt cuvinte fierbinţi cu bogate semnificaţii politice, etice şi sociale care atestă urcuşul spre o nouă treaptă a maturităţii. Prin rostirea lor, pionierii claselor a V-a îşi întăresc hotărîrea de a deveni fii de nădejde ai patriei, tineri revoluţionari, făgăduind să se dăruiască muncii cu devotament, să înveţe, să se pregătească astfel încît prin faptele lor să slujească cu credinţă patria, poporul, Partidul Comunist Român.

Rostind şi semnînd Legămîntul, pionierul are mereu viu în conştiinţa sa înaltul exemplu al tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, preşedintele Republicii, exemplu de dăruire revoluţionară, de muncă şi luptă dedicate patriei şi poporului, triumfului socialismului şi păcii, a celui mai iubit fiu al ţării, marele prieten şi îndrumător al tinerei generaţii. Prin rostirea şi semnarea Legămîntului, pionierii se angajează să răspundă prin frumoase fapte de muncă, comportare exemplară, înaltă conştiinţă patriotică, pentru grija permanentă cu care sînt înconjuraţi, pentru copilăria lor fericită, pentru minunatele condiţii de viaţă şi învăţătură ce le sînt create.

Pionieri în „Banca de onoare"

Imaginile pe care ni le-a trimis de curînd tovarăşul profesor Adrian Butoi, comandantul-instructor al unităţii de la Liceul „Fraţii Buzeşti", Craiova — constituie o nouă şi grăitoare dovadă că acţiunea „Banca de onoare", iniţiată de revista noastră, se bucură de o largă participare şi în rîndurile colegilor voştri doljeni. Întrecerea autodepăşirii la învăţătură şi comportare îi ambiţionează pe tot mai mulţi pionieri să-şi dovedească sîrguinţa, dorinţa de a obţine note din ce în ce mai bune. Printre cei mai recenţi laureaţi ai „Băncii de onoare" se înscriu şi **Anca Rotaru** şi **Alina Gădeanu,** din clasa a V-a B, **Răzvan Bistriceanu** şi **Eugen Zamfir,** din clasa a VI-a B, **Sergiu Sabetai** şi **Adriana Lăzărescu,** din clasa a VII-a A. Consemnăm cu acest prilej şi o originală iniţiativă a pionierilor de la Liceul „Fraţii Buzeşti": ei au confecţionat şi un frumos ecuson al „Băncii de onoare" — pe care-l poartă, timp de o lună, cîştigătorii trofeului autodepăşirii.

Dragi cititori, aşteptăm în continuare corespondenţele voastre însoţite de fotografiile colegilor care au cucerit însemnul „Banca de onoare". Relataţi-ne, totodată, despre modul cum au muncit, au învăţat, s-au străduit ei să obţină rezultate tot mai bune. Aceste corespondenţe şi imagini le vom publica în cadrul rubiricii noastre Galeria „Băncii de onoare". Menţionăm că autorii celor mai reuşite dintre însemnările, interviurile, reportajele, anchetele şi fotografiile trimise redacţiei vor primi Legitimaţia de corespondent special al revistei.

BANCA de ONOARE
lic. Fraţii Buzeşti
CRAIOVA

BANCA de ONOARE
lic. Fraţii Buzeşti
CRAIOVA

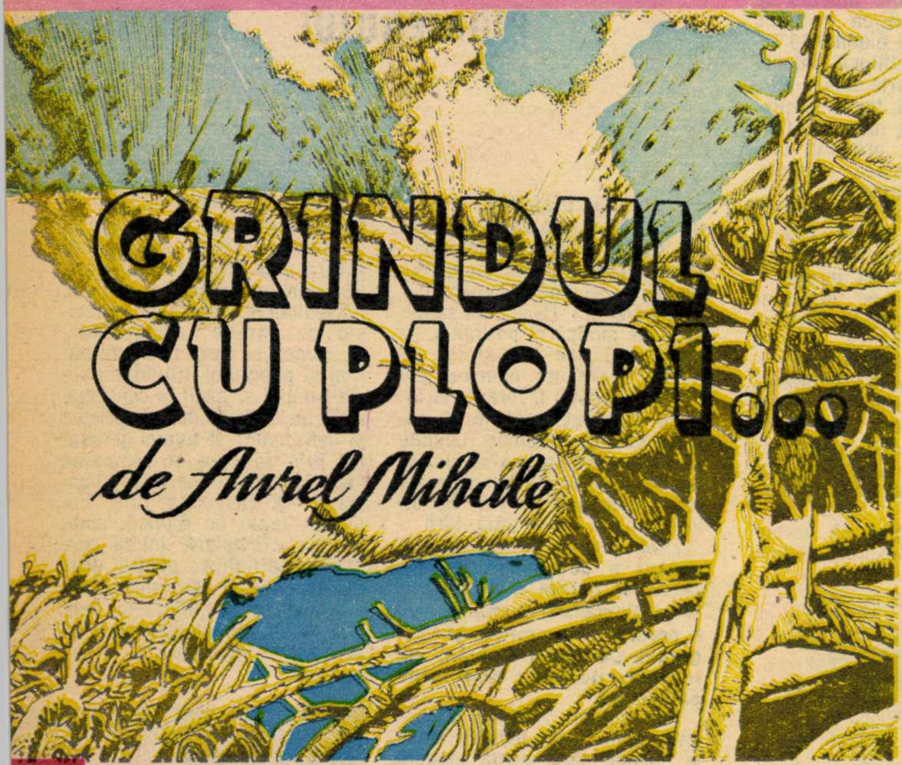

GRINDUL CU PLOPI...

de Aurel Mihale

Am stat de veghe, îngrămădiţi pe lingă bărci, pînă ce stelele au început să piară una cîte una din apă. Întunericul se mai subţiase.

Malul de dincolo al Tisei, întins, cu cocoaşa grindului ceva mai întunecată, dormita încă în umbrirea nopţii dinspre ziuă; într-o linişte tainică şi pustie. După miezul nopţii, nemţii nu se mai făcuseră simţiţi în nici un fel; ne gîndeam că poate plecaseră cu adevărat, forţaţi de mişcările noastre sau de înaintarea altor unităţi, care trecuseră – după cum auziserăm – Tisa mai la sud şi se băteau pentru Szolnok. Poate tocmai de aceea, sau poate ca să-i surprindem pe nemţi, comandamentul nostru a hotărît să nu mai facă nici o pregătire de artilerie înainte de atac. Aşa că ne-am trezit deodată cu primele bărci ale puşcaşilor plutind pe apă, petice de umbră groasă ce se depărtau de mal, grăbite.

– Gata... a tresărit Codana.

Voinea şi-a aruncat centrala în spate, cu bobina cu fir, iar ceilalţi au ridicat cutiile de muniţie şi bobinele de rezervă de la picioare. Codana a apucat frînghia de pe botul lătăreţ al bărcii, noi de pe margini, şi am ieşit cu barca în miini, umflată şi uşoară, la apă. Cele patru bărci ale plutonului de puşcaşi din faţa noastră ajunseseră aproape de mijlocul Tisei, ţintind în linie dreaptă, prin întunericul acela destrămat, grindul de pe celălalt mal.

Lopeţile au început să fluture şi mai des, ca nişte aripioare albe, care doar atingeau unda Tisei. Barca şi-a grăbit alunecarea cea uşoară şi tăcută, dusă şi de curent la vale şi înaintînd puţin pieziş, drept înspre „grindul cu plopi". În urma noastră rămînea întins, afundîndu-se treptat în apă, firul roşu de telefon ce se desfăşura necontenit de pe rola ce-mi zuruia în spate. Cu asta însă ne şi depărtam de barca artileriştilor, în care nu erau decît teteristul şi doi soldaţi, ce nu aveau puterea lopeţilor noastre.

Dincolo de stufăriş, la margine, ne-am oprit cu răsuflarea gîtuită; în faţă era grindul, o cocoaşă prelungă de pămînt, mare cît douăzeci-treizeci de ogrăzi, cu iarbă şi stufăriş mărunt, fără plopii însemnaţi pe harta poate de prea mult timp; pînă la el erau ca la două-trei sute de metri, iar primăvara apele Tisei ajungeau, desigur, pe coasta lui. Acolo, pe coama lui golaşă, se încleştaseră puşcaşii primului pluton cu nemţii.

Am ieşit din stufăriş risipiţi în unghi, ca nişte cocori, cu Voinea, care avea centrala între noi, şi cu Codana în frunte, urcînd coasta prelungă şi uşoară, cu automatul întins în faţă. După mine rămînea pe pămînt, desfăşurat neîncetat, firul de telefon. În spatele puşcaşilor, într-o groapă de-a nemţilor, orientată spre apă, ne-am oprit. Voinea a legat capătul firului de borna regimentului, Codana a hîrîit aparatul, şi legătura cu cei de dincolo de apă a fost din clipa aceea restabilită.

– Ce se petrece acolo, la voi? a întrebat nerăbdător colonelul.

– Plutonul unu e pe grind, a raportat Codana... dar e contraatacat de nemţi!...

– Celelalte două?

– Sînt pe de lături, dar încă nu se simt...

– Dar artileriştii?

– S-au înecat, domnule colonel... n-a mai ajuns nici unul la mal...

Colonelul ne-a amintit că trebuie să păstrăm grindul cu orice preţ, o jumătate de ceas, pînă ce trec apa şi companiile din al doilea eşalon. Apoi a ordonat plutoanelor de pe laturi să cadă în flancurile nemţilor, iar nouă să ţinem legătura şi cu artileria. În clipa asta însă, au fost oprite şi celelalte două plutoane cu foc nimicitor, iar pe grind s-au ridicat, ameninţătoare urletele de asalt ale nemţilor. Aruncătoarele şi tunurile lor, care bătuseră pînă atunci doar ţărmul şi apa, îşi scurtaseră tragerile şi proiectilele începură să cadă în stufăriş şi pe noi.

Mă gîndeam să ne tragem în stufăriş, unde credeam că vom putea ţine şi noi piept un timp nemţilor de pe grind. Dar tocmai atunci, Codana a cerut legătura cu regimentul şi a raportat colonelului situaţia desperată în care ne găseam.

– Am înţeles, domnule colonel, s-a angajat el... vom urca şi noi pe grind...

Şi, la semnul lui, am şi început să ne tîrîm spre coamă, printre exploziile care se răreau, cît mai aproape de puşcaşi. Eu cu Voinea am rămas apoi cu centrala într-o groapă, iar Codana şi ceilalţi au urcat mai departe grindul, în salturi scurte şi repezi, pitite, căci gloanţele vîjîiau la o palmă numai de pămînt. Focul puşcaşilor, singuratic şi risipit, era acum complet copleşit de evantaiul acela de trasoare albăstrii, al nemţilor. M-am înţeles atunci cu Voinea să rămînă singur la centrală, să se apere cum va putea, şi să urc şi eu pe grind. I-am aşezat cinci-şase grenade la îndemînă, pe marginea gropii, i-am lăsat bobina cu fir la picioare, precum şi telefoanele pe care le aveam pentru companiile ce erau încă pe apă şi am ieşit din groapă. Dar n-am mai apucat să plec; tocmai atunci am văzut centrala clătinîndu-se, smucită de firul pe care-l desfăşuraserăm noi peste apă şi prin stufăriş, de parcă cineva încerca s-o tragă înapoi la mal. Voinea a răsucit repede firul pe pumn, a apucat centrala în braţe, şi mi-a făcut semn cu capul, speriat:

– Dudulane... ia vezi, mă!

M-am întors dinspre grind şi am plecat înapoi spre apă, tîrîndu-mă ca o şopîrlă, repede, pe fir. La marginea stufărişului cuprins de explozii şi învăluit pînă pe apă de fum şi zgură, de pămînt, ca de o ceaţă neagră-albicioasă, puturoasă şi amăruie, cu iz de pucioasă arsă, am dat de teteristul de la artilerie, rănit şi întins pe cărăruie, agăţat de fir. Era fără cască şi ud, cu pieptul plin de sînge, lăsat pe o coastă şi cu ochii înainte, către grind... „Oare cît se zbătuse aşa rănit în apă, cît se chinuise să înoate pînă la mal, cît căutase firul prin stufăriş, şi cum trecuse apoi printre explozii, pînă ce ieşise să vadă coama grindului din faţă!"...

40 DE ANI
DE LA VICTORIA
ÎMPOTRIVA FASCISMULUI

– Cine e? a tresărit speriat şi a deschis ochii, cu privirile împînzite ca de friguri.

– Dudulan Ion... de la telefonişti...

– Repede... du-mă repede pe grind! mi-a poruncit... Trebuie să tragă artileria.

Da, sigur că trebuia; trebuia sa tragă mai de mult, cînd ai noştri stăpîniseră grindul cu adevărat şi poate-ar fi putut opri contraatacul acela turbat al nemţilor. Trăgea şi acum, dar loviturile ei, neconduse de nimeni, cădeau departe în gol, dincolo de grind.

În faţă, pe grind, mitralierele băteau încă învălmăşit şi răbufneau, ca într-o rupere de explozii, grenadele; înapoi, prin stufărişul rărit şi tocat de bombardament, se vedea Tisa, vînzolită, cu bărcile de cauciuc, umflate şi negricioase, risipite pe ea.

Hai, odată... a gemut teteristul.

– Am intrat sub el, de l-am luat în spate, şi am pornit iarăşi pe fir, de-a buşilea, înspre grind. Cît a simţit că-l port aşa, a stat liniştit, înăbuşindu-şi durerea. Sub malul grindului, aproape de centrală, am crezut că îmi murise în spate, dar cum l-am răsturnat pe pămînt, a şi început să mişte şi să geamă, să-mi poruncească şi să mă roage – prin semne mai mult – să-l duc pînă sus, pe coamă, de unde să comande focul bateriilor de dincolo de Tisa...

Cînd am ajuns la Voinea, artileria noastră trăgea încă, dar mult prea departe şi la fel de împrăştiat, aşa ca nu-i stingherea cine ştie cît pe nemţi. Teteristul şi-a dat seama de asta după auz şi n-a mai aşteptat ca Voinea să-i înfăşoare pieptul; şi-a înfipt ghearele în umerii mei, desperat, căci puterile îl părăseau cu fiecare clipă, şi iarăşi mi-a cerut sa-l duc pînă pe grind.

L-am ridicat pînă pe marginea gropii şi l-am aşezat cu faţa la nemţi şi cu binoclul la ochi. De aici, de pe grind, se vedeau ca-n palmă toate poziţiile nemţilor, pînă departe în pustă, căci lumina ceea vînătă se subţiase şi zarea devenise albă-diamantină, ca de cristal. Coasta grindului era plină de nemţi, mulţi, ca la o companie-două, şi încă alţii urcau poalele grindului, deşi ca furnicile, tot înspre noi. Înapoia lor, departe, cîteva grupuri de salcîmi erau învăluite într-un fum alburiu şi gros, în care licăreau aproape regulat, aprinse, gurile tunurilor; acolo erau poziţiile artileriei nemţeşti care bătea apa, vadurile şi stufărişul. În spatele nostru, jos la Tisa, şi apa, şi stufărişul se zbuciumau neîncetat, în clocotul exploziilor, iar bărcile puşcaşilor din al doilea eşalon se înghesuiau spre mal.

Teteristul, ţinut de mine cu o mînă pe după piept, cu părul încă ud şi fruntea îmbrobonată de apă sau poate de sudoarea morţii, a cercetat cîteva clipe, încremenit, grindul năpădit de nemţi, cîmpul plin de bateriile lor, şi mi-a făcut apoi semn sa-i ţin receptorul la ureche şi la gură. Şi glasul i-a răsunat pe neaşteptate, hotărît şi grav, încărcat de desperarea pe care nu şi-o mai putea ascunde:

– Asupra bateriilor inamice... Înălţător: două mii nouă sute... Grade: două sute cincizeci şi cinci... două sute şaizeci şi unu... două sute şaptezeci şi trei... Atenţie: foc!

Un huruit de tunet cutremurător şi gros ne-a trecut pe deasupra, galopînd pe aripile văzduhului nelimpezit îndeajuns, şi toate proiectilele tunurilor noastre, risipite pînă atunci, s-au adunat pe pîlcurile salcîmilor, unde erau bateriile nemţilor, în hore mici, înghesuite de explozii.

– Bine! a zvîcnit teteristul în braţele mele... Încă o dată: foc... foc... foc!... a repetat cu ură, întunecat.

Salvele bateriilor noastre au căzut apoi potop, acolo pe pîlcurile de salcîmi, şi bombardamentul nemţilor s-a întrerupt, şi pe apă, şi în stufăriş, ca retezat de o mînă nevăzută. Norii de fum de pe bateriile lor deveniseră negri, căci exploziile muşcaseră cu putere şi din pămînt. Numai din cînd în cînd cîte o gură de tun stingheră mai scăpăra dintr-acolo, dar şi ea era acoperită de salva care venea.

– Bravo, băieţi! a tresărit din nou teteristul... Încă o dată: foc!... De data asta însă s-a înecat cu sînge şi a început să-l scuture tusea în braţele mele, cu nasul în pămînt. Receptorul mi-a gîjîit în mînă, vuind de strigăte şi întrebări speriate, pînă ce el s-a liniştit şi i l-am lipit din nou de ureche... Nu, n-am murit, a murmurat teteristul cu dinţii încleştaţi... m-am înecat cu fum!

Şi iar au bubuit tunurile pe deasupra noastră şi iar s-au acoperit salcî-

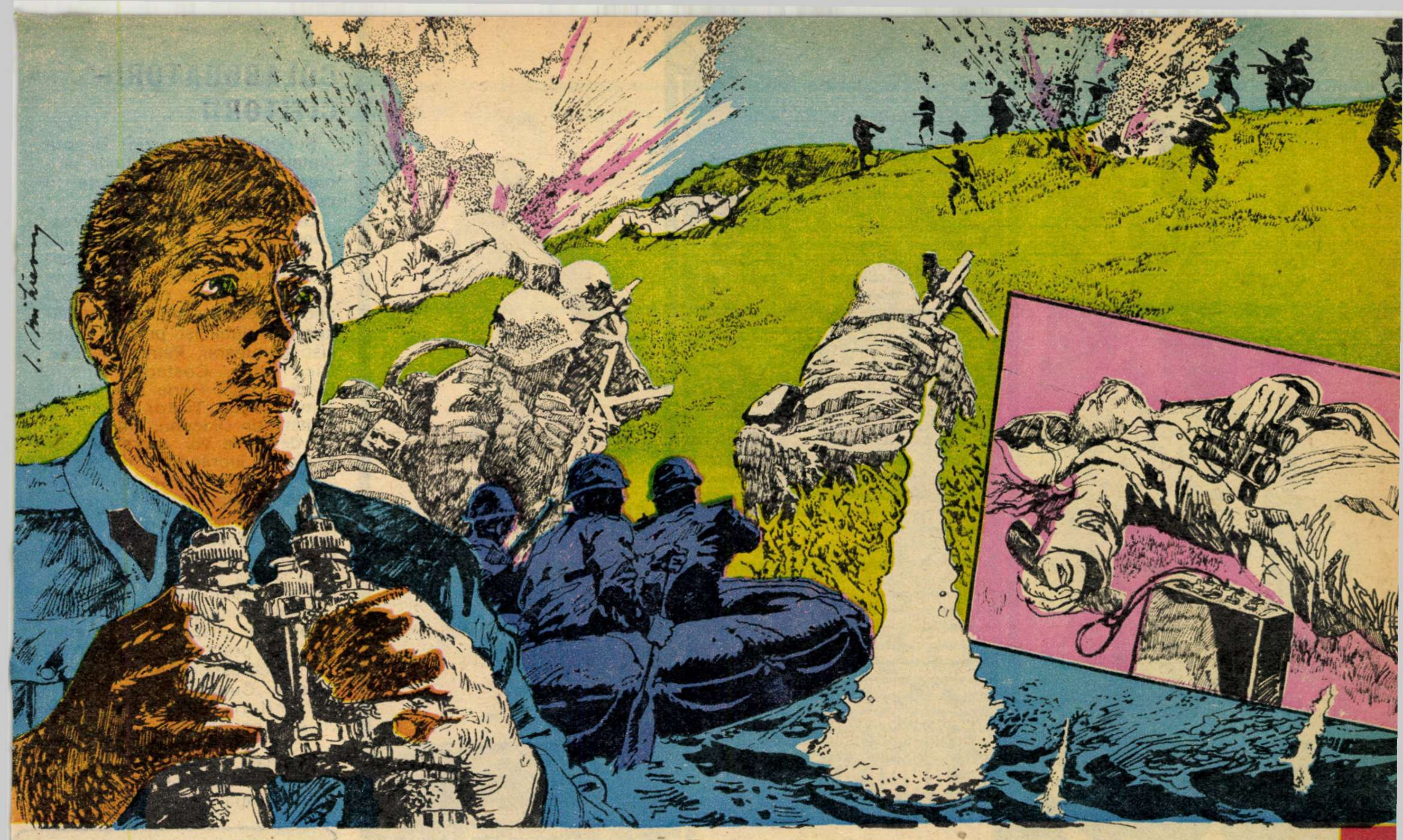

mii şi poziţiile nemţilor din pustă de explozii şi pulbere. Nemţii care scăpaseră însă spre grind se tot înghesuiau la poalele lui, ca furnicile, gata să se ridice la un nou asalt. Teteristul a coborît binoclul după ei şi a încremenit deodată, speriat poate că-i vedea atît de aproape şi atît de mulţi.

– Alo... Dumitrescule... Dumitrescule! a strigat cu vocea-i împuţinată în receptor... Dumitrescule, fii bun, un baraj de toată frumuseţea la poalele grindului... Te rog!... Da, colcăie de nemţi!... Cîte salve vrei tu... Oricum, dincolo de cinci pentru fiecare baterie!... Da, în linie... Poftim?... Înălţător: două mii trei sute... Grade: între două sute patruzeci şi opt – două sute şaptezeci şi unu... Atenţie, foc!

Văzduhul s-a clătinat din nou de bubuitul acela călător, înalt, care s-a frînt apoi deodată, chiar deasupra noastră. Proiectilele au vîjîit şi s-au spart în pămînt, doar la două sute de paşi de noi, drept în furnicarul nemţilor.

– Toata recunoştinţa, Dumitrescule! a izbucnit înveselit teteristul de parcă recăpătase în mod miraculos putere... Acum, cîte vrei tu... Dar repede, te rog... repede, că nemţii se mişcă spre noi!

Şi numai peste o clipă, toată coasta grindului a început să fiarbă de explozii. Nemţii însă erau destul de mulţi şi tot mai apucau să treacă prin perdeluirea de flăcări şi fum. Ieşeau cu rîndurile rărite, ca zăpăciţi, dar cum se trezeau, se regrupau şi se înghesuiau pe coastă către noi. Cele două puşti-mitraliere, una a noastră, a telefoniştilor, strînşi de Codana, cealaltă a celor cîţiva puşcaşi care mai rămăseseră din plutonul de pe grind, băteau turbate, în rafale încrucişate, lungi, dar nu-i mai puteau culca pe toţi. Nemţii cuprinseseră toată lăţimea grindului şi închegaseră un foc ce ne copleşea. Faţa de copil a teteristului s-a înnegurat atunci pentru prima dată şi nu s-a mai schimbat; înţelesese poate şi el că nemţii vor trece oricum peste noi.

– Unde-s ai noştri? a întrebat cu glasul îngheţat.

– Pe mal, l-am asigurat... intră acum în stufăriş...

El s-a răsucit totuşi, să vadă singur asta, dar iar l-a înecat sîngele şi a alunecat, moale, cu binoclul în mîini, în braţele mele. În faţa noastră, la numai optzeci de paşi, nemţii începuseră să viermuiască, înghesuindu-se pentru asalt. Era destul de clar; vor pune mîna pe grind, înainte ca ai noştri, cei din eşalonul doi, să ajungă la noi. Clipa asta de linişte însă l-a trezit cu totul pe teterist, care pînă atunci murmurase numai, neîmpăcat, „să tragă artileria!"

– Dar de ce nu mai trage nimeni? ne-a întrebat şi a deschis ochii.

A înţeles însă singur, din prima clipită, întreaga situaţie de pe grind. Obrajii şi ochii iluminaţi i-au fost apoi deodată cuprinşi ca de un reflex de gheaţă, alb, mineralizat şi rece.

– Coborîţi cu toţii la centrală... îi aşteptaţi acolo pe puşcaşi...

Mi-a făcut semn de l-am aşezat iar pe marginea gropii, cu ochii la nemţi şi receptorul la ureche. Apoi s-a scotocit în buzunarul de la piept şi mi-a întins actele lui mînjite de sînge. Şi iar mi-a făcut semn, şi i-am făcut legătura cu bateriile.

– Alo... artileria... artileria!... Eu sînt, Dumitrescule! a tresărit, cu lumina ceea şi mai vie în ochi... Nu, nu mai sînt decît eu pe grind... Scurtaţi tragerea cu două sute de metri... Da, bombardament de distrugere pe grind... Dumitrescule, eu comand! a strigat poruncitor, şi ochii i-au devenit ca de sticlă, neînduplecaţi şi goi.

În faţa noastră, nemţii începuseră să înainteze, temători, parcă pipăind şi pămîntul, şi liniştea de pe grind.

– Plecaţi odată! a izbucnit teteristul, nemulţumit, fără să-şi întoarcă faţa spre noi... şi fără putere, căci puterea şi-o păstra pentru clipa următoare... Dumitrescule, a strigat în receptor... rămîi, te rog, pe fir!

Codana mi-a făcut semn să iau eu puşca-mitralieră, dar n-am ieşit din groapă pînă ce nu i-am văzut mai întîi, pe el şi pe puşcaş, care erau răniţi, tîrîndu-se pe fir. Teteristul uitase de noi; avea clipele numărate şi nu putea să le piardă, înfrîngînd încăpăţînarea noastră. De aceea, m-am oprit ca la douăzeci-treizeci de paşi, cu gîndul că tot mă voi putea repezi, să-l scot din pojarul ce avea să cadă în curînd peste el. S-a oprit şi Codana, copleşit şi el de situaţia asta. Glasul teteristului devenise iar melodios şi cald, aşa cum îl cunoscuserăm cu două nopţi în urmă, în stufărişul de pe celălalt mal. De data asta însă nu mai comanda; se ruga, ca un copil:

– Dumitrescule... vezi tu, să ia bine toate elementele... te rog!

Acum abia a izbucnit focul vijelios al nemţilor, culcat pe toată coama grindului şi ţesut iarăşi într-un evantai de trasoare ce ne trecea pe deasupra. Peste încă o clipă am auzit şi uralele lor de asalt, vii şi ascuţite, prelungi, şi pe coama grindului au apărut primele căşti, pătrate şi negricioase. Codana mi-a făcut iarăşi semn şi ne-am tras pînă la Voinea, în groapă, cu focul după noi. Ştia de acum şi Voinea ce-şi pusese teteristul în gînd, căci ascultase convorbirea acestuia cu artileriştii, şi ne-a întins casca de control a centralei, de ne-am îngrămădit cu toţii pe ea.

– O clipă... încă o clipă, Dumitrescule! se ruga mai departe teteristul, cu glasul lui melodios, înfiorat acum deopotrivă de ură, de dor şi de tristeţe... Să urce cu toţii pe grind!

Cele două companii din al doilea eşalon ajunseseră de acum pe linia noastră, la poalele grindului, dar se opriseră, surprinse de prezenţa nemţilor pe grind şi pregătindu-se de asalt. Pe coama grindului nemţii furnicau, din ce în ce mai mulţi, cu vadurile şi apa, cu stufărişul iarăşi sub privirile lor. Nu le rămăsese decît să contraatace mai departe, spre apă, dar în chiar clipa aceea am auzit pentru ultima dată vocea teteristului, gîngăvind în cască:

– Acuma, Dumitrescule... cîte salve vrei tu!... Atenţie, baraj de distrugere... Foc!

Văzduhul a bubuit, străbătut de tunete prelungi, pînă cînd s-a spart în faţa noastră, şi grindul s-a învăluit de flăcări şi fum.

– Dom' sublocotenent... dom sublocotenent! a început să strige Codana în receptor, amăgit de o părere în care totuşi credea.

Teteristul însă nu ne-a răspuns; şi nici exploziile de pe grind nu le-am auzit în cască, ceea ce însemna că nici aparatul nu scăpase. Codana şi-a lăsat atunci capul pe marginea gropii, iar eu am început să plîng fără de glas, cu ochii plini de lacrimi, pentru că eu fusesem acela care-l dusesem în spate şi în braţe, pînă acolo sus, pe grind.

Şi aşa, cu ochii înceţoşaţi, am cercetat actele lui între care am găsit un carnet cît palma de mic, pe care nu i-am putut desluşi numele, de sînge, şi l-am întins lui Codana. Sergentul doar şi-a aruncat privirile pe carnet, şi-a tresărit, cu ochii mijiţi, tăiaţi de-o lumină ce bătea departe, dincolo de grind. Teteristul care se ceruse voluntar pe front fusese utecist, membru al Uniunii Tineretului Comunist!... Noi am încremenit, cu privirile şi gîndurile întoarse pe celălalt mal şi n-am mai simţit cînd au trecut puşcaşii pe-alături, la asalt. I-am văzut însă pe coamă, înlănţuiţi şi dispărînd în urale, în norul de pulbere şi fum ce se risipea pe zare...

CLUBUL PASIONAȚILOR

DIN MĂRTURISIRILE UNUI ALPINIST

Fără îndoială că una dintre cele mai interesante și mai frumoase pasiuni este alpinismul, sport al curajului și bărbăției, dar și al descoperirii farmecului de neasemuit al înălțimilor. O știm foarte bine cu toții. Oare cîți dintre pionierii participanți la Expedițiile „Cutezătorii" n-au jinduit la performanțele celor pe care i-au întîlnit — cu frînghii, pitoane, rucsacuri și hărți — pe cărările munților ori i-au văzut escaladînd crestele abrupte ale Carpaților? Oare cîți dintre noi n-am visat, pentru o clipă măcar, să suim pereții înalți ai stîncilor și, ajunși în vîrf, să putem admira întreaga splendoare a peisajului cu mîndrie că puțini inși au mai trecut înaintea noastră pe acolo?

Ni s-a părut interesant și util să-l invităm la „Clubul pasionaților" pe Niculae Baticu, unul dintre cei mai cunoscuți alpiniști ai noștri, un fel de pionier în această disciplină sportivă. El este, totodată, și autorul a două interesante cărți despre această veche iubire a sa: „Amintirile unui alpinist" (1981) și „Pe crestele Carpaților" (1984, în colaborare cu Radu Tițeica). Dar mai bine să-i dăm cuvîntul...

— Ce înseamnă experiența muntelui?

— Adică să fii în orice moment pregătit pentru tot: pentru vînt, pentru ploaie sau soare, pentru mers pe drumuri mai grele sau pentru întins cortul. Nimic să nu te ia prin surprindere. O întîmplare nostimă la care am fost martor și care merită povestită. Prin 1934 am plecat cu un grup de vreo 12 persoane pe Valea Gălbenelelor, prin locuri nemarcate și mai puțin umblate. Am mers ce am mers și la un moment dat a trebuit să ne întoarcem deoarece drumul se înfunda. Atunci am învățat un lucru esențial: trebuie să știi să și cobori de pe munte.

Suind în repetate rînduri pe potecile muntelui, întîlnind adesea alpiniști, privindu-i cum se cațără pe stînci și apoi stînd de vorbă cu ei, mi-a încolțit în gînd și-n suflet dorința de a deveni și eu alpinist. Să-ți pui în „aplicare" un asemenea gînd în urmă cu aproape cincizeci de ani nu era deloc simplu. Pe atunci nu exista o federație de turism-alpinism ca astăzi, care să organizeze cursuri de inițiere și instruire cu demonstrații practice la fața locului. Alpinismul era în acel timp un sport cu tradiție firavă la noi, iar cei care îl practicau nu erau organizați decît în grupuri de cel mult trei-patru, reuniți prin relații de prietenie și prin pasiunea comună pentru munte. Nici echipamentul, nici dotările nu erau cele de azi. Totuși, cînd arde în tine o pasiune (și în mine ardea!), treci peste toate acestea și nimic nu te mai poate opri. Așa se face că în scurt timp m-am inițiat în alpinism și eram nerăbdător să fac prima ascensiune.

— Am fi foarte curioși să ne povestiți cum se vede muntele, cum se vede natura de pe creste după ce ore în șir, pas cu pas, legat de coardă și căutînd cu mîinile și cu tălpile puncte de sprijin pe peretele stîncos, ai reușit să ajungi sus.

— Sînt impresii greu de descris în cuvinte. Totul pare altfel, totul e minunat și trăiești parcă un sentiment de victorie, un sentiment pe care nu l-ai mai încercat niciodată.

— Ați trăit, desigur, multe asemenea momente și cine vă citește cartea, le poate afla de acolo. Dacă ar fi să alegeți din palmaresul dumneavoastră de alpinist cîteva ascensiuni de excepție, la care v-ați opri?

— Cele mai reușite ascensiuni ale mele au fost: Furcile — Pietrele Gălbenelelor, în 1935 (traseu parcurs pentru prima oară de cineva), traseul celor trei surplombe din Peretele Gălbenelelor (în 1946), Hornul ascuns din Colțul mălinului (1936), apoi ascensiunea vîrfului Cimma Piccola din Dolomiți, unde am urcat peste 500 metri fără asigurare.

— Toate acestea le-ați putut realiza, fără îndoială, numai și numai datorită pasiunii, dragostei pentru munte, pentru frumusețile lui. Ce trebuie să știe un pionier care vrea să deprindă și să practice acest sport al curajului și al dragostei față de munții patriei, care este alpinismul?

— Mai întîi să citească multe cărți de turism, să studieze ghiduri, hărți de munți și descrieri de trasee. Pentru început să meargă în excursii mai ușoare. După aceea sa se gîndească și la alpinism. Și întotdeauna cînd merge pe munte, să fie antrenat la mersul pe jos și sa-și ia cu el un echipament adecvat: un hanorac și o pereche de bocanci să nu-i lipsească niciodată. Cu toate că par mai incomozi decît baschetii ori adidașii, bocancii sînt singurii care apără picioarele de entorse; hanoracul apără de vînt ori de ploaie. E bine ca drumețul pe cărările munților să aibă două schimburi de lenjerie de corp și să nu-i lipsească o mică trusă medicală pentru eventualele mici și nedorite accidente. Nu înseamnă însă că trebuie să plece pe munte cocoșat sub povara bagajelor de tot felul. Am numit doar strictul necesar pentru ca drumeția să nu se transforme, pe neașteptate și nedorit, într-un calvar.

— După o atît de bogată experiență, pot să vă întreb: Ce înseamnă pentru Niculae Baticu alpinismul? Prin ce se deosebește el de alte pasiuni?

— El înseamnă, în general, cunoașterea țării și iubirea ei, dar mai înseamnă și bucurie, multe satisfacții, sănătate și vigoare (la început eu eram sfrijit și firav, apoi m-am călit, m-am dezvoltat armonios). Mai înseamnă o pasiune foarte frumoasă, pentru mine o pasiune de o viață.

FLORENTIN POPESCU

COLABORATORI—CITITORII

Scrieți-ne neîntîrziat despre faptele deosebite ale unor pionieri și școlari, petrecute în preajma voastră.

Cele mai interesante corespondențe vor fi premiate și publicate. Scenariile benzilor desenate inspirate din aceste fapte vor fi realizate cu concursul unor binecunoscuți scriitori, cineaști și publiciști precum Francisc Munteanu, Petre Luscalov, Gica Iuteș, Costache Anton, Ovidiu Zotta, Horia Aramă, Ilie Tănăsache, Tudor Negoiță, Constantin Diaconu, Titus Vîjeu, iar desenele vor aparține unor graficieni îndrăgiți de copii precum Valentin Tănase, Ofelia Dumitrescu, Albin Stănescu, Pompiliu Dumitrescu, Ioan Donca, Ion Mihăescu, Dumitru Dobrică, Francisc Kalab, Clara Hadai, Puiu Manu, Emese Keller, Radu Marian, Ștefan Damo ș.a.

Pionierii autori ai reportajelor respective, inspirate din realitate, vor primi imediat legitimația de corespondent special al revistei „Cutezătorii".

Trimiteți corespondențele voastre pe adresa:

Cutezătorii
Piața Scînteii nr. 1
București
În atenția redactorului-șef

GALERIA
CUTEZĂTORILOR

Ați urmărit filmul „Racheta albă"? Aflați că la scurt timp după prezentarea lui, o avalanșă de scrisori începuse să sosească pe adresa pionierului **Dorinel Tănăsoaia** din **Rm. Vîlcea.** Numeroși colegi din țară îl felicitau, îl asaltau cu întrebări... Nu, Dorinel nu cucerise un atare „succes de public" ca actor, ci ca... inventator! „Bicicleta cu ataș" construită de el și premiată la ediția 1983 a concursului „Start spre viitor" „jucase" un rol de mare atracție în „Racheta albă"! Stîrnindu-le un extraordinar interes și cicliștilor, și pasionaților tehnicii, ei se și grăbiseră să-i solicite sumedenie de amănunte tehnice. Dorinel le-a răspuns prompt, oferindu-le și schițele originalului velociped. Membru al cercului auto de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Rm. Vîlcea încă din clasa a II-a (acum e într-a VIII-a), el s-a numărat, ediție de ediție, printre premiații marii competiții de creație tehnico-științifică „Start spre viitor". În ce privește actuala ediție, el pregătește o lucrare asupra căreia păstrează deocamdată secretul, dar ne asigură că va constitui o nouă premieră tehnică pionierească. O așteptăm, cu convingerea că Dorinel Tănăsoaia va cuceri al... nouălea premiu! Performanță pe care i-o dorim, în viitorii ani, și mai tînărului său „colaborator" Nicușor Dinuțoiu (din clasa a V-a), coautor la una dintre ultimele lucrări premiate. (E vorba despre Dispozitivul de reducere a consumului de carburanți la autoturisme.)

MERIDIANE SPORTIVE

COPII CAMPIONI

SPORT SPORT SPORT SPORT

SPORT SPORT SPORT SPORT

• În Anul Internațional al Tineretului, Institutul național superior de educație fizică (I.N.S.E.F.) din Paris organizează, între 22 și 29 iunie, **„Jocurile viitorului“**, prima ediție. Competiția, care se adresează copiilor sub 15 ani, cuprinde 6 discipline: atletism, natație, gimnastică, fotbal, handbal și volei. Fără îndoială, un excelent prilej de descoperire a noi elemente de valoare din rîndul celor mai mici sportivi.

• O mare speranță în schiul nostru promite să fie foarte tînăra sportivă **Claudia Postolache** (14 ani) de la clubul Dinamo Brașov. Recent, în Poiana Brașov, ea a cîștigat – la nivelul senioarelor – două probe de „alpine“, la coborîre și la slalom special. Claudia își continuă „recitalul“ pe pîrtii, tot în Bucegi, profitînd de zăpada care se menține – în strat masiv – pe pîrtiile montane.

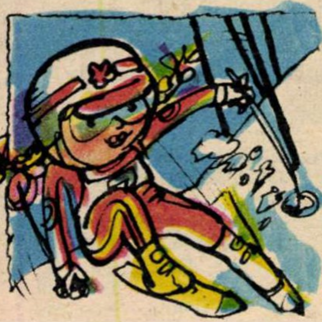

• **Georges Martin** din Valréas este cel mai tînăr arbitru din fotbalul francez: la 9 februarie 1985 a împlinit 14 ani! În chiar ziua aniversării sale, micul Georges a condus un meci de „minimes“ între formațiile din Orange și Avignon, primind – cum sublinia ziarul l'Equipe, într-un comentariu – aplauze la „scenă deschisă“; lucru obișnuit în cazul său...

CARTONAȘ GALBEN

• La 14 ani, înotătoarea **Iulia Mateescu** din Ploiești (Clubul sportiv școlar „Dobrogeanu Gherea“, antrenor Mihai Gothe) este deținătoarea unui impresionant palmares. Numai în anul 1984 ea a cucerit patru medalii (două de aur și două de argint) la concursul „Prietenia“ (desfășurat în Cuba), trei medalii de bronz la Campionatele europene de juniori (desfășurate la Luxemburg) și peste zece medalii la Balcaniadă, atît la juniori, cît și la... seniori.

• Un nou și frumos succes internațional a realizat tînăra noastră gimnastă **Daniela Silvaș** care, în „Cupa America“, desfășurată la Indianapolis la începutul lunii martie, a acumulat 38,325 puncte, clasîndu-se în finalul întrecerii pe locul trei.

• Anul acesta, campion european de patinaj artistic la Göteborg, sportivul cehoslovac **Jozef Sabovcik**, acum în vîrsta de 16 ani, s-a aflat timp de trei ani în antecamera unor mari succese: în 1982 – la Lyon, în 1983 – la Dortmund, iar anul trecut – la Budapesta și la J.O. de la Sarajevo, unde a obținut medalia de bronz. Ziarul „Ceskoslovensko Sport“ din Praga îl consideră, pe bună dreptate, nu numai un campion al grației pe oglinda de cristal al gheții, ci și un campion al tenacității! Cum a și dovedit-o

• **Nasiya Jobe,** o fetiță de 5 ani din California, a renunțat, de cîteva luni, să se mai joace cu... păpușile. Preferă alergările. Poate fi întîlnită, cît e ziua de mare, nu pe aleile din jurul casei, nici în parcuri, ci pe stadion, uimindu-i pe specialiștii în atletism. Firesc, cîtă vreme ea a fost cronometrată cu 65 de secunde pe 400 de metri (un tur de stadion) și 1 h. 17 min., 56 sec. într-o alergare pe distanța de 15 kilometri, înțelegem că modul de a alerga al micuței Nasiya este departe de a însemna o simplă joacă...

• Viena, capitala valsului, a fost nu de mult și capitala cărții, gazdă a Tîrgului de iarnă al cărții sportive. Dintre sutele de lucrări prezentate, una se remarcă prin ineditul ei: autor, un copil de 12 ani din Elveția, **Pierre Zaad.** Tema cărții publicate: „Jim-prietenul meu nedespărțit“... Jim fiind un... cățeluș cu care Pierre poate fi văzut mereu pe terenurile de sport sau în ascensiunile pe care le efectuează în Alpi...

• Prima între floretistele țării noastre este, în prezent, o tînără scrimeră din Brașov, **Reca Lazăr,** 16 ani, finalistă a „Cupei Caola“, competiție de anvergură (130 de sportive din 14 țări), disputată la Budapesta. Ea a cîștigat, totodată, prima confruntare pe planșa pentru desemnarea campioanei de senioare a țării pe 1985. Pînă în vară, la a doua manșa a întrecerii, oricum ea rămîne floretista nr. 1 a țării! De altfel este și componentă a lotului de senioare al României.

• **Boris Becker** este campion mondial de tenis, categoria juniori. În ianuarie, anul acesta, el a dispus în finală de suedezul Edberg. Tatăl său, arhitect în orașul Heidelberg (R.F.G.), i-a amenajat un teren de tenis încă pe cînd Boris avea 4 ani. Se înțelege, un teren pe măsura sa...

• Federația internațională de șah a publicat clasamentul mondial Elo (3 400 de jucători și 700 de jucătoare). Pe locul I – **Zsuzsa Polgár** din Ungaria, în vîrstă de 15 ani, cu 2 430 p, înaintea Maiei Ciburdanidze – U.R.S.S. (2 400 p) și a altor două redutabile șahiste sovietice, Nona Gaprindașvili (2 395 p) și Irina Levitina (2 335 p) care ocupă locurile 5 și, respectiv, 6. Va rezista micuța Zsuzsa, pînă la urmă, „asaltului“ faimoaselor ei adversare pe tabla de șah? Deocamdată însă...

• Ciclobalul, sport care se practică cu bicicleta, dar folosește o minge, se bucură de o mare atracție printre copiii din Cehoslovacia și mai ales în familia **Pospișil.** Dovadă: **Jana** (15 ani) a ocupat locul 6 la „mondialele“ de anul trecut, iar **Jan** (14 ani) a cucerit medalia de argint la „europene“ cu echipa de ciclobal-juniori a țării sale.

• O foarte tînără și în același timp tot foarte talentată patinatoare s-a dovedit, în sezonul abia încheiat, **Raluca Duda**, o pionieră din Galați. Participînd la finalele „Daciadei“ la patinaj artistic desfășurate la Miercurea Ciuc, ea a impresionat prin grație și măiestrie, cucerind locul întîi la categoria copii II.

• Trei frați din Maroc practica aceeași probă atletică, 400 de metri garduri: **Fouad Said,** 24 de ani, este campion de seniori al țării, **Nawal El Montawaki,** 20 de ani, este campioană olimpică la Los Angeles (prima medalie olimpică a acestei țări africane), iar **Said Aouita,** nici 16 ani, prima între junioarele Marocului. Mai rar ca o probă atletică să pasioneze o familie întreagă!

• **Tosten Wiendner** (17 ani, la 11 aprilie) este cîștigătorul recentului turneu internațional de floretă de la Veneția. În finala probei (122 de concurenți din 32 de țări), el l-a întrecut pe celebrul floretist italian, Mauro Numa, multiplu medaliat mondial și olimpic, cu 10–6!... Tosten? Un necunoscut pînă acum în sportul mușchetarilor...

MICROENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII"

Omul s-a format în cursul unui lung şi dramatic proces de adaptare pentru supravieţuire, în drumul său către perfecţiune. Pentru una din aceste etape ale dezvoltării vine să depună mărturie în faţa civilizaţiei umane Omul de Pekin.

Cunoscut în antropologie ca Homo erectus pekinensis, acesta a suscitat zeci de ani atenţia antropologilor din întreaga lume. Numele de pekinensis provine de la faptul că urmele fosile ale acestui om primitiv au fost descoperite în suburbiile Pekinului (Beijingului). Tocmai de aceea mulţi dintre turiştii străini care vin în China simt îndemnul de a merge şi vedea cu propriii lor ochi ceea ce vor fi citit cîndva în manualele şcolare. (O veche zicală chinezească spune că „a vedea o dată cu propriii tăi ochi înseamnă mai mult decît a auzi de o sută de ori".)

Cîteva din urmele fosile ale Omului de Pekin pot fi observate şi astăzi în localitatea Zhoukoudian, la 48 de kilometri sud-vest de Beijing. Călătorul, impresionat de pitoreasca privelişte în mijlocul căreia se află, nici nu ar observa Podul lui Marco Polo (Logouqiao), punct de trecere obligatoriu spre Zhoukoudian dacă ghidul nu ar menţiona aceasta.

Urmele fosile ale Omului de Pekin au cunoscut o istorie destul de ciudată, pe jumătate învăluită în mister. În zorii zilei de 2 decembrie 1929, pe un vînt tăios şi o temperatură coborîtă cu mult sub 0°C, la poalele colinei cunoscută sub numele de Osul dragonului, s-a semnalat prezenţa unui schelet uman primitiv, aflat în condiţii de conservare excelente. Descoperirea aparţine binecunoscutului antropolog chinez Pei Wen Zhong şi echipei sale de specialişti.

Cercetarea cu metode ştiinţifice a scos la iveală faptul că fosilele descoperite aparţin unui tip de om preistoric ce ar fi trăit în urmă cu 690 000 de ani, în perioada de mijloc a pleistocenului. Noutatea ştiinţifică s-a răspîndit cu viteza fulgerului în întreaga lume, făcînd ca locul, în trecut vestit numai pentru faptul că producea planta medicinală Osul dragonului, să devină punct de atracţie arheologică.

A început o muncă sistematică, dar anevoioasă, datorită faptului că fiecare coş cu pămînt adus în spate a trebuit să fie minuţios cercetat, fiecare bulgăre de pămînt sfărîmat pentru a se afla dacă nu ascunde ceva. Intervenţia oricărui tip de mecanizare a fost exclusă. Astfel, cu migală şi pasiune, au fost dislocate, în căutarea adevărului istoric despre noi, oamenii, circa 25 000 de metri cubi de pămînt. Eforturile specialiştilor n-au fost însă în zadar: au fost descoperite fosile umane şi fosile de vertebrate. Numai fosilele umane descoperite se ridică la 152 de bucăţi, reprezentînd cranii complete, fragmente de craniu, oase faciale şi dinţi aparţinînd la 40 de indivizi diferiţi ca vîrstă şi sex. O asemenea abundenţă de urme fosile ale omului-maimuţă reprezintă o raritate.

Cele 100 000 de bucăţi de pietre prelucrate de fiinţe umane preistorice şi folosite cîndva ca unelte, cărbunele provenit din arderea oaselor, cenuşa, toate aceste descoperiri dovedesc că Omul de Pekin ştia să folosească focul şi era capabil să-şi confecţioneze singur uneltele necesare.

Fosilele Omului de Pekin asigură o bază de cercetare ştiinţifică pentru studierea omului, a speciei umane.

După eliberare, la Zhoukoudian au fost descoperite numeroase alte fosile – fragmente de braţ, dinţi, oase ale maxilarelor şi ale calotei craniene. Scoaterea la iveală a acestor fosile a necesitat ani de trudă, deoarece grotele în care au fost descoperite erau acoperite cu sedimente de rocă şi pămînt avînd grosimi de peste 40 de metri. Sedimentele erau stratificate. Cele 13 straturi aveau caracteristici diferite. Dintre acestea, cele mai importante sînt patru straturi ce au păstrat în măruntaiele lor timp de milenii cenuşa provenită în urma arderilor (mărturie asupra faptului că omul preistoric cunoştea focul). Au mai fost scoase la iveală unelte de piatră folosite de omul preistoric.

Urcînd spre vîrful colinei, descoperi peşterile în care se presupune că ar fi trăit, în urmă cu 18 000 de ani, o specie mai evoluată ca Homo erectus pekinensis, şi anume Homo sapiens. Într-una din aceste peşteri a fost descoperit un mormînt preistoric care cuprinde opt schelete umane de vîrste diferite. Lîngă acestea au mai fost descoperite scheletele fosile ale unor mamifere, unelte de piatră şi os, cîteva obiecte de podoabă. Printre obiectele descoperite se află şi un ac de cusut din os, cu o lungime de 5 cm, fapt ce dovedeşte că Homo sapiens ştia să coasă pieile de animale pentru a le transforma în îmbrăcăminte. Homo erectus pekinensis avea o capacitate a cutiei craniene de aproximativ 1 075 cm^3 (aceasta reprezintă aproximativ 73% din cea a omului modern). La rîndul său, Omul de Pekin dovedeşte o evoluţie faţă de Australopitecus, a cărui capacitate a cutiei craniene atingea cel mult 56% din volumul creierului Omului de Pekin.

Nu departe de colina „Osul dragonului" se află şi Muzeul Omului de Pekin, divizat în trei părţi. Prima parte reprezintă lumea animală dinaintea apariţiei omului preistoric şi lungul proces de transformare şi adaptare a lumii animale la condiţiile de mediu de atunci. Fosilele animalelor preistorice şi modelele reconstituite trasează evoluţia lumii vertebrate.

În cea de-a doua parte a muzeului se pot observa mulaje ale Omului de Pekin, uneltele folosite de acesta şi cenuşa provenită din diverse materiale supuse arderii, fapt ce atestă că omul-maimuţă folosea focul.

Cea de-a treia parte prezintă mulaje ale reconstituirilor de fosile umane descoperite în China după eliberare. Astfel se pot observa mulaje după fosile ale omului-maimuţă, iniţial descoperite la Yuanmou (provincia Yunnan) şi la Lantian (provincia Shaanxi); după fosile ale Omului de Mapa (din zona Zhujiang, provincia Guandong); după cele ale Omului de Changyang din provincia Hubei; după cele ale Omului de Zeyang (provincia Sichuan), precum şi mulaje după fosile ale Omului de Liujiang (zona Guanxi Zhuang).

Fosilele omului de Pekin şi ale altor vertebrate primare scoase la iveala între anii 1927 şi 1937 au... dispărut în mod misterios în timpul războiului de rezistenţă antijaponez, la scurt timp după ce fuseseră predate autorităţilor americane.

În 1941, cunoscutul profesor antropolog Franz Weidenreich, care la vremea respectivă făcea cercetări asupra Omului de Pekin la Muzeul de Istorie Naturală din New York, a propus autorităţilor chineze ca fosilele descoperite să fie transferate la muzeul sus-menţionat, pentru a evita căderea lor în mîinile agresorilor japonezi. În discuţiile purtate între antropologul Weidenreich şi profesorul antropolog chinez Pei Wen Zhong, partea chineză a arătat că este dispusă să accepte transferul fosilelor la New York, cu condiţia ca acestea să fie înapoiate Chinei imediat după terminarea războiului.

În prima decadă a lunii decembrie 1944, fosilele Omului de Pekin şi ale altor vertebrate au fost ambalate în două mari lăzi de lemn şi aduse în Ambasada Statelor Unite din China, de unde, conform înţelegerii, ar fi urmat să fie transportate – sub protecţia armatei americane – în Statele Unite.

După incidentul de la Pearl Harbour din 8 decembrie, Colegiul Universitar al Uniunii Medicale din Pekin a fost pus sub controlul trupelor japoneze. Astfel, doi soldaţi înarmaţi au păzit zi şi noapte, în birourile secţiei de anatomie, seifurile în care erau păstrate fosilele omului preistoric. La scurt timp însă, japonezii au hotărît să deschidă seifurile. Surpriza a fost imensă atunci cînd, în locul fosilelor originale, s-au găsit numai mulajele acestora.

În august 1942, ziarele japoneze care apăreau în China ocupată anunţau că fosilele se află în Statele Unite. Peste încă două luni, aceleaşi ziare au informat că fosilele Omului de Pekin au fost găsite în Tianjiu. Secretara profesorului Weindenreich a fost trimisă să le identifice, dar, odată ajunsă la Tianjiu, ea a fost împiedicată să vadă fosilele de către trupele japoneze, sub pretextul că este vorba de o greşeală, şi obligată să se întoarcă. În noiembrie 1945, după război, ziarele chineze au adus noi veşti despre fosilele Omului de Pekin, anunţînd că acestea se află în Japonia. La o analiză cu metode avansate s-a constatat însă că era vorba de reproduceri. Profesorul Pei Wen Zhong a făcut la vremea respectivă numeroase demersuri pentru descoperirea fosilelor, dar fără nici un rezultat. Misterul a rămas de nepătruns.

DĂNUŢ POPESCU

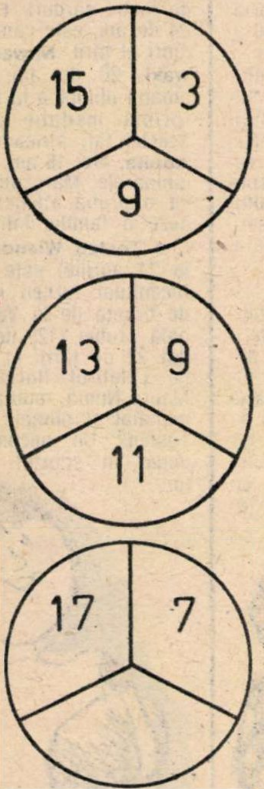

Priviţi cu atenţie cifrele din primele două cercuri, apoi deduceţi cifra care trebuie înscrisă în spaţiul rămas liber.

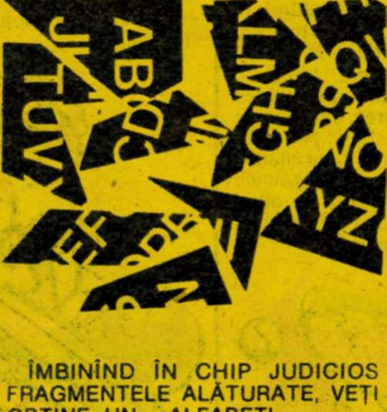

ÎMBINÎND ÎN CHIP JUDICIOS FRAGMENTELE ALĂTURATE, VEŢI OBŢINE UN... ALFABET!

TALON 2

CONCURSUL PE TEME DE CIRCULAŢIE

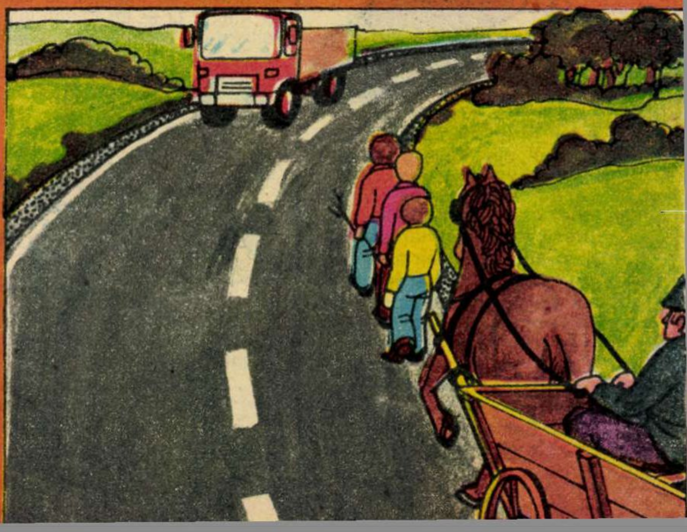

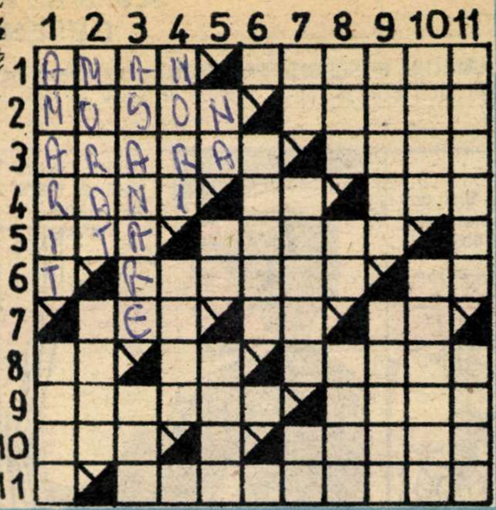
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11
1 A M A N
2 M O S O N
3 A R A R A
4 R A N I
5 I T A
6 T R
7 E

Meteo

ORIZONTAL: 1) „Ploaia de aur" este titlul unuia din tablourile acestui pictor clasic român. O ploaie dezlănțuită brusc. 2) Vînturi periodice din Asia de sud și sud-est, care, atunci cînd, vara, bat dinspre ocean, aduc mari cantități de precipitații (sing.). Cantitate de precipitații! 3) Munți in estul Turciei (5 165 m). Una din cele 12 fiice ale anului. 4) A vatăma. Lucrare. Crustaceu. 5) Întreprinderea de transporturi auto (abr.). Bogat în apă (pl.). 6) Cădere precipitată de ploaie sau grindină (pl.). Spetează. 7) Cel mai lung fluviu de pe Terra (6 671 km). Doi stropi! Valoros (fig.). 8) În limbajul gîștelor. Din temă! Căzut din nori. 9) Gura largă în formă de pîlnie a unor fluvii mari. Mătușă (pop.). 10) Un fel de „evrika". Pune în mișcare automobilul. 11) „Barometru" pentru timpul ploios.

VERTICAL: 1) Plouat (fig.). Stavilă în calea ploii. 2) Udat de ploaie (fig.). Autorul piesei „Omul care aduce ploaia". 3) Reducerea surplusului de apă dintr-o regiune. Veche unitate de măsură (125 ocale). 4) Aducător de ploaie (pl.). Două treimi de troleu. 5) Nea! Picături de apă! Sat în județul Vîlcea. 6) Un cunoscut specialist al timpului probabil. 7) În adîncuri. O ploaie de pomină. Camă. 8) Mod de a fi. Din senin. Sport acvatic. 9) Vapori. Salcîmi. 10) O ploaie molcomă. „Ploaia" este una din poeziile acestei regretate poete din țara noastră. 11) Lovit de mană. Litoral.

NIC NICOLAESCU

AȘEZÎND LITERELE DIN DESEN ÎNTR-O ANUMITĂ ORDINE, VEȚI AFLA NUMELE UNUI SCRIITOR CELEBRU, AUTORUL ROMANULUI „MAȘINA TIMPULUI".

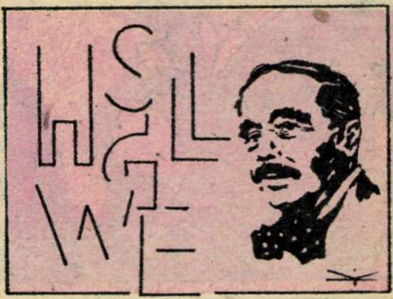

Enigmele lui DOREL

SCENARIUL SANDU Alexandru

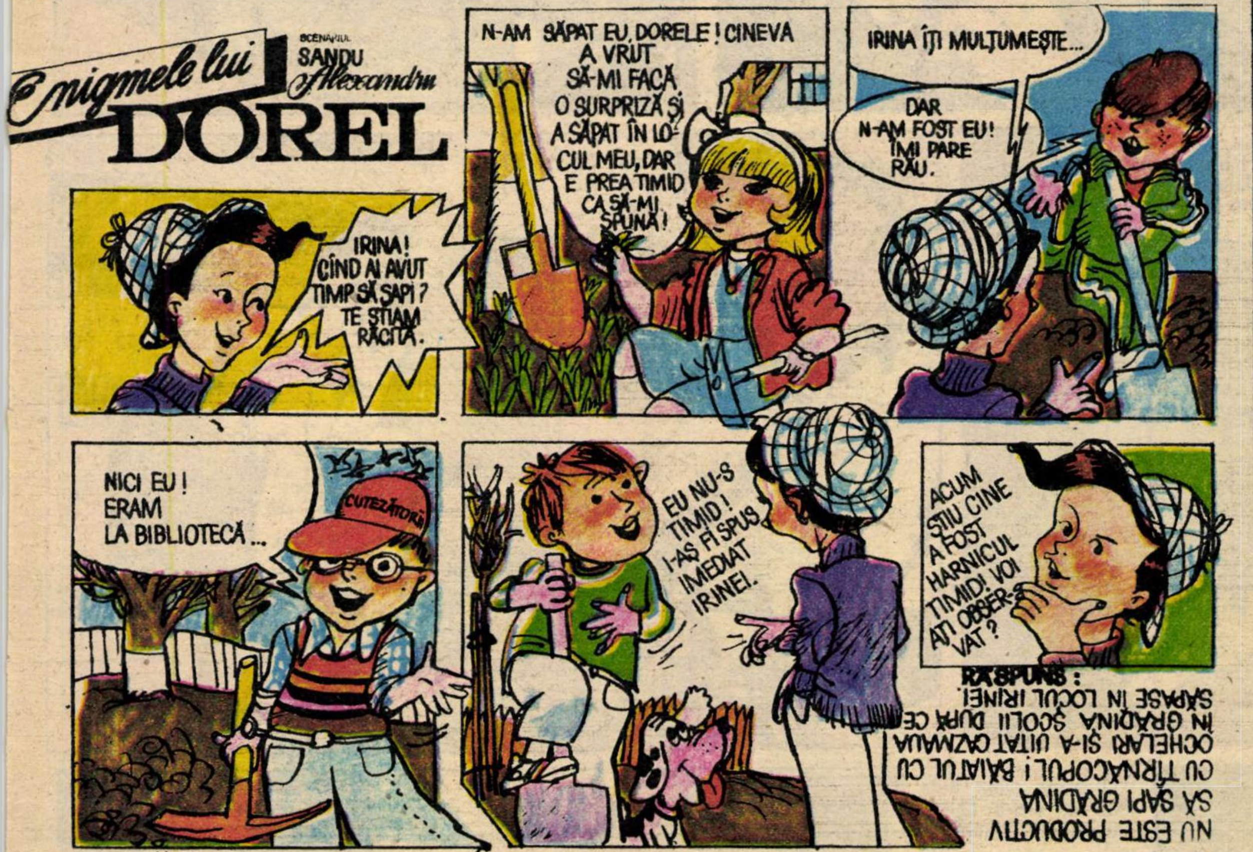
IRINA! CÎND AI AVUT TIMP SĂ SAPI? TE ȘTIAM RĂCITĂ.
N-AM SĂPAT EU, DORELE! CINEVA A VRUT SĂ-MI FACĂ O SURPRIZĂ ȘI A SĂPAT ÎN LOCUL MEU, DAR E PREA TIMID CA SĂ-MI SPUNĂ!
IRINA ÎȚI MULȚUMEȘTE...
DAR N-AM FOST EU! ÎMI PARE RĂU.
NICI EU! ERAM LA BIBLIOTECĂ...
CUTEZĂTORII
EU NU-S TIMID! I-AȘ FI SPUS IMEDIAT IRINEI.
ACUM ȘTIU CINE A FOST HARNICUL TIMID! VOI AȚI OBSERVAT?

RĂSPUNS:
NU ESTE PRODUCTIV SĂ SAPI GRĂDINA CU TÎRNĂCOPUL! BĂIATUL CU OCHELARI ȘI-A UITAT GAZMAUA ÎN GRĂDINA ȘCOLII DUPĂ CE SĂPASE ÎN LOCUL IRINEI.

TRIUNGHI

ORIZONTAL ȘI VERTICAL: 1) Bucuria elevilor. 2) Revistă lunară băcăoană. 3) Negură, pîclă. 4) Înainte. 5) O dorim... pînă ne săturăm de ea. 6) Pronume personal. 7) Vocală.

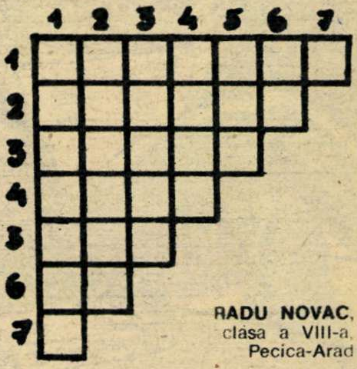
1 2 3 4 5 6 7
1
2
3
4
5
6
7

RADU NOVAC,
clasa a VIII-a,
Pecica-Arad

OMONIME

Am văzut în somn un somn,
Un pui de urs în urson,
Un ied sare peste sare
Și-un iepure n-are nare.
Un vas trece marea mare
Ca să care niște care.
O broască încuie-o broască
Și o cască mereu cască.
Printr-o mușcată-am mușcat
Și deștept m-am deșteptat.

NICULAE TACHE

Desenul nr. 2

Întrebarea A:

Aparent, cei trei copii din imaginea de față se deplasează corect de-a lungul drumului public. Și totuși nu-i așa! Cîte greșeli fac și care sînt acestea?

Întrebarea B:

Cum procedezi în situația în care fiind foarte grăbit, cînd ajungi cam la 30—40 de metri de o trecere pentru pietoni pe care urmează să traversezi strada, observi că semaforul tocmai a trecut pe culoarea verde?

Răspunsuri:

☐ — a: o iau la fugă pentru a prinde culoarea verde a semaforului și mă angajez cît mai repede în traversare;

☐ — b: nu alerg și nu mă angajez în traversare, ci chiar dacă am ajuns în dreptul trecerii de pietoni și semaforul mai indică verde, mă opresc, aștept ca acesta să treacă pe roșu și mă angajez în traversare la apariția culorii verzi.

☐ — c: fiind foarte grăbit, o iau la fugă pentru a prinde culoarea verde a semaforului și mă angajez cît mai repede în traversare, la jumătatea străzii însă mă opresc și mă uit la semafor și, dacă e tot pe verde, îmi continui drumul, iar dacă s-a schimbat pe roșu, rămîn pe loc pentru ca autovehiculele să mă poată evita și aștept să se facă din nou verde, după care îmi continui traversarea

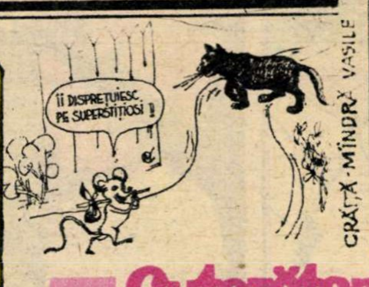
ÎI DISPREȚUIESC PE SUPERSTIȚIOȘI!
CRAIȚĂ-MÎNDRĂ VASILE

Cutezătorii

*Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: **IOAN DONCA**; **Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU***
Prezentarea tehnică: ION MIHAESCU.

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index 41836, 12 pagini 1,50 lei**

ÎNTRECEREA

9

Scenariu: PETRE LUSCALOV
DESENE: ȘTEFAN DAMO

8

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT: Lucrurile se complică. Băiatul care-i împrumutase lui Florin planorul, trecuse în lipsa lui să-l ia. Florin nu mai are nici o scuză.

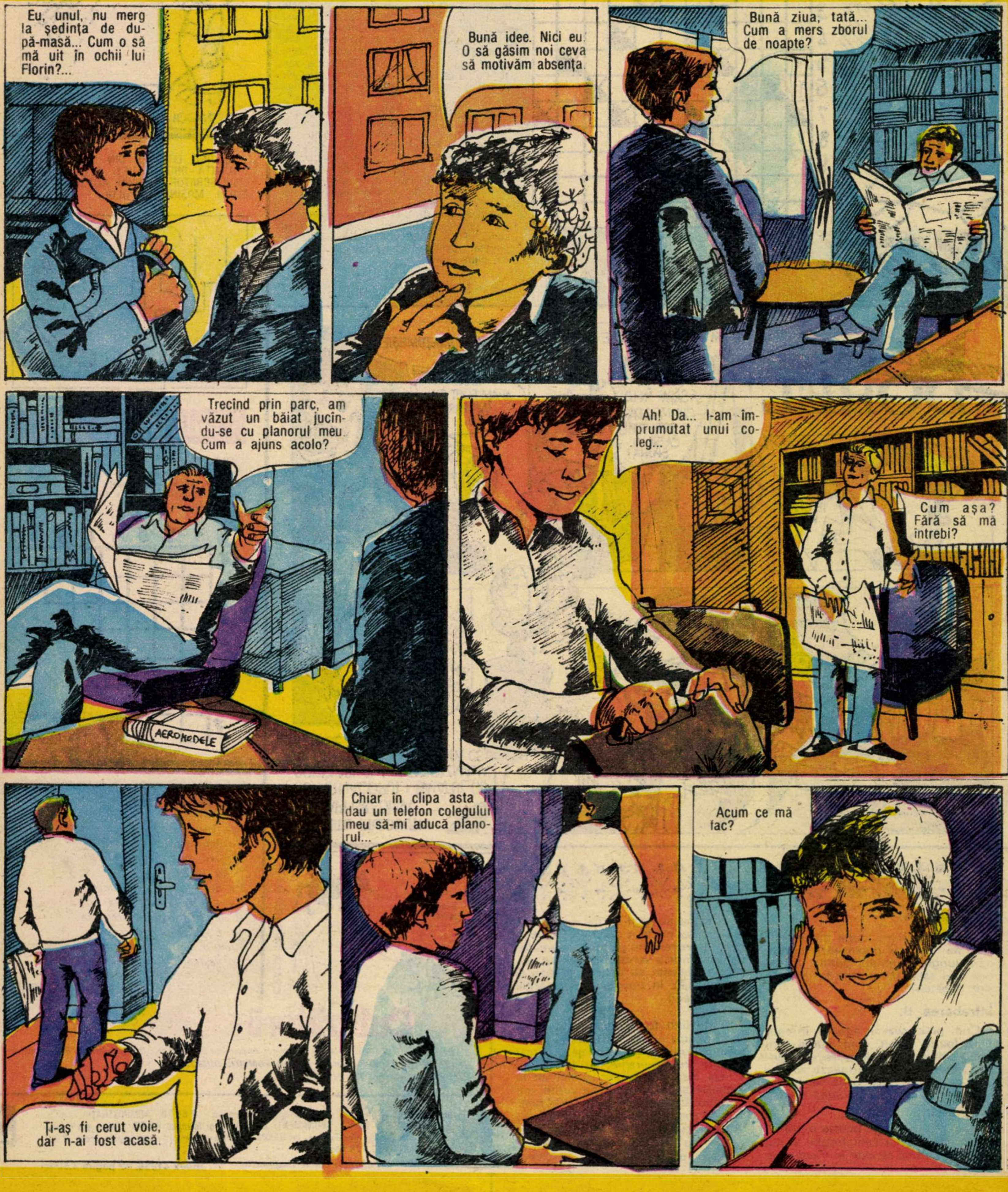
Eu, unul, nu merg la ședința de după-masă... Cum o să mă uit în ochii lui Florin?...
Bună idee. Nici eu. O să găsim noi ceva să motivăm absența.
Bună ziua, tată... Cum a mers zborul de noapte?
Trecînd prin parc, am văzut un băiat jucîndu-se cu planorul meu. Cum a ajuns acolo?
AEROMODELE
Ah! Da... I-am împrumutat unui coleg...
Cum așa? Fără să mă întrebi?
Ți-aș fi cerut voie, dar n-ai fost acasă.
Chiar în clipa asta îi dau un telefon colegului meu să-mi aducă planorul...
Acum ce mă fac?

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

15

JOI, 11 APRILIE 1985,
ANUL XIX (NR. 914)

In lumina drapelului tricolor al patriei, pionierii claselor a V-a trăiesc unul dintre cele mai emoţionante momente ale vîrstei lor: rostirea şi semnarea Legămîntului pionierului

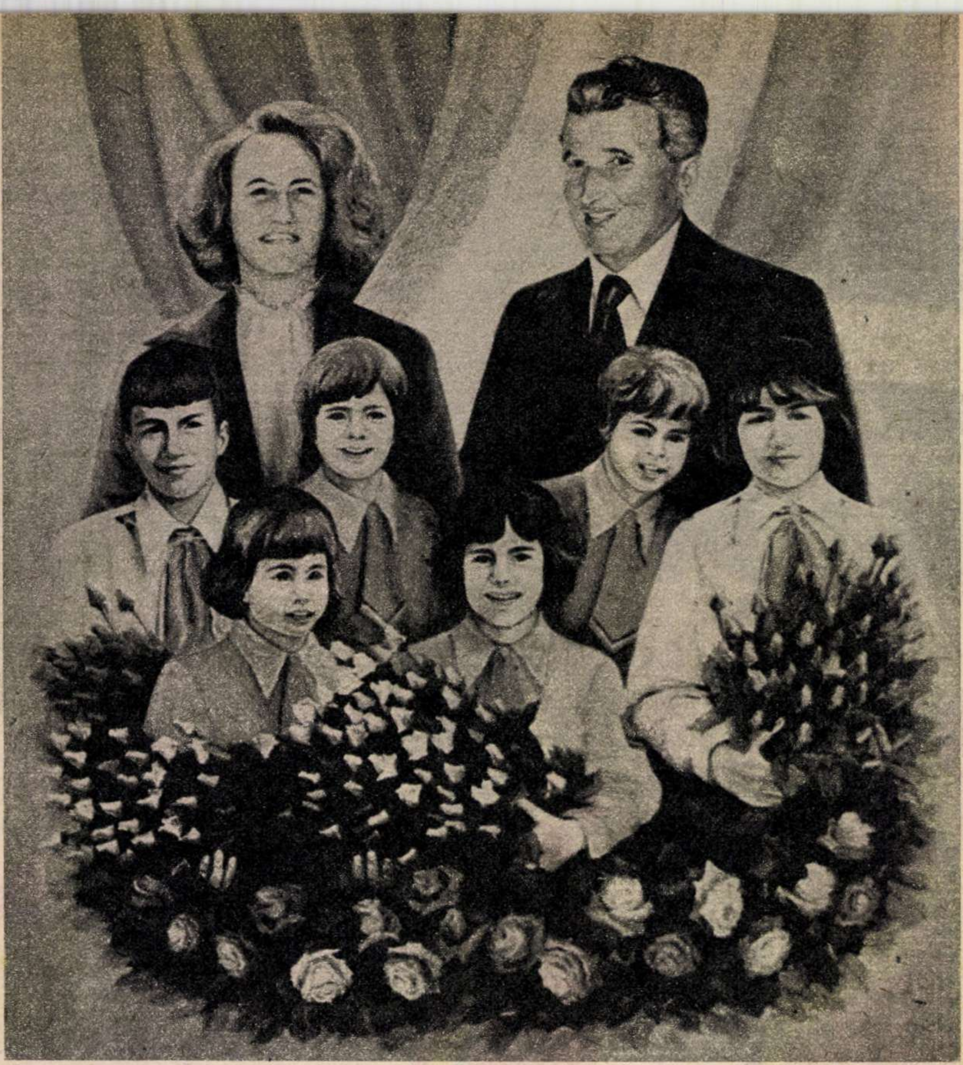

EROICA'85

Imn de primăvară

O nouă treaptă de lumină
În drumul ascendent al
poporului meu
Către glorioasele astre
Rotunjind zarea lumii deplină...
În frunte cu El, conducătorul,
Poporul și-a trasat noi planuri
de mai bine,

Mai sus, mai frumos.
În marele timpului zbor,
Comuniștii împlinesc, zidesc, făuresc
Idealuri și visuri.
Îi înălțăm un cîntec
Lui, Conducătorului,
Tovarășului Nicolae Ceaușescu,
Marele deschizător de drumuri,

Și-i dăruim dragostea noastră
fierbinte
Iar pentru inima lui –
Însăși inima țării –
Înflorim toate florile.

Simona Corina Pascadi,
Giurgiu

CADRAN POLITIC

Însuflețiți de marele act istoric, de hotarîtoare însemnătate pentru prezentul și viitorul patriei, al reînvestirii tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al națiunii noastre, în suprema funcție de președinte al Republicii Socialiste România, oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării își dedică, în aceste zile de primăvară, cu dăruire patriotică și revoluționară, toate forțele, capacitatea și energiile creatoare, înfăptuirii Programului partidului, hotărîrilor istorice ale Congresului al XIII-lea al partidului.

În cuvîntările rostite în cadrul plenarelor Comitetului Central al Partidului Comunist Român și Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste, precum și al sesiunii Marii Adunări Naționale care au avut loc recent, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii, a înfățișat, cu o impresionantă claritate, obiectivele esențiale ale muncii și luptei poporului nostru în acest ultim an al cincinalului și în cincinalul viitor, precum și principalele direcții de acțiune pentru înfăptuirea acestora. **„Este necesar ca toate organele de partid și de stat, comitetele județene, ministerele, consiliile oamenilor muncii să treacă cu toată hotărîrea la organizarea în așa fel a activității, incît în toate domeniile să îndeplinim în bune condiții planul pe 1985"** — sublinia, cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Mobilizați de îndemnurile și de chemările secretarului general al partidului și avînd un program clar și precis de măsuri în acest sens, oamenii muncii din industrie, din agricultură, din construcții, din institutele de cercetare științifică și inginerie tehnologică, din celelalte sectoare ale economiei naționale acționează, în aceste zile, cu toate forțele și posibilitățile de care dispun, cu înalt spirit patriotic și revoluționar, pentru realizarea în cele mai bune condiții a acestor importante sarcini ce le revin. Veștile ce sosesc zilnic de pe întreg cuprinsul țării, în care sînt evidențiate succesele obținute în producție, sînt edificatoare în acest sens.

Cărbune peste prevederi — iată ce raportează, în aceste zile de primăvară, harnicii mineri ai țării. Față de producția medie înregistrată în ianuarie și februarie, în luna martie minerii țării au extras cu aproape 1 milion tone mai mult cărbune. În primele rînduri ale realizatorilor acestui important succes se află minerii întreprinderilor Voievozi, Horezu, Comănești, Sălaj, Mehedinți, ai combinatelor de la Ploiești și Valea Jiului, Motru și Rovinari.

Cu însemnate sporuri la producția fizică se înscriu în ampla cronică a succeselor muncitorești și oamenii muncii din industria județului Mureș. Ca rezultat al aplicării unor valoroase inițiative, chimiștii, electroniștii, constructorii de mașini și lucrătorii din alte sectoare ale industriei din acest județ au realizat, în perioada care a trecut din acest an, peste sarcinile de plan, produse de mecanică fină și electronică în valoare de 10,6 milioane lei, 142 tone utilaje pentru chimie, 348 mc prefabricate din beton, confecții textile în valoare de 12,4 milioane lei, peste 100 tone utilaje pentru exploatarea și prelucrarea lemnului, precum și alte produse utile economiei naționale.

Cel de-al doilea agregat al Sistemului hidroenergetic și de navigație Porțile de Fier II a fost, recent, montat și conectat la sistemul energetic național. Această realizare este rezultatul eforturilor deosebite depuse de colectivele de constructori, montori și instalatori de pe acest important șantier energetic al patriei, în momentul de față aceștia lucrînd intens pentru punerea în funcțiune a celorlalte hidroagregate prevăzute pentru acest an.

Un nou mineralier de 65 000 tdw, denumit „Basarabi", au lansat la apă navaliștii din Mangalia. Prin extinderea unor metode moderne de lucru, de mare eficiență, navaliștii de aici au reușit să reducă substanțial timpul de construcție a corpului mineralierului față de navele similare precedente.

Primele patru blocuri dintr-un nou cartier de locuințe din partea de sud-est a municipiului Bîrlad se află în stadiu de finisaj. Acest cartier, ce va însuma în final aproape 2 000 de apartamente, este a șasea mare zonă de locuințe edificată în acest oraș în anii socialismului, ani în care au fost construite și date în folosință oamenilor muncii din „cetatea rulmenților românești" circa 15 000 de apartamente.

Din zori și pînă în noapte lucrează, în aceste zile, mecanizatorii din întreprinderile agricole de stat Stelnica, Bordușani și Făcăieni, județul Ialomița. Eforturile lor sporite sînt justificate de faptul că au de însămînțat, de fertilizat și erbicidat aproape 20 000 hectare, lucrări care în anii trecuți se executau în 30—40 de zile, dar acum se cer realizate într-un timp record, de numai două săptămîni.

Încheierea cu succes a semănatului, efectuarea celorlalte lucrări la timp și de cea mai bună calitate în vederea obținerii în acest an a unor recolte cît mai mari — acesta este obiectivul **la zi** al tuturor lucrătorilor de pe ogoarele patriei.

•

Sînt, toate acestea, fapte, realizări exemplare spicuite din vasta cronică a muncii noastre cotidiene. Sînt succese care dovedesc convingător că înflăcăratele chemări ale secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, adresate de la înalta tribună a recentelor forumuri de partid și de stat tuturor oamenilor muncii de a nu-și precupeți eforturile în bătălia pentru realizarea integrală a prevederilor planului pe 1985, ultimul an al actualului cincinal, au găsit ecou profund în inimile și în conștiințele lor.

ORGANIZAŢIA PIONIERILOR — ŞCOALĂ A IUBIRII DE PATRIE

Iubirea de patrie n-are oprelişti, nici în timp, nici în intensitate. Voi ştiţi, copii, că ea vine spre noi din timpuri străvechi şi se înfăţişează ca **„simţămîntul activ şi covîrşitor al generaţiilor actuale, care binecuvîntează părinţii, moşii şi strămoşii“** (B. Delavrancea). Această iubire are adîncimi pe care, poate, numai sacrificiul suprem le-ar exprima pe de-a-ntregul. Gîndul şi vibraţia patriotică dau fiinţei voastre o plinătate cum nu-i alta. Ele s-au acumulat din generaţie în generaţie şi au căpătat forţa unei trăsături de monumentalitate a spiritualităţii şi faptei româneşti. În cuvinte de o neasemuită frumuseţe, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu** a surprins cadrul istoric al naşterii şi permanenţei iubirii de ţară: **„Carpaţii semeţi, cu falnicii săi codri seculari, cu rîurile sale milenare au constituit leagănul de formare şi dezvoltare a poporului nostru din cele mai îndepărtate timpuri. Carpaţii nu i-au despărţit, ci i-au unit întotdeauna pe locuitorii din cîmpiile de la răsărit şi apus, de la miazăzi şi miazănoapte. În Carpaţi s-au format caracterul poporului român, dîrzenia, vitejia, bunătatea şi omenia, mîndria şi neînfricarea în luptă“**. Şi, mai departe: **„Asemenea eroilor legendari, în întreaga sa istorie milenară poporul român a găsit mereu în sine puterea de a renaşte, chiar şi după cele mai grele înfrîngeri, ridicîndu-se la luptă cu şi mai multă forţă. Victoriile obţinute i-au sporit, de asemenea, elanul şi neînfricarea, îndemnîndu-l să continue neabătut eforturile şi bătăliile pentru împlinirea năzuinţelor sale vitale“**.

Voi, pionierii, aţi văzut — învăţînd istoria — că marea dragoste de ţară a românilor s-a împletit întotdeauna cu lupta pentru libertate, independenţă şi unitate. Iar dacă astăzi preluînd de la înaintaşi acest simţămînt profund, îl punem în slujba măreţelor idealuri ale socialismului şi comunismului, o facem tot prin luptă. Prin lupta revoluţionară a tuturor, la care participaţi şi voi, copiii, alături de vîrstnici, pentru edificarea unei Ţări cum n-a mai fost niciodată în trecut, care să se bucure pe deplin de roadele muncii fiilor săi, să înflorească mereu, să se ridice pe cele mai înalte culmi de progres şi civilizaţie.

În toată această luptă, voi înşivă, ca pionieri, reprezentaţi o forţă deosebită. Nu numai pentru că acţionaţi organizat, în rînduri cu milioane şi milioane de participanţi, ci mai ales pentru că **deveniţi tot mai conştienţi de condiţiile istorice noi ale perspectivei voastre de viaţă.** Pentru că organizaţia voastră, oferindu-vă mereu exemplul luminos al comuniştilor, vă sădeşte în inimi şi în gîndire o nouă dimensiune a străvechii vocaţii patriotice pionereşti: aceea a **actului conştient, deliberat, încărcat cu multiple înţelesuri politice, culturale, morale.** De la cea mai fragedă vîrstă, copiii deprind **ştiinţa şi capacitatea de a cinsti, prin faptă, valoarea de simbol a cravatei roşii cu tricolor.** Într-adevăr, Organizaţia Pionierilor, organizaţia voastră, este un mare laborator în retortele căruia se elaborează acea sinteză superioară în care se regăsesc laolaltă, strîns împletite, **simţămîntul patriotic şi fapta patriotică.** Este cadrul în care învăţaţi, treptat, trecerea de la sentiment la activitate şi de la atitudinea individuală la cea colectivă. Altfel spus, pionieria este pentru voi o şcoală a organizării resurselor de afectivitate, inteligenţă, pricepere şi devotament, puse în serviciul unor **înfăptuiri care să dea naştere acelei atît de viguroase stări pe care o numim mîndrie patriotică.**

Şi cum ar putea fi altfel, cînd numai în acest an şcolar, în cercurile tehnico-aplicative şi ştiinţifice activează 2 231 698 dintre voi, folosind pasiunea voastră pentru a iscodi la izvoarele cunoaşterii, a descifra tot mai adînci taine ale lumii şi a realiza adevărate descoperiri, unele cu valoare de emblemă pentru progresul ştiinţific şi tehnic. Ţara întreagă îşi înnoieşte mereu înfăţişarea, iar a-i dovedi dragostea neţărmurită înseamnă **a fi creativ, a deveni luptător pentru nou, a folosi învăţătura ca pîrghie pentru autodepăşire.** Este elocvent, de asemenea, faptul că, în prezent sute de mii de pionieri şi şcolari îşi cizelează talentul şi înclinaţiile artistice în cercuri de profil, pregătindu-se să afirme viitoarea lor personalitate prin realizări care să îmbogăţească patrimoniul naţional al valorilor culturale.

M-am referit la exemplele de mai sus pentru a evidenţia o idee centrală: **Organizaţia Pionierilor vă asigură cadrul organizat pentru afirmarea vocaţiei patriotice în proporţii de masă.** Ea a căpătat toate atributele unei prezenţe distincte, cu reală personalitate politică, în peisajul social al ţării noastre.

Finalităţile patriotice ale activităţii de organizaţie se exprimă însă, tot mai mult, nu numai în planul formelor de masă, ci şi în **creşterea motivaţiei individuale a muncii voastre,** în grija şi preocuparea constantă pentru **stimularea capacităţilor fiecăruia dintre voi de a se pregăti la nivelul cel mai înalt,** de a învăţa şi munci cu ambiţia performanţei şi mîndriei pentru rezultatele clasei, şcolii, localităţii şi judeţului în care trăiţi şi vă pregătiţi pentru viitor.

Putem spune, acum, că s-a acumulat o experienţă valoroasă a Organizaţiei Pionierilor, aceea care — activizînd resorturi calitative ale vieţii de organizaţie — îmbină armonios **conştiinţa apartenenţei la organizaţie cu aceea a apartenenţei la societate, la mediul natal şi şcolar, la colectivităţile de muncă şi convieţuire ale părinţilor.** Într-un cuvînt, la tot ceea ce înseamnă orizont al patriei, loc în care întreaga fizionomie a României socialiste se concentrează şi se particularizează permanent. Participînd la viaţa de organizaţie, v-aţi integrat tot mai mult în viaţa ţării noastre. Multe dintre împlinirile care dau noul chip al ţării poartă şi semnătura voastră, a pionierilor, a participării voastre — cu forţele de care dispuneţi la vîrstele copilăriei — la continua înfrumuseţare a ţării.

În preajma Conferinţei sale Naţionale, Organizaţia Pionierilor se prezintă cu frumoase şi durabile împliniri, care se bucură de înalta apreciere a partidului, a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, de stima celorlalte organizaţii politice, de masă şi obşteşti, de preţuirea reală a tuturor oamenilor muncii. Vocaţia sa patriotică are — datorită vîrstelor fragede la care se împlineşte — şi semnificaţia transmiterii celui mai fierbinte sentiment din generaţie în generaţie, printr-o autentică **ştafetă a continuităţii iubirii de patrie şi investirii generaţiilor care pătrund în viitor cu forţa devotamentului neţărmurit pentru destinul comunist al României.**

Conf.univ.dr. ACULIN CAZACU

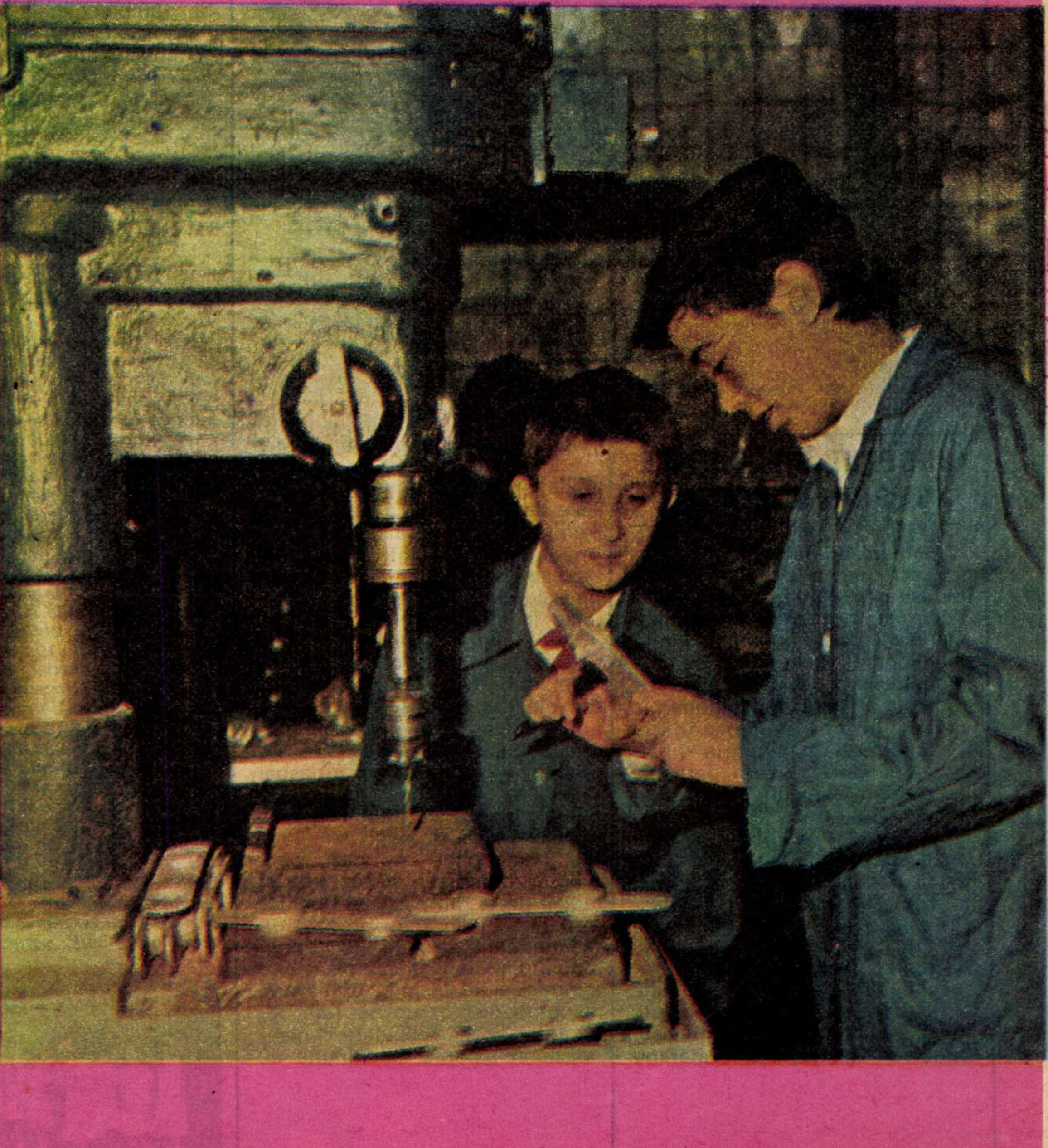

ÎN ÎNTÎMPINAREA FORUMULUI TINEREI G

JUDEȚUL ÎNFLOREȘTE ȘI PRIN COPIII SĂI

Pionierii Vrancei au multe realizări frumoase, experiențe fructuoase pe care le înscriu, acum, bucuroși în marele raport pionieresc cu care întîmpină Forumul tinerei generații. Ele demonstrează hotărîrea tuturor de a crește ca tineri revoluționari în cultul muncii, al dragostei nețărmurite față de patrie și partid — și dorința de a participa cu întregul elan al vîrstei lor tinere la înflorirea țării.

La școlile din **Jitia, Măicănești, Soveja, Străoane, Școala nr. 5 Focșani** și încă în altele, sfîrșitul fiecărui an școlar răsplătește strădania la învățătură a tuturor copiilor, pentru că aici, de ani de zile, procentul de promovabilitate este de sută la sută.

Copiii din **Focșani** și **Adjud**, ca și cei din comunele **Bălești, Jariștea, Bolotești** și **Tătăranu** sînt recunoscuți pentru spiritul lor gospodăresc. Întotdeauna ei se află printre fruntași în acțiunile de recuperare a materialelor refolosibile, la strînsul plantelor medicinale, la înfrumusețarea școlilor și localităților. Hărnicia le asigură an de an locuri fruntașe în îndeplinirea angajamentului la munca patriotică.

Dragostea pentru locurile natale, dorința de a aduce mereu un plus de frumusețe și bogăție județului reunesc în fiecare primăvară mii și mii de copii. Pe dealuri, pe întinderile proaspăt înverzite din vecinătatea munților, în livezi și grădini răsună glasuri vesele de copii. Mii și mii de pomi tineri — meri, peri, nuci, pruni, cireși și duzi — sînt aduși de ei din pepiniere pentru a fi plantați în solul pregătit dinainte. De mai mulți ani la rînd, copiii din Cîndești se apleacă cu gingășie, în fiecare primăvară, asupra puieților de nuc din pepiniera școlii, pe care-i plantează în solurile amenințate de eroziune din preajma comunei, transformîndu-le în adevărate livezi. La **Dumitrești, Gura Caliței, Urechești, Cîmpuri, Andreiașu** și **Răcoasa** nu există grădină în care să nu crească pomi plantați de copii. Din 1980 și pînă în 1984, pionierii vrînceni au plantat peste 80 000 de pomi fructiferi, iar acum se pregătesc să planteze alți peste 15 000.

În zonele forestiere, silvicultorii au în pionieri ajutoare de nădejde. Ei lucrează cu pasiune în pepiniere silvice, ajutînd la întreținerea puieților și cunosc bine tehnica plantării. În perioada care a trecut de la cea de-a IV-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor, copiii din județul Vrancea au plantat peste 3 256 000 puieți forestieri și arbuști. Acum au început din nou marele asalt al primăverii. Pînă la sfîrșitul lunii aprilie ei vor planta sute de mii de puieți de brad, fag, stejar și numeroși arbuști ce vor totaliza o suprafață de 130 ha.

Aceste frumoase rezultate, ca și multe altele, vor fi raportate, în curînd, la Conferința județeană de dare de seamă și alegeri a Organizației Pionierilor.

ECATERINA ROȘCA

LA ZALĂU, MUNCA RODEȘTE BOGAT

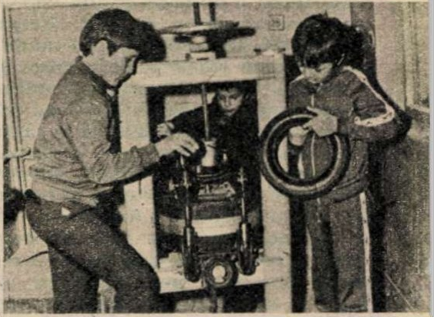

Năzuințele și răspunderile pionierilor și școlarilor din municipiul Zalău, de a învăța și munci ca tineri revoluționari, de a se pregăti temeinic pentru muncă și viață s-au materializat de-a lungul anilor prin rezultate bogate. Mărturie a sîrguinței lor la învățătură stă, în primul rînd, procentul de promovabilitate de peste 99 la sută înregistrat mai mulți ani la rînd și, în același timp, scăderea numărului de note mediocre. De fapt este vorba de o mare performanță: peste 80 la sută din pionierii municipiului Zalău au medii peste 7, mulți dintre ei obținînd an de an medii de 9 și 10. Atît darea de seamă cît și dezbaterile Conferinței municipale a Organizației Pionierilor au reliefat căile prin care au fost obținute aceste succese: analiza trimestrială a situației la învățătură în detașamente, antrenarea la meditații și consultații a celor care au avut nevoie, popularizarea fruntașilor în școală și la locul de muncă al părinților, vizite în întreprinderi, întîlniri cu muncitori de frunte. În multe școli, „Panoul onoarei, hărniciei și sîrguinței pionierești", „Banca de onoare", fotografierea fruntașilor la drapelul unității, scrisorile de mulțumire și felicitare adresate părinților au mobilizat și mai mult pionierii în efortul de a o obține note tot mai bune.

Ca pretutindeni, și la Zalău cercurile tehnico-aplicative și științifice antrenează un număr tot mai mare de copii. Acum în școlile din municipiu funcționează 67 de cercuri tehnico-aplicative și 44 de cercuri științifice. Cele 9 cercuri tehnice de la Casa pionierilor și șoimilor patriei cuprind peste 2 300 de pionieri.

Participarea la concursul republican de creație tehnico-științifică „Start spre viitor" este o năzuință a multora, iar de-a lungul anilor, cei care activează în cercurile de la Casa pionierilor și șoimilor patriei au cucerit numeroase trofee. Minitractorul multifuncțional al cercului de carturi a primit premiul II pe țară, presa de vulcanizat a cercului de prelucrare a cauciucului, tot premiul II, iar automodelul radiocomandat realizat de cercul de telecomunicații a obținut locul al III-lea.

Continuînd frumoasele tradiții și în activitatea de creație tehnică, ei își propun în continuare construcții care să poarte pecetea „Zalău", să reprezinte o noutate în concepție, în utilizare. Printre acestea se numără cartul „Șoimul", creațiile cercurilor de la Școala „Simion Bărnuțiu", realizate prin colaborarea dintre pionierii electricieni și biologi, dintre electroniști și chimiști ș.a.

Festivalul Național „Cîntarea României" constituie și pentru copiii Zalăului o competiție a telentelor, un mod de exprimare a dragostei pentru frumos. Iată numai cîteva cifre care vorbesc despre participarea tot mai mare a pionierilor la festival: dacă în 1980, la etapa municipală, au luat parte 37 de formații și 8 interpreți, în ediția actuală s-au înscris 76 de formații și 21 de interpreți. În această primăvară, 19 dintre formațiile municipiului s-au calificat pentru etapa județeană a marii competiții a muncii și creației.

AGHI CARABA

ERAȚII, PIONIERII RAPORTEAZĂ

GOSPODARII DIN CÎMPIA BURNASULUI

Primăvara a poposit și pe meleagurile de cîmpie ale Teleormanului.

„Tinerele noastre plantații de duzi pitici au înfruntat bine iarna?" se întreabă grijulii copiii din **Zimnicea (Școala nr. 2)**, cei din **Izvoarele de Zimnicea**, ca și cei din **Cringu**. Și au dreptate. Ei știu că de felul cum se vor dezvolta aceștia, vor depinde, în bună măsură, și posibilitățile lor de a crește cît mai mulți viermi de mătase. Rezultatele bune din anii trecuți obligă menținerea la înălțime a ștachetei. „Adăposturile pentru creșterea animalelor noastre - a iepurilor și a păsărilor - trebuie revăzute, puse la punct, aerisite, vopsite și poate încă și altele construite", își spun pionierii din **Tr. Măgurele, Drăgănești Vlașca, Beiu, Vîrtoape de Sus, Țigănești, Puranii de Sus, Zimnicea.**

Modernele baze sportive amenajate în ultimii ani la **școlile nr. 6 și 7** din **Alexandria,** la **nr. 4** din **Tr. Măgurele,** la **nr. 4** și **6** din **Roșiori de Vede,** la **nr. 2** din **Zimnicea,** la școlile din comunele **Conțești** sau **Orbeasca** capătă, în aceste zile, strălucirea și freamătul de dinaintea disputatelor competiții sportive în aer liber.

În unități, în casele pionierilor și șoimilor patriei - ambiții frumoase, emoții de creație: anul acesta, la Festivalul Național „Cîntarea României", începînd cu etapa de masă, s-au întrecut în talent și măiestrie artistică 39 509 pionieri cu 1 444 de formații! Un pas mare realizat în ultimii ani, dacă ne gîndim că în 1980 numărul acestora era aproape la jumătate. Amenajarea unor săli speciale pentru activitățile de muzică (**Școala nr. 3, Alexandria, Școala nr. 1, Tr. Măgurele, Școala** din comuna **Troianu**), ca și încurajarea și îndrumarea competentă a întregii mișcări artistice a scos la iveală remarcabile ansambluri și formații: corurile de voci egale de la **Școala nr. 1** din **Roșiori de Vede** și de la **Școala nr. 3, Alexandria,** corul de cameră de la **Școala nr. 4,** fanfara de la **Școala nr. 3** și taraful de la **Casa pionierilor și șoimilor patriei din Roșiori de Vede,** ansamblul de dansuri populare din **Conțești,** ansamblul folcloric din **Beiu** și încă multe altele.

ELENA MĂNESCU

CREȘTEM CA TINERI REVOLUȚIONARI

În rîndurile purtătorilor cravatei roșii cu tricolor din întreaga țară, tinerii cutezători din municipiul **București** înmănunchează realizări grăitoare cu care întîmpină Forumul tinerei generații. Aflîndu-ne printre pionierii dintr-un puternic sector industrializat al Capitalei, Sectorul trei, am înregistrat pulsul fierbinte al acestei ore de bilanț, în ziua Conferinței lor de dare de seamă și alegeri. Am aflat astfel că cei 1 200 de membri din cele 35 de cercuri de dezbateri politico-ideologice, precum și din clubul cu același profil de la Casa pionierilor și șoimilor patriei, au desfășurat o bogată activitate, participînd la numeroase concursuri, dezbateri și mese rotunde, dedicate unor importante evenimente din istoria patriei și partidului. Acțiunile de cunoaștere a vieții și activității revoluționare a celui mai iubit fiu al poporului, tovarășul Nicolae Ceaușescu,secretarul general al partidului, președintele țării, au constituit momente deosebite. Astfel s-au desfășurat activități sub genericul „Stejarul din Scornicești" în unitățile școlilor nr. 22, 94, 149, 199; tinerii artiști plastici au deschis expoziții intitulate „Tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit părinte al copiilor"; pionierii de la școlile nr. 82, 78, 75, 195 etc. au organizat acțiuni pe care le-au intitulat „Președintele țării — erou al păcii". Numeroase unități, printre care cele de la școlile nr. 20, 82, 89, 88, 54, 196 au desfășurat informările politice de sinteză la Muzeul de istorie a R.S.R. și la Muzeul de istorie și artă al municipiului București. Organizarea unui ciclu de lectorate intitulat „Bucureștiul, în anul celui de-al XIII-lea Congres al partidului", sesiunea de referate „Mărețe împliniri ale libertății, noi și însuflețitoare perspective de dezvoltare ale României socialiste" sau concursurile „Marile împliniri ale Epocii Ceaușescu", „De la comuniști învățăm cutezanța revoluționară" au atras o largă participare.

Pionierii din sectorul trei au în vedere o activitate și mai susținută și cu puternice rezonanțe educative prin organizarea, în fiecare detașament, a unor activități sub genericele „Stejarul din Scornicești", „O viață închinată fericirii poporului", după cum și a organizării unor întîlniri cu activiști de partid și de stat, în cadrul cărora să aibă loc dialoguri despre importanța istorică a documentelor adoptate de Congresul al XIII-lea al partidului. La acestea pionierii vor adăuga vizite în cunoscutele întreprinderi industriale ale sectorului, printre care întreprinderile

„23 August" și „Republica" și întîlniri cu muncitori fruntași. În șirul remarcabil al succeselor lor obținute în muncă, la învățătură, menționăm faptul că ei au realizat pînă în prezent media cea mai ridicată de promovabilitate, printre colegii lor bucureșteni. La etapa republicană a concursurilor pe obiecte de studiu, ei au obținut 27 de premii și mențiuni. Anual au obținut premii republicane la concursul „Start spre viitor" — una din lucrările lor de electronică fiind brevetată de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci. În concursul de orientare școlară și profesională „Bucureștiul, în deceniul științei, tehnicii, calității și eficienței", echipaje din Sectorul 3, precum și cele de la școlile nr. 73 și 82 au obținut locuri fruntașe.

M. MICU

PORTRETELE COPILĂRIEI

Vă facem cunoștință cu o... „dublă campioană": **Irina Mărgăritescu**, elevă în clasa a V-a B la **Școala nr. 86** din **București.** Performeră a mediilor numai de 10 din clasa I pînă acum, Irina deține și o bogată colecție de medalii — 13 la număr — cucerite într-un timp record: doi ani! Încă din 1982, ea a cîștigat titlul de campioană națională la sărituri în apă, titlu pentru care, ambițioasă și tenace, a luptat să și-l mențină în toate confruntările la care a participat. Membră a Clubului „Progresul", ea s-a pregătit intens pentru calificările preliminare ale campionatului republican din acest an și, bineînțeles, pentru întrecerea din cadrul „Cupei speranțelor". Apreciată ca o pionieră foarte activă și plină de inițiativă, colegii au propus-o ca delegată a unității (Irina face parte din comandamentul nou ales) la Conferința Organizației Pionierilor din Sectorul 3 al Capitalei. Un mandat pe care și l-a onorat cu toată răspunderea cuvenită.

ÎN AMFITEATRELE HĂRNICIEI ARGEȘENE

Anotimpul reînnoirii naturii înseamnă pentru pionierii școlilor nr. 6 și 15 din cartierul Găvana, Pitești, ca și pentru cei de la școlile nr. 1, 5, 3, 12, și 13 anotimpul unor ample acțiuni de înfrumusețare a școlilor, parcurilor, spațiilor verzi, a locurilor de joacă și a bazelor sportive.

Peste 30 000 de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor din comunele județului și din orașele Costești și Topoloveni se află în plină campanie de reamenajare a solariilor în care vor planta răsadurile de legume obținute în răsadnițe proprii.

Pionierii argeșeni anunță și cîteva premiere: la Boteni, Izvoru, Recea și Costești vor fi amenajate, începînd din această primăvară, loturi agricole experimentale și de cercetare. Îndrumați de specilişti de la Stațiunea experimentală Mărăcineni, ei vor cultiva aici noi soiuri de legume, zarzavaturi și plante furajere.

MARELE TROFEU „BUSOLA DE AUR" — LA TÎRGOVIŞTE

Joi, 21 martie, 1985. Orele 13,30. Sala de festivităţi a Casei de cultură din Tîrgovişte. Cîteva sute de pionieri şi cadre didactice aşteaptă, cu nerăbdare şi cu emoţie, un important eveniment: decernarea **marelui trofeu transmisibil „BUSOLA DE AUR"**, cucerit în ediţia din 1984 a **Expediţiilor „Cutezătorii"** de către echipajul **„Flora V"**, de la Şcoala nr. 5 din acest oraş.

Orele 14. Iat-o, „Busola de aur" a apărut. Vine de departe, de pe meleagurile hunedorene. De la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Brad unde, cucerită în ediţia din 1983 a **Expediţiilor „Cutezătorii"** de către echipajul **„Sunet de tulnic"**, a poposit un an de zile.

Orele 14,05. Ceremonial pionieresc. După care începe tradiţionala festivitate. În cuvintele rostite de către reprezentanţi ai organelor locale de partid şi de stat, ai C.N.O.P., ai revistei „Cutezătorii", ai juriului naţional – este scoasă în evidenţă marea performanţă a echipajului **„Flora V"**, a celor douăsprezece fete (unele dintre ele încă pioniere) şi a celor doi profesori care le-au condus pe traseu şi spre victorie. Expediţionarii sînt, cu toţii, călduros felicitaţi de către tovarăşii: **Gica Chiru,** secretar al Comitetului judeţean Dîmboviţa al P.C.R., prof. univ. dr. **Ion Pişotă,** preşedintele juriului republican al Expediţiilor „Cutezătorii", prof. dr. **Ion Vlăduţiu,** prof. **Ion Manta** şi scriitorul **Ion Grecea** – membri ai juriului.

Orele 15,16. Sînt înmînate membrilor echipajului diplomele şi medaliile concursului. Urmează apoi momentul culminant al festivităţii: în aplauzele întregii asistenţe, Mihai Negulescu, redactorul-şef al revistei **„Cutezătorii**, iniţiatoarea Expediţiilor, înmînează **marele trofeu transmisibil „Busola de aur".** Este înmînat, de asemenea, elevei **Mihaela Oprea,** cronicara echipajului, **trofeul individual „Pana de argint",** pentru valoarea deosebită, literară şi documentară, a jurnalului de bord.

Orele 15,30. În încheierea frumoasei şi emoţionantei festivităţi de decernare, pionierii-gazdă au prezentat un scurt program artistic, după care a rulat filmul expediţiei, realizat de-a lungul traseului.

De-acum, timp de un an de zile, marele trofeu transmisibil va rămîne în bogata vitrină a Expediţiilor „Cutezătorii" de la Şcoala nr. 5 din Tîrgovişte. Spunem bogată pentru că în ea, de-a lungul anilor, au mai poposit şi alte distincţii ale acestui concurs – **o menţiune cîştigată în 1976, două „Casete de cristal"**, cucerite în ediţiile din 1980 şi 1982, o **„Pană de aur"** şi **un premiu special al juriului,** acordate în 1983 –, ceea ce dovedeşte convingător că aici, la această şcoală, **Expediţiile „Cutezătorii"** e una dintre cele mai îndrăgite acţiuni pionereşti de vacanţa.

În curînd se va da startul într-o nouă ediţie — cea de-a XVI-a — a Expediţiilor „Cutezătorii". Nu uitaţi! Oricare dintre echipajele ce vor străbate, în vacanţa de vară '85, cărările patriei, poate reedita performanţa „Florei V". Marele trofeu „BUŞOLA DE AUR" vă aşteaptă!

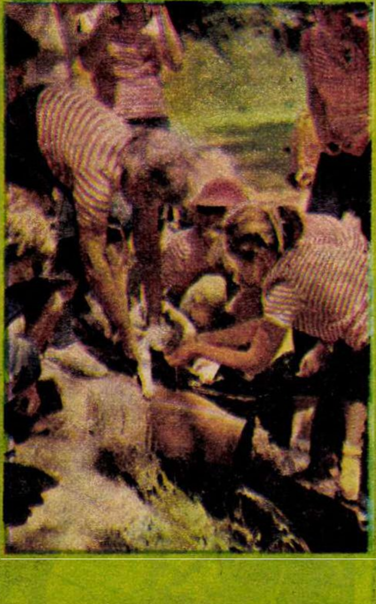

De ce a cîştigat „Flora V"?

Ne e greu să răspundem, doar în cîteva zeci de rînduri, la această intre-

bare pe care știm că și-au pus-o, curioși, toți cei aproape 30 000 de participanți la ediția 1984 a Expedițiilor „Cutezătorii". Vom încerca totuși.

Membrii juriului republican au fost impresionați, în primul rînd, de extraordinara sete de cunoaștere de care au dat dovadă cele douăsprezece fete reunite în acest echipaj de-a lungul întregului itinerar (care începe din Cîmpia Neajlovului, urcă și străbate Munții Leaota și se sfîrșește în... cîmpia alpină a Bucegilor) și de-a lungul tuturor celor zece zile cît a durat expediția lor. „Înarmate" cu tot ceea ce e necesar unei temeinice și complexe activități de cercetare – cu aparat de filmat și de fotografiat, cu eprubete și

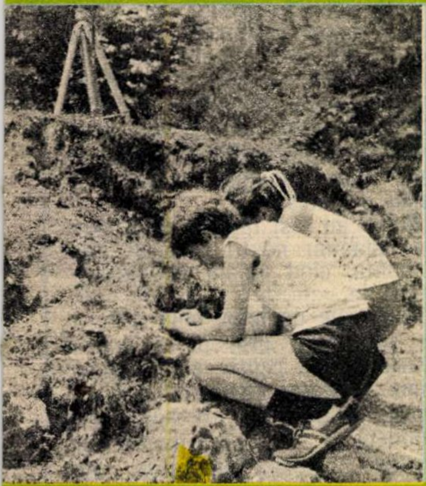

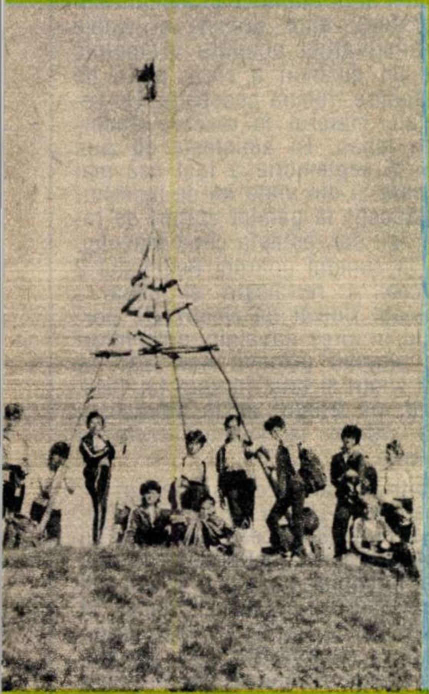

cu borcane cu formol, cu mici unelte de scormonit pămîntul, cu balanța farmaceutică, ba chiar și cu... microscop, dar mai ales cu o nesecată dorință de a-și îmbogăți cunoștințele în diverse domenii –, ele nu fac un pas fără să nu cerceteze și fără să nu descopere ceva nou, interesant. Cercetări, cercetări și iar cercetări și tot atîtea descoperiri, una mai interesantă decît alta, iată prin ce s-a remarcat, prin ce s-a impus îndeosebi expediția echipajului **„Flora V"**, cea mai reușită dintre cele peste 2 500 cîte s-au desfășurat în vara anului trecut. Plantele medicinale și utilizarea lor în trecut și în prezent, depozitele fosiliere de la Fieni și de la Plaiul Domnesc (de lîngă Moroieni), arhitectura caselor țărănești, portul și cusăturile populare din diverse localități și zone geografice, viața și obiceiurile ciobanilor, apele cu viețuitoarele din ele, rocile, insectele, diverse fenomene naturale – toate trec pe sub „lupa" acestor fete, dezvăluindu-și în fața lor pînă și cele mai ascunse taine. Așa se face că jurnalul de bord al acestui echipaj e... bine asortat cu numeroase și interesante observații și chiar studii pe diverse teme. Și dacă la toate acestea mai adăugăm și faptul că aventura lor în spațiu este, în același timp, romantică și palpitantă în cel mai înalt grad, presărată la tot pasul cu întîmplări și cu momente deosebite, ale căror „eroine" sînt cele douăsprezece fete, veți înțelege de ce a cîștigat **„Flora V"**: pentru că expediția acestui echipaj a fost, realmente, extraordinară din toate punctele de vedere. Susține această afirmație, pe mai bine de o sută de pagini ale jurnalului de bord și cu mare putere de convingere, și pioniera Mihaela Oprea, cronicara echipajului. Să-i dăm și ei cuvîntul.

Secvențe din „filmul" expediției

„...Pornind mai departe, am ajuns într-un loc unde era o mulțime de izvoare. Cercetîndu-le, am descoperit multe lucruri interesante. Observind cu atenție flora, am constatat cu uimire un fapt neobișnuit: aveam în față o asociație de plante nemaiîntîlnite pînă acum. Alături de pipirig, caracteristic zonelor mlăștinoase, creștea din abundență și feriga de baltă, și coada calului, și coada șoricelului, și brusturele, și menta, și piciorul cucului. Iar printre ele – minunea minunilor: o frumoasă orhidee..."

„...Sub arșița neîndurătoare, setea începea să ne chinuie. Terminasem apa din bidoane pînă la ultimul strop. Spre norocul nostru, în timp ce urcam, lîngă o grădină am găsit o fîntînă. Apa era rece și limpede, așa că n-am stat pe gînduri și am băut pe nerăsuflate. După ce ne-am potolit setea, am plecat mai departe. În sfîrșit, am zărit locul unde erau fosilele. Cuprinse de avînt, acum parcă zburam... Am fost cuprinsă de emoție la vederea primei fosile. Nici nu știu cine a găsit-o. Era un schelet de pește. Tovarășa profesoară ne-a atras atenția să dislocăm cu grijă roca, pentru că fosila e mult mai valoroasă cînd e întreagă. Cîtă pasiune descopeream în mine! Cu cîțiva ani în urmă visam să devin geolog. Acum însă biologia mă atrage mult mai mult, pentru că tot timpul descopăr lucruri noi..."

„...Spre seară ne-am instalat corturile în grădina unui gospodar și, după ce am mîncat, am pornit pe la bătrînii satului pentru a face o anchetă privind folosirea plantelor medicinale. Bătrîna Floarea Miculescu și nora ei ne-au primit și ne-au dat unele lămuriri. S-au mai strîns și alte femei, curioase să știe ce vorbeam cu cele două, așa încît informațiile primite au devenit dintr-o dată mai bogate... Patlagina se folosește pentru oblojeli cu frunze opărite, împotriva umflăturilor și infecțiilor de tot felul. Urzica se culege primăvara, timpuriu, fiertura fiind bună pentru că ***schimbă sîngele.*** *Negelarița (ne-am lămurit că era vorba de rostopască) se fierbe și se spală locul atins de pecingine. Laptele galben (latexul) se folosește contra negilor. Ceaiul de pelin crud e bun pentru pofta de mîncare..."*

„...Drumul pe culmea muntelui Românescu ne-a dezvăluit frumusețile unice ale masivului Leaota. Văile abureau în ceață, iar cînd aceasta se risipea, se vedeau pe fundul lor potecile străbătute de muncitorii forestieri. Culmile însorite urcau spre cerul de azur la ceasul cînd roua abia se uscase de pe iarba mănoaselor pășuni alpine. De o parte și de alta copacii își înălțau semeți fruntea spre înălțimi, iar deasupra lor soarele strălucea și călătorea, fierbinte, pe marea de azur".

„...Eram în întîrziere. Trebuia să ajungem pe vîrful Leaota cît mai repede. Puțin mai tîrziu am auzit iarăși binecunoscutul cîntec al talăngilor și ne-am oprit pentru a sta de vorbă cu ciobanii. Spre bucuria noastră, ni s-a spus că prin apropiere curge un izvor spre care ne-am și grăbit să mergem, potolindu-ne setea chinuitoare. Și din nou am pornit mai departe... De-acolo, din tronul vîrfului Leaota, privind în jur, vedeai înălțimile amețitoare ale celorlalți coloși care, albaștri la culoare, îmbrăcați în cămașa vegetației alpine, urcau spre cer, impunători, neclintiți și dintotdeauna aici, pe aceste plaiuri românești. Ne-am întins pe spate, în iarbă. Eram în mijlocul universului: deasupra – bolta cerului; la picioarele noastre – bogatele pășuni smălțuite de flori oacheșe; în iarbă, liniștea solemnă dimprejur o tulburau doar greierii. Ce putea fi oare mai frumos?!..."

„...La Plaiul Domnesc am descoperit o mulțime de lucruri interesante: urme de plante, crustacee și gasteropode pe care le-am fotografiat, le-am filmat și am determinat peste 40 de specii. Prezența acestor fosile aici, pe culmile Bucegilor, ne înflăcărează imaginația, ducîndu-ne cu gîndul la imensa și calda mare care, cu milioane de ani în urmă, acoperea munții noștri și în care trăiau o mulțime de viețuitoare ciudate... Simona era în culmea fericirii. Se uita cu atîta pasiune la urmele de amoniți, la fosilele pe care le găsisem! Am citit atunci, în ochii ei, mulțumirea sufletească a cercetătorului care, cutezător, caută mereu și, în sfîrșit, află lucruri tulburătoare despre evoluția vieții pe Pămînt..."

„...Acum era acum. Nu mai găseam nici un marcaj. Ne-am uitat în stînga și în dreapta, în față, în urmă, dar nimic. Ce-i de făcut? Am luat-o prin pădure, gîndindu-ne că undeva va trebui să ieșim dacă o s-o străbatem. Ne înșelasem însă. Ne-am trezit pierdute în mijlocul oceanului de conifere ce ne înconjura din toate părțile. Tovarășa profesoară trebuia să-și odihnească piciorul cu genunchiul umflat, așa că am plecat eu, împreună cu Luiza, în căutarea unei poteci, conștiente că noi sîntem speranța celor rămase în urmă. ...După aproape o jumătate de oră de căutări ne-am întors, în sfîrșit, cu vestea mult așteptată: găsisem și un pîrîu, și o potecă... Cînd, în sfîrșit, am ieșit din pădure și am văzut apa, ne-am aruncat rucsacurile în iarbă și ne-am repezit cu chiote spre pîrîu, cufundîndu-ne fețele aprinse în unda răcoroasă. Am băut, ne-am umplut bidoanele și am pornit mai departe..."

*

Au pornit mai departe și nu s-au oprit pînă n-au ajuns la... „Busola de aur".

C. DIACONU

BIRUITORII

40 DE ANI DE LA VICTORIA ÎMPOTRIVA FASCISMULUI

Trecem Mureşul pe un pod plutitor şi o linişte deplină pare a fi coborît peste apa aceasta frumoasă de pe dealurile din jur, care îi ocrotesc calma scurgere către cîmpie. O linişte în care ne auzim parcă gîndurile. Cu toţii încercăm de fapt să ne închipuim cum a fost atunci, în toamna lui '44, cînd armata română lupta cu un eroism devenit legendar pentru dezrobirea părţii de nord a Transilvaniei, răpită Ţării prin samavolnicul dictat de la Viena. Gîndurile fiecăruia se îndreaptă spre miile de soldaţi şi ofiţeri români care au căzut pe acest pămînt strămoşesc, apărîndu-i libertatea cu preţul vieţii lor tinere. Cineva, un localnic, ne povesteşte cum a fost atunci, în acele zile de septembrie în care Mureşul a fost însîngerat cu trupurile sfîrtecate de glonţ şi de şrapnele încît părea o apă roşie, dintr-un mal la celălalt. Fără jertfa aceea a lor nu se putea însă şi fiecare din cei căzuţi şi-a dăruit viaţa cu sentimentul că Patria are nevoie de ea pentru a-şi păstra veşnică, liberă propria-i viaţă. Omul acela era un ţăran transilvan care vorbea despre Mureş ca despre un strămoş ce a luat forma aceasta, a unui rîu. Şi aşa a şi fost de fapt, dacă ne gîndim la îndelungata noastră istorie, în care „rîul, ramul" au fost întotdeauna alături de noi, cei trăitori aici de la începuturile vechi ale lumii. Omul acela era deci un om care cunoştea această frăţie dintre om şi glie, dintre apă şi cer. Era copil atunci, în '44, dar îşi amintea prea bine zilele de foc şi primejdii ale unei toamne eroice. În comuna lui, la Iernut, se afla postul de comandă al diviziei comandate de generalul Costin Ionaşcu. Privirile tuturor ofiţerilor români priveau atunci scrutătoare spre dealurile de dincolo de Mureş. Acolo se găsea, bine adăpostit în teren şi foarte bine înarmat, inamicul. Acolo încerca duşmanul să-şi consolideze poziţiile, crezînd că apa Mureşului nu va putea fi trecută de vitejii noştri oşteni. Mii de guri de foc erau îndreptate spre brîul de apă al rîului. Orice încercare de a traversa Mureşul părea – în concepţia militarilor germani – imposibilă. Dar ei, cunoscători ai tacticii de război, omiseseră din planurile lor de apărare un lucru: acela că Mureşul este un rîu românesc şi că pămîntul în care îşi săpaseră adăposturile era, de asemenea, românesc, pămîntul unui popor care nu-i putea lăsa nepedepsiţi. Aşa că degeaba au transformat ei dealurile de dincolo de apă în adevărate fortăreţe în care şi-au fixat gata de tragere tunurile, mitralierele, brandurile. Soldaţii noştri erau gata să înfrunte potopul de foc ce se va dezlănţui de acolo, de sus. Şi aşa s-a şi întîmplat. La ordinul de forţare a Mureşului, ei s-au îndreptat năvalnic spre cotele indicate de comandanţi. O puternică perdea de gloanţe şi schije încerca să le împiedice trecerea. Nu a fost deloc uşor să străpungă acel torent de foc revărsat de pe înălţimi. Puternica grupare germană, formată de o divizie SS (a opta de cavalerie), întărită de unităţi motorizate ale armatei a şasea germane, era convinsă de avantajul pe care îl prezenta poziţia pe care o ocupa. Numai că uraganul de foc putea secera vieţi, dar nu putea să înfrîngă un ideal. Şi acest ideal însemna pentru fiecare soldat şi ofiţer român dezrobirea pămîntului ţării, libertatea unei patrii de dor. Un ideal care era dintotdeauna al nostru, al unui popor greu încercat de năvăliri şi războaie, de trufia unor seminţii care şi-au dorit mereu să se înfrupte din fructele dulci ale acestui meleag. O încleştare pe viaţă şi pe moarte s-a dezlănţuit atunci, în toamna lui o mie nouă sute patruzeci şi patru, între oamenii pămîntului şi aceia care îi întinaseră frumuseţea şi rodnicia. În zona Cipău–Iernut au avut loc atunci unele din cele mai dramatice înfruntări. La 13 septembrie, un detaşament blindat al corpului motomecanizat român a reuşit să stabilească un cap de pod în dispozitivul duşman. La 22 septembrie se declanşează atacul asupra dealului Sîngeorgiu, poziţia cheie a inamicului. Un deal care părea un zid de netrecut. Drept, înalt, abrupt, ca o cetate naturală pe care duşmanul o înzestrase cu o uluitoare putere de foc.

Tranşeele hitleriste răniseră adînc pieptul puternic al dealului. O încordare deosebită plutea în aer. Părea că dealul însuşi aştepta un semnal din partea alor noştri spre a se răzvrăti, spre a scutura povara duşmană. Şi acest semnal a venit. Timp de trei zile şi trei nopţi ostaşii noştri au dat asalt după asalt. Infanteriştii, artileriştii şi geniştii români înaintau cu greu sub focul îngrozitor al inamicului. Despre aceste lupte mi-a vorbit şi fostul meu profesor de istorie Emil Dudău, fost locotenent în Divizia 9 Infanterie. Cota 495 era apărată de hitlerişti cu furie. Dar ea trebuia neapărat cucerită. Chiar dacă unităţile combatante ale diviziei amintite pierduseră aproape trei sferturi din efective, cota trebuia să intre în stăpînirea armatei române. De aceasta depindea prăbuşirea întregului sistem defensiv al hitleriştilor, care contau pe el ca pe un dispozitiv inexpugnabil. Forţele lor deţineau o poziţie favorabilă. Chiar şi raportul numeric era de partea lor. Dar ei nu luaseră în calcul, cum am mai spus, curajul legendar al armatei române, dorinţa înflăcărată a fiecărui ţăran, muncitor şi cărturar român îmbrăcat în haină militară de a dezrobi pămîntul iubit al patriei lor. Sublocotenentul Victor Mărcuş a fost acela care a izbutit să implînte tricolorul pe cota 495, vestind victoria. În aceeaşi clipă în care drapelul a fost înălţat, un glonţ vrăjmaş a curmat viaţa viteazului ofiţer român. Sublocotenentul Victor Mărcuş era un patriot care iubea pămîntul, apele, munţii, grîul acestui pămînt. Astăzi, acolo, în cimitirul eroilor de la Oarba de Mureş, el aude iarba cum îi ocroteşte osemintele, cum lanurile din preajmă îi păstrează amintirea unei vieţi plină de romantică dragoste faţă de glie. Sublocotenentul Mărcuş era un om tînăr, abia desprins din vîrsta frumoasă a adolescenţei. Aidoma multora dintre cei seceraţi cu brutalitate de gloanţele inamice. Tînăr era şi caporalul Ion Prică, servant la tunul comandat de sergentul Ion Bulgaru dintr-o subunitate de artilerie antiaeriană. După luptele de la Mureş a luptat cu ai săi în zona Turda, izbutind să treacă Arieşul cu subunitatea care era de mare utilitate infanteriei. În capul de pod format şi care ulterior a fost adîncit pînă la trecerea tuturor efectivelor româneşti angajate în luptă, caporalul Ion Prică a căzut alături de ceilalţi camarazi ai săi, servanţi. În buzunarul de la piept s-a găsit o scrisoare emoţionantă. O scrisoare în versuri scrisă cu gîndul la mama sa, care îi vorbise prima, cîndva, demult, în copilărie, despre iubirea de ţară: „Crezînd că poate-ntîmplător/afla-vei de-a mea soartă,/ tu pasul ţi-l îndrepţi uşor/ de-atîtea ori spre poartă;/ Dar n-aştepta de mine veste,/ că viaţa nu mă lasă,/ la datorie simt că sînt/ cît zece de acasă". Acolo, la datorie a căzut acest om tînăr şi puternic, păstrînd în amintire chipul mamei, al celor dragi, imaginea scumpă a casei părinteşti.

Multe au fost faptele de eroism ale ostaşilor noştri în acele zile cumplite, cînd ploaia de gloanţe venea la vale de pe povîrnişurile abrupte ale dealului, cînd trebuia să se treacă prin pînza aceea deasă de foc pentru a ajunge în inima poziţiilor duşmanului şi a-l scoate de acolo cu grenada şi cu baioneta. De cucerirea acelei poziţii depindea înaintarea armatei spre Clujul ce-şi aştepta eliberatorii, spre oraşele şi satele Transilvaniei ocupate vremelnic de un duşman a cărui poftă de stăpînire trebuia pedepsită. Un veteran, maiorul în rezervă Gheorghe Iulian, îşi aminteşte că ziua de 25 septembrie a fost cea mai cruntă zi din viaţa lui de luptător. Adăpostit la pămînt alături de tovarăşii săi, aştepta clipa atacului. Şi la sunetul goarnei Regimului 2 Vîlcea – retrăieşte el clipa – „ne-am ridicat ca electrizaţi, pornind în iureş năvalnic, netemători de plumbii ucigaşi. Aşa cred că s-a simţit şi tata, în vara lui 1917, cînd, pe frontul de la Mărăşeşti, s-a ridicat la sunetul aceleiaşi goarne..."

Într-adevăr, aceleaşi idealuri de libertate îi uneau pe luptătorii de la 1916–1918 cu cei din toamna lui 1944. Ba chiar la Oarba de Mureş s-a întîmplat să lupte şi oameni care apăraseră ţara şi atunci, în augustul de foc al lui 1917. Căpitanul în rezervă Gheorghe Pănoiu, logodnicul eroinei de pe Jiu, Ecaterina Teodoroiu, a condus o subunitate la atacul cotei 495 de pe dealul Sîngeorgiu. El i-a văzut căzînd rînd pe rînd pe sublocotenentul Gh. Croitoru din Batalionul 31 pionieri, sfîrtecat de o mină, pe fruntaşul Gheorghe Lungu, gornistul ce a dat semnalul de atac, pe locotenentul Ghiţă Gheorghe, cel care, pentru a se putea înainta mai uşor prin clisa de pe deal, a dat dispoziţie soldaţilor săi să atace desculţi. Şi feciorii aceia de ţărani, simţind mai bine pămîntul sub picioarele goale, au făcut adevărate minuni, aidoma părinților lor, acolo, pe fronturile primului război mondial...

Primarul comunei Iernut ne-a vorbit despre viața așezării acesteia frumoase, pe care o vedem de aici, de la Monumentul ridicat în amintirea ostașilor și ofițerilor căzuți. O așezare ce pare cu totul nouă. Greu încercată de război, ea a fost ridicată aproape din temelii. Astăzi trăiesc aici 11 000 de oameni. În școli învață sute și sute de copii. I-am văzut pe unii dintre ei acolo, lîngă Monument, așezînd cu dragoste florile recunoștinței veșnice. Se pregătesc de pe acum să devină oameni de nădejde ai așezării lor. O așezare cu o pulsație economică remarcabilă, cu unități agricole și industriale puternice. Ei sînt cel mai convingător argument al nevoii de pace pe această planetă. Ei sînt dovada cea mai convingătoare că jertfa miilor de ostași de la Oarba de Mureș nu a fost zadarnică. Căci din jertfa lor și din jertfa tuturor tovarășilor lor de luptă de pe fronturile războiului antihitlerist s-a zămislit această Libertate românească pe care sîntem gata s-o apărăm – la rîndul nostru – cu propria viață.

După dezvoltarea ofensivei de pe Mureș, armata noastră a pornit năvalnic în direcția Turda, luptînd pentru dezrobirea Clujului, inima Transilvaniei. Atunci, undeva, în apropierea satului Luna, pe costișa unui deal, a căzut sublocotenentul Sadoveanu, fiul aceluia care ne-a dat cărțile de vibrant patriotism numite „Frații Jderi" și „Nicoară Potcoavă". În fruntea plutonului său, el a căzut la asaltul cotei 152, rămînînd mereu tînăr, aidoma eroilor din cărțile scrise cu atîta suflu poetic de marele său părinte.

La toate aceste jertfe pilduitoare mă gîndeam acolo, pe malul Mureșului, în liniștea care cobora parcă de pe dealurile din jur, înfiorînd suprafața molcomă a apei. O liniște care păstra însă undeva, zăvorît în pîntecul dealului, vacarmul acelor zile și nopți din toamna lui 1944, cînd armata noastră dădea nimicitoare lovituri unui dușman puternic, care ținuse la un moment dat sub cizma sa o însemnată parte a Europei. Voința de libertate a popoarelor era însă chemată să triumfe, pedepsind aroganța ocupanților, trufia lor de „stăpîni ai lumii". Și în acest concert al popoarelor dornice să-și apere demnitatea națională, dornice să-și recapete libertatea, s-a auzit cu putere vocea poporului nostru, care, aidoma unui voinic din poveste, a izbutit să frîngă în brațele sale puternice un dușman pe care îl urau deopotrivă oameni și rîuri, lanul de grîu și Marea cea Mare, muntele și livezile țării. Tocmai în această unire deplină a stat puterea acestui voinic pe care îl menționează legendele și îl consemnează istoria, un viteaz mereu tînăr, numit cu simplitate și adîncă frumusețe POPORUL ROMÂN.

TITUS VÎJEU

Copii talentați, copii frumoși, copii veseli și entuziaști. În același timp, perseverenți, harnici și ambițioși. Iată cîteva dintre trăsăturile comune tuturor celor care se remarcă și în actuala ediție a Festivalului Național „Cîntarea României" a cărei etapă pe țară a început de cîteva zile. Îndrumați cu grijă, cu dragoste de către profesorii lor, de către specialiști ei pășesc cu siguranță, treaptă după treaptă spre podiumul cel mai înalt. Juriile le apreciază cu imparțialitate valoarea, talentul, munca. Astfel, zile de-a rîndul, sute și sute de formații artistice pionierești, soliști instrumentiști și vocali, interpreți de teatru și de poezie, mari ansambluri corale sau de dans, brigăzi artistice s-au prezentat pe scena largă, primitoare a Festivalului. Oriunde în țară, s-a făcut puternic simțită dorința pionierilor de a reprezenta cu cinste unitatea, localitatea județului lor.

RITMURI PIONIEREȘTI ÎN FESTIVALUL NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI"

Grupul „Flores", de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Timișoara, este una dintre cele mai îndrăgite și mai apreciate formații din județul Timiș. Bucurîndu-se de o frumoasă „biografie" (s-a înființat în 1979), ea înscrie nu mai puțin de 250 de spectacole și recitaluri de succes, peste 60 de emisiuni la radio și televiziune, colaborînd totodată la realizarea discului „Sîntem primăvara țării", editat de Consiliul Național al Organizației Pionierilor.

Laureat al Festivalului Național „Cîntarea României", a Festivalului „Omagiu patriei și partidului", precum și al festivalurilor internaționale „Copiii lumii doresc pacea", de la Năvodari, și „Bucuriile Europei", de la Belgrad (1982), grupul „Flores" s-a distins atît prin interpretare cît și prin varietatea repertoriului. Cele peste 50 de piese, creații ale pionierilor sau ale conducătorului formației, profesorul Ion Mătăsaru, cîntă copilăria fericită, năzuința de pace a copiilor lumii, eroismul poporului nostru de-a lungul secolelor, elogiind, totodată, marile împliniri ale evului socialist al patriei. S-au remarcat în numeroasele recitaluri și spectacole pionierii soliști Nelu Seuchia, Borbely Antonia și Mircea Holeartoc, înzestrați cu deosebită sensibilitate și talent. Împreună cu toți ceilalți membri ai grupului „Flores", ei oferă publicului spectator adevărate momente de emoție artistică, de vibrație patriotică. Așteptăm să-i revedem cu bucurie pe marea scenă a etapei republicane din cadrul Festivalului Național „Cîntarea României", căci ei au și obținut la faza județeană locul I.

De la subredacția „Cutezătorii" a Casei pionierilor și șoimilor patriei din **Giurgiu**, pionierii reporteri **Oana Năstăsescu** și **Sorin Ilie** ne transmit: „Festivalul Național „Cîntarea României" a reunit, de curînd, cele mai bune formații artistice din municipiul Giurgiu.

Prin cîntec și vers, pionierii și-au exprimat dragostea față de patrie și partid, recunoștința fierbinte față de trovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai bun prieten și îndrumător al tinerei generații.

Alături de frumusețea cîntecului, a dansului, a portului popular, pionierii participanți la festival au adus cu ei aspecte ale copilăriei fericite pe care o trăim. Îndelungi aplauze au primit formațiile corale din școli, brigăzile artistice de la școlile nr. 4 și 6, formația de dansuri populare de la Casa pionierilor și șoimilor patriei, formația de teatru de la Școala nr. 4.

Imaginea pe care v-o trimitem a surprins-o pe micuța **Diana Ionescu** de la Școala nr. 4 în timpul unei frumoase interpretări care a adus după sine o avalanșă de aplauze, ca și bunele aprecieri ale juriului".

Printre numeroasele formații artistice timișorene care s-au afirmat pe scena actualei ediții a Festivalului Național „Cîntarea României" se află și aceea de la Școala nr. 24, o formație tînără, în plină afirmare, condusă și îndrumată de profesorul Gheorghe Katalinici, autor al unor frumoase cîntece pionierești, răsplătite cu vii aplauze.

LA PREDEAL

A DOUA EDIȚIE A COMPLEXULUI APLICATIV DE P.T.A.P. ȘI-A DESEMNAT CÎȘTIGĂTORII

Nu sînt deloc simple probele acestui concurs de pregătire a pionierilor și școlarilor pentru apărarea patriei. E destul de greu să străbați, pe schiuri și în teren variat, aproximativ 4 000 de metri. Dar cînd mai ai de făcut față și la opt... probe, atunci e... de 8+1 ori mai greu: să tragi la țintă cu arma cu aer comprimat, să determini azimutul, să semnalizezi corect cu fanioanele, să parcurgi o pîrtie de slalom, să te dovedești și un sanitar priceput, să transporți un „accidentat" în condiții grele, să cercetezi un sector pe hartă, să treci de niște obstacole specifice pistei de p.t.a.p.... Îți trebuie, pentru toate acestea, multe cunoștințe, multă pricepere în toate domeniile mai sus amintite, plus o condiție fizică excelentă. Și, cum întrecerile se desfășoară între echipaje, mai ai nevoie și de un puternic spirit de echipă.

Nu-i deloc simplu. Și totuși la cea de-a doua ediție a acestui mare concurs – organizat de C.N.O.P., în colaborare cu vînătorii de munte și desfășurat între 21 și 23 martie la Predeal, pe Valea Rîșnoavei – au participat echipaje din 30 de județe, totalizînd peste 200 de pionieri și școlari între 11 și 14 ani.

Întrecerile – din „filmul" cărora vă prezentăm cîteva secvențe în fotografiile alăturate – au fost pasionante, dovedind o bună pregătire pentru apărarea patriei a participanților. **Cei mai buni dintre toți au fost însă pionierii GABRIELA BOTA, MIHAELA ANDREI, CRISTINA STĂNESCU, MIHAI MARCU, DANIEL RADU** *și* **ADRIAN STROESCU, componenți ai echipajului JUDEȚULUI VÎLCEA, pregătiți în Centrul p.t.a.p. din cadrul Liceului industrial Brezoi de către profesorul GHEORGHE MOSOR.** *Ei s-au situat pe locul întîi. Locurile doi și trei au fost ocupate de echipajele județelor Hunedoara și, respectiv, Brașov.*

Fotografii și text: GHEORGHE ŞERBAN

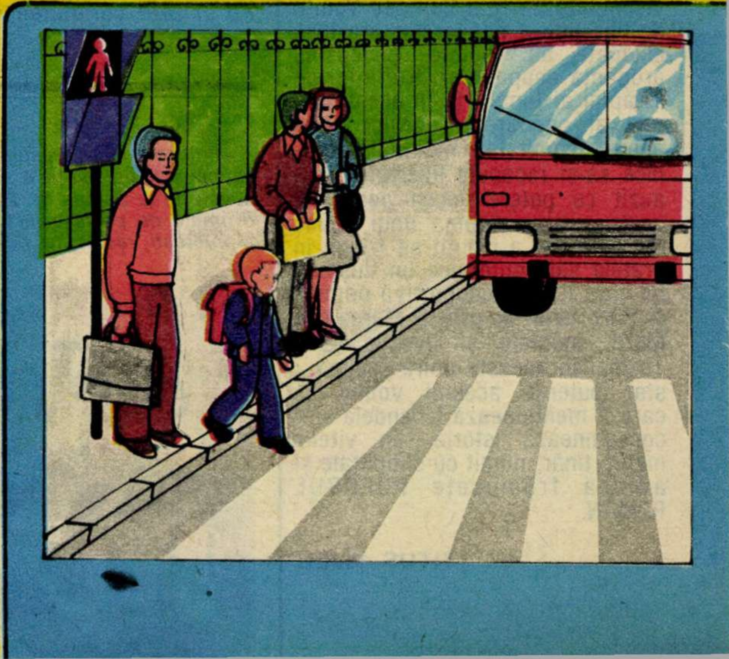

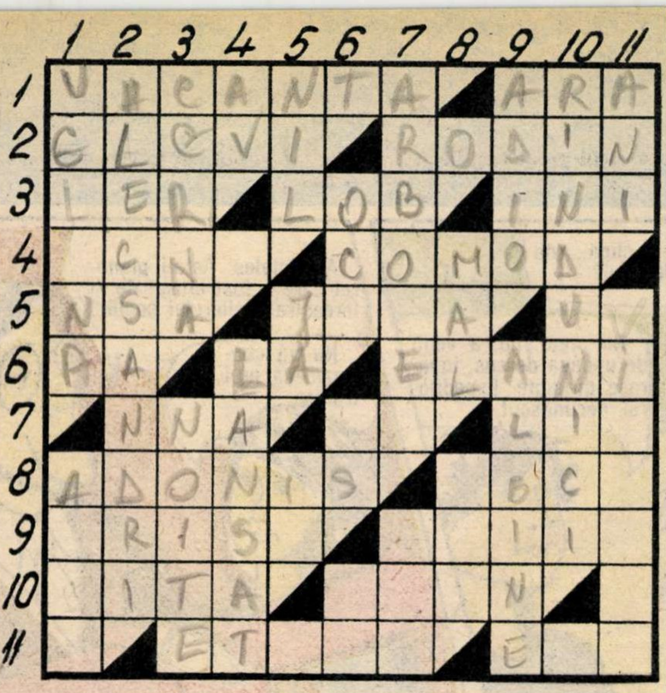

E primăvară

ORIZONTAL: *1) Repaus de sezon necesar reconfortării intelectuale și fizice a copiilor. Verbul uneia din lucrările agricole de primăvară. 2) Au o vacanță de primăvară. Sculptor francez (1840–1917), din ale cărui lucrări menționăm „Primăvara". 3) Cuptorul de la mașina de gătit (tr.). Parte a urechii. Iată! 4) ... Mari (neart.). Confortabil. 5) Ued în Algeria. Creatorul compozițiilor vocale „Primăvară, primăvară" și „April". Începe uvertura. 6) Asia. Notă muzicală. Animal nordic (pl.). 7) Zeitate la boșimani. Acut. Unitate monetară în Bulgaria (sing.). 8) Acest frumos tînăr din mitologia greacă reprezenta renașterea naturii primăvara. Numele a trei cetăți antice grecești. 9) Stînjenei. Personaj din „Furtuna" de W. Shakespeare. 10) Sînt condus de ciobani primăvara la munte (dim. sing.). A pictat tablourile „Ghiocei" și „Buchet de liliac". 11) La cei tineri se socotesc în primăveri. Familia cea mică.*

VERTICAL: *1) Pictor român (1868–1946), autorul tabloului „La iarbă verde". O floricică galbenă de primăvară. 2) Clasic al poeziei românești (1821–1890), care a cîntat în pasteluri frumosul anotimp. 3) Alt poet român (1881–1913), creator al poeziei „Primăvara". O dungă albă pe unghiile degetelor de la mînă (pl.) 4) În primăvară! Pus în circulație. 5) Revărsările de primăvară ale acestui fluviu au fost pomenite încă de Herodot. Jan Alexandru. Cămăși înflorate. 6) Cu ocolire! Neîntrecut (fig.) Armăsar dobrogean. 7) Primăvara îmbracă vestmînt foșnitor. Prieten... pe trei sferturi! 8) Țărm. Curelușă de meșină. 9) Un fel de rămas bun. Se „plimbă" numai printre flori. 10) Vestitoare înaripate ale primăverii. 11) Primăveri (fig.). Compozitor și violonist italian (1685–1741), autorul compoziției „Anotimpurile".*

DICȚIONAR: RER, INI, NSA, NNA, IBLA.

ANA MOGA

DIVERTISMENT MATEMATIC

La curtea unui sultan existau mai mulți captivi, care erau de fapt prizonieri din războaiele purtate de imperiu. Cînd sultanul a împlinit vîrsta de 50 de ani, s-a gîndit să-și arate mărinimia, promițînd că-i va lăsa să se întoarcă acasă pe cei care vor reuși să-i dea răspuns la următoarea întrebare: „Cum se pot așeza unele lîngă altele numerele 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70 și 80 în pătrățelele de mai jos, astfel încît, fie pe orizontală, fie pe verticală sau pe diagonală, să nu existe numere imediat succesive, de exemplu 10 lîngă 20 sau 20 lîngă 30 etc.?"

În scurt timp, unul dintre ei, Ali, i-a prezentat sultanului nu o singură rezolvare, ci chiar două, cerînd ca toți să fie retrimiși la casele lor. Încîntat de cele două soluții prezentate de Ali, sultanul, care era mare amator de șarade și probleme de perspicacitate, a fost de acord. La curtea sultanului nimeni nu știa însă că Ali este cel mai priceput matematician din țara sa de baștină...

Iată dispoziția pătrățelelor prezentate de sultan:

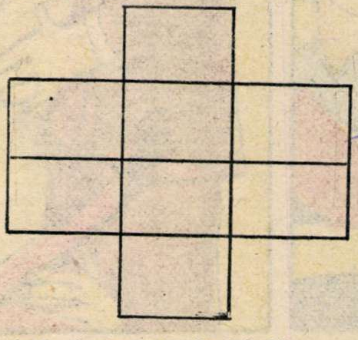

Iată și răspunsurile lui Ali:

	20	
60	80	50
40	10	30
	70	

	70	
40	10	30
60	80	50
	20	

Se observă că nici pe orizontală, nici pe verticală sau pe diagonale nu se găsesc numere imediat succesive, adică, de exemplu, 10 lîngă 20, 20 lîngă 30 etc.

De fapt, acestea nu sînt chiar singurele soluții, putînd exista și altele, dar, pentru sultan, ele au fost suficiente. Celelalte soluții le puteți eventual găsi voi înșivă.

Ing. LIVIU MACOVEANU

* * *

Citind într-o anumită ordine literele din desen, veți afla un motiv de bucurie pentru toți școlarii!

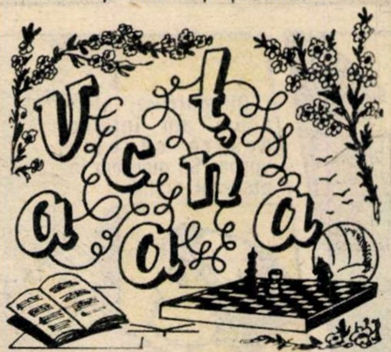

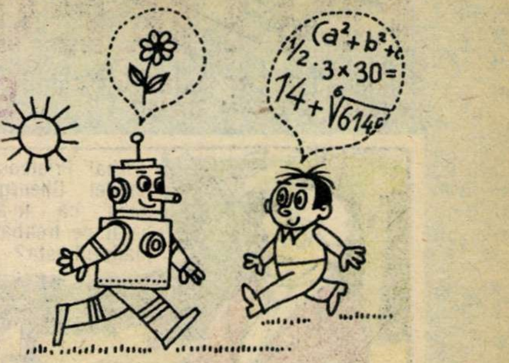

ILUZIE OPTICĂ

Paralelogramul de mai jos a fost împărțit în două paralelograme, unul mai mare și altul mai mic. Au fost trasate apoi diagonalele. Care dintre diagonale este mai lungă?

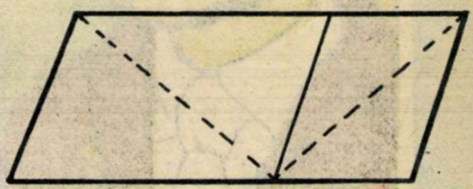

TALON 3

Desenul nr. 3

Întrebarea A:

Cîți dintre pietonii din imaginea de față greșesc și în ce constă greșeala fiecăruia?

Întrebarea B:

In ce condiții nu ai voie să circuli cu bicicleta pe partea carosabilă a drumurilor publice din afara localităților?

Răspunsuri:

— a: cînd plouă și acostamentul, precum și cărările laterale sînt lunecoase;

— b: cînd respectivul drum public este intens circulat;

— c: cînd lipsesc și pista pentru bicicliști, și cărările laterale, iar acostamentul este necorespunzător;

— d: nu am voie decît după vîrsta de 14 ani;

— e: cînd respectivul drum este secundar;

— f: cînd respectivul drum este autostradă.

CINE ȘTIE CIRCULAȚIE, CÎȘTIGĂ!

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție OVIDIU ZOTTA Responsabil de număr: CONSTANTIN DIACONU; Prezentarea artistică POMPILIU DUMITRESCU Prezentarea tehnică VIOREL SÂMPETREAN

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10: ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

ÎNTRECEREA

Scenariu: **PETRE LUSCALOV**
Desene: **ŞTEFAN DAMO**

9

Rezumatul episodului precedent: Dan cade din lac în puţ. Observînd lipsa planorului din vitrină, tatăl său îi cere să-l aducă imediat acasă.

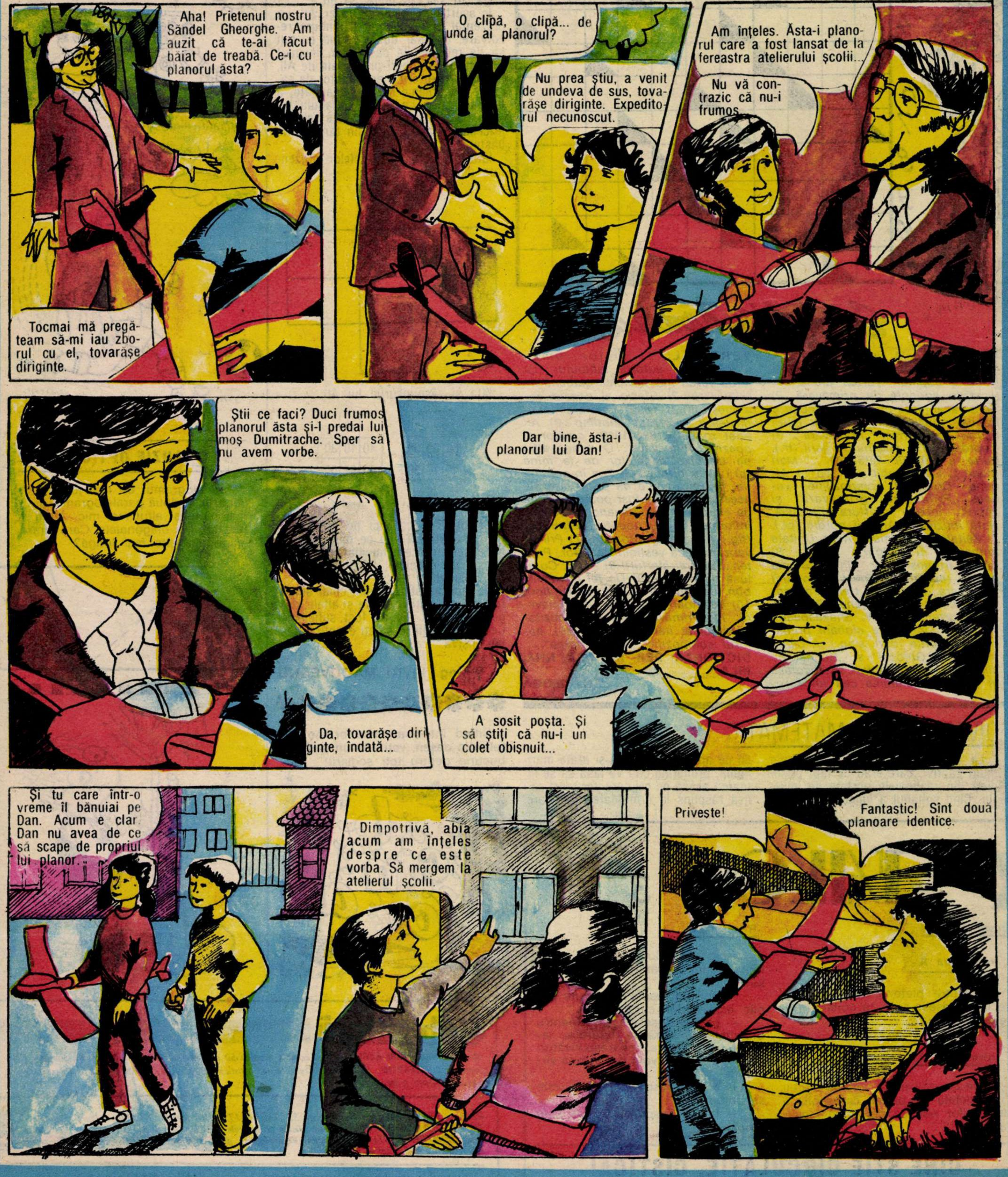
Aha! Prietenul nostru Săndel Gheorghe. Am auzit că te-ai făcut băiat de treabă. Ce-i cu planorul ăsta?
Tocmai mă pregăteam să-mi iau zborul cu el, tovarăşe diriginte.
O clipă, o clipă... de unde ai planorul?
Nu prea ştiu, a venit de undeva de sus, tovarăşe diriginte. Expeditorul necunoscut.
Am înţeles. Ăsta-i planorul care a fost lansat de la fereastra atelierului şcolii...
Nu vă contrazic că nu-i frumos.
Ştii ce faci? Duci frumos planorul ăsta şi-l predai lui moş Dumitrache. Sper să nu avem vorbe.
Da, tovarăşe diriginte, îndată...
Dar bine, ăsta-i planorul lui Dan!
A sosit poşta. Şi să ştiţi că nu-i un colet obişnuit...
Şi tu care într-o vreme îl bănuiai pe Dan. Acum e clar. Dan nu avea de ce să scape de propriul lui planor...
Dimpotrivă, abia acum am înţeles despre ce este vorba. Să mergem la atelierul şcolii.
Priveşte!
Fantastic! Sînt două planoare identice.

(Va urma)

Ritmuri pionierești în Festivalul Național „Cîntarea României“

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

16

JOI 18 APRILIE 1985.
ANUL XIX (NR. 815)

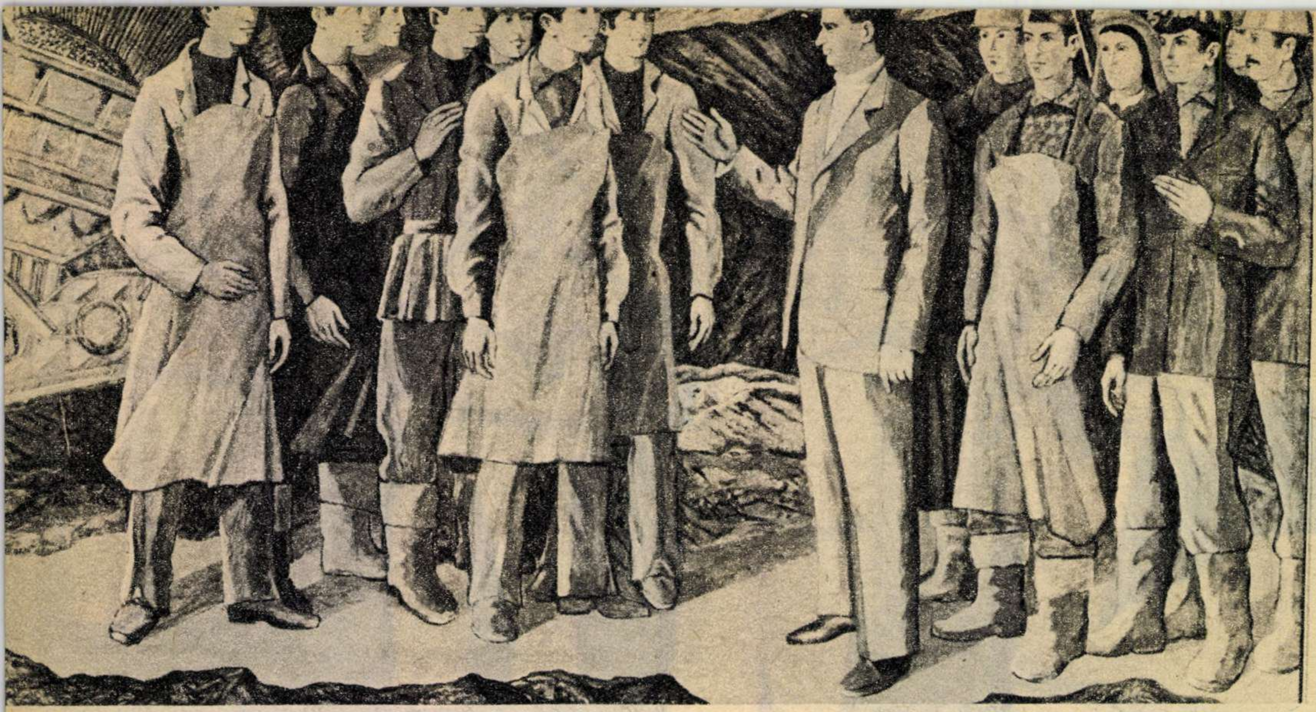

CADRAN POLITIC

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, vineri, 12 aprilie, a avut loc ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. În cadrul ședinței a fost examinat și aprobat RAPORTUL PRIVIND ANALIZA PE BAZĂ DE BILANȚ A REZULTATELOR OBȚINUTE PE ANSAMBLUL ECONOMIEI NAȚIONALE, FORMAREA ȘI UTILIZAREA RESURSELOR FINANCIARE ÎN ANUL 1984. Comitetul Politic Executiv a arătat că datele definitive de bilanț confirmă rezultatele bune obținute în îndeplinirea planului pe 1984, în dezvoltarea susținută a industriei, agriculturii, a tuturor sectoarelor de activitate economica și socială. Comitetul Politic Executiv a subliniat că realizările dobîndite în cursul anului trecut sînt rodul muncii creatoare a întregului popor, care, strîns unit în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a acționat cu abnegație, cu spirit revoluționar pentru îndeplinirea prevederilor de plan, pentru sporirea avuției naționale și buna gospodărire a resurselor materiale și umane ale țării, asigurînd astfel înaintarea fermă a patriei pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate.

În continuare a fost analizat și aprobat RAPORTUL CU PRIVIRE LA ACȚIUNEA DE REDUCERE A FORMULARISTICII; a fost examinată BALANȚA VENITURILOR ȘI CHELTUIELILOR BĂNEȘTI ALE POPULAȚIEI PE ANUL 1984, comparativ cu realizările anului 1983. În cadrul ședinței s-a subliniat că veniturile populației au înregistrat, în 1984, noi și importante creșteri. A fost prezentată apoi o INFORMARE PRIVIND REALIZAREA PRODUCȚIEI ȘI A LIVRĂRILOR PENTRU EXPORT; a fost prezentată, de asemenea, o INFORMARE ÎN LEGĂTURĂ CU DESFĂȘURAREA CAMPANIEI AGRICOLE DE PRIMĂVARĂ. S-a analizat o INFORMARE CU PRIVIRE LA MODUL ÎN CARE SE REALIZEAZĂ PROGRAMUL DE CREȘTERE A PRODUCȚIEI DE CĂRBUNE.

Comitetul Politic Executiv a soluționat, de asemenea, probleme curente ale activității de partid și de stat.

SUB SEMNUL UNEI ÎNALTE RESPONSABILITĂȚI, AL HOTĂRÎRII TUTUROR PIONIERILOR ȘI ȘCOLARILOR DE A FACE TOTUL PENTRU A RĂSPUNDE PRIN FAPTE EXEMPLARE DE MUNCĂ ȘI ÎNVĂȚĂTURĂ MINUNATELOR CONDIȚII DE CARE BENEFICIAZĂ PENTRU FORMAREA ȘI AFIRMAREA MULTILATERALĂ, ÎN ÎNTREAGA ȚARĂ SE DESFĂȘOARĂ

CONFERINȚELE JUDEȚENE ALE ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Într-o atmosferă de puternică angajare patriotică, revoluționară, generată de reînvestirea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, în suprema funcție de președinte al Republicii Socialiste România, la 12 aprilie și-au început lucrările conferințele județene ale Organizației Pionierilor. La acest important eveniment al vieții de organizație participă numeroși pionieri delegați, comandanți-instructori, membri ai consiliilor și comandamentelor pionierești, activiști ai Consiliului Național al Organizației Pionierilor, precum și numeroși invitați — reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, ai organizațiilor U.T.C., organizațiilor de masă și obștești și ai unor instituții și unități social-economice.

Pretutindeni, conferințele județene ale Organizației Pionierilor constituie momente de bilanț și exigentă analiză în spirit critic, revoluționar a modului în care consiliile și comandamentele pionierești, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor din județele patriei și-au îndeplinit sarcinile ce la revin din documentele de partid și de stat, din orientările și indicațiile date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, la Forumul tinerei generații din 1980, în Mesajul adresat cu ocazia aniversării a 35 de ani de la crearea primelor detașamente pionierești. Se analizează cu exigență și responsabilitate modul în care au fost înfăptuite obiectivele stabilite de cea de-a IV-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor, precum și măsurile cuprinse în Programele unitare privind educarea comunistă, revoluționară, prin muncă și pentru muncă a tinerei generații din patria noastră.

Totodată, se dezbate proiectul programului tinerei generații ce va fi prezentat în cadrul Conferinței Naționale a Organizației Pionierilor care va avea loc în luna mai.

Participanții la lucrările conferințelor dau glas adeziunii fierbinți a celor mai tineri fii ai patriei la politica internă și externă a partidului și statului nostru și își exprimă sentimentele de profundă dragoste și recunoștință față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, prietenul și îndrumătorul cel mai apropiat al tinerei generații, față de tovarășa Elena Ceaușescu, pentru minunatele condiții de viață, muncă și învățătură create tinerei generații.

Atît în dezbaterile în plen cît și în cele pe secțiuni, numeroși purtători ai cravatelor roșii cu tricolor delegați la conferințe fac cunoscută experiența unităților pe care le reprezintă și fac interesante propuneri privind îmbogățirea activității de viitor.

În cadrul conferințelor sînt alese noile consilii județene ale Organizației Pionierilor, comisiile județene de cenzori din care fac parte pionieri și adulți, precum și delegații la cea de-a V-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor, candidații pentru Consiliul Național al Organizației Pionierilor și pentru Comisia de cenzori. Sînt constituite, de asemenea, comisiile Organizației Șoimii Patriei.

Hotărîrile adoptate în conferințe reflectă dorința tuturor participanților ca viitoarele activități dedicate educației comuniste, patriotice, revoluționare prin muncă și pentru muncă a pionierilor, întreaga viață politico-organizatorică să fie cît mai bogată, să se desfășoare la cote tot mai înalte.

> **„Este necesar să perfecționăm și să ridicăm continuu nivelul general al întregului învățămînt, asigurînd pentru toate sectoarele cadre bine pregătite, cu înalte cunoștințe profesionale, tehnice și științifice. O atenție deosebită va trebui să se acorde pregătirii forței de muncă, în raport cu programele de dezvoltare a fiecărei ramuri".**
>
> NICOLAE CEAUȘESCU

VIITORUL

LA ORA OPȚIUNILOR PROFESIONALE

Societatea noastră socialistă acordă o atenție deosebită pregătirii cadrelor de care va avea nevoie în anii viitori. Avînd o economie dinamică, în plin avînt, perfecționîndu-și mereu domeniile vieții sociale și culturale, România este o țară care, totodată, a dezvoltat un sistem de învățămînt modern, capabil să formeze toate categoriile de specialiști pe care îi necesită înfăptuirea programelor de progres neîntrerupt în anii următori.

Desigur, și elevii de astăzi se gîndesc la viitorul lor. Unii, cu gînd mai cutezător, își formulează visuri și idealuri foarte îndrăznețe. Ei își reprezintă o lume în care roboții vor împînzi toate procesele de producție, oamenii rezervîndu-și priceperea pentru a proiecta și realiza noi sisteme de conducere automată a activității productive și de informatizare generală a muncii. Alți școlari – ale căror gînduri bat la porțile unui orizont de aspirații mai apropiat – se întreabă ce profesie își vor alege peste doar cîțiva ani, cînd vor trebui să opteze pentru o școală sau alta, la liceu și, chiar mai departe, la facultate.

Sînt și unii care, mai ezitanți și mai puțin preocupați de astfel de probleme, se lasă furați de treburile zilnice și uită că-i așteaptă mari răspunderi într-un viitor nu prea îndepărtat.

Mai devreme sau mai tîrziu, potrivit vîrstei, fiecare pionier de astăzi se va afla în fața marelui examen al opțiunii pentru viitoarea meserie. El va trebui să se orienteze spre anumite pasiuni și interese, lăsînd de o parte altele, dintre multele care acum le populează gîndul și fapta. Trebuie să te decizi în a-ți satisface acea sau acele pasiuni înrudite care corespund cel mai bine înclinațiilor, aptitudinilor, priceperilor și deprinderilor pe care le-ai acumulat în anii de școală. Societatea nu oferă condiții pentru toate pasiunile pe care ni le putem imagina. Ar fi absurd să credem că, într-o lume cu atît de variate și specializate domenii, am putea să cultivăm viabilitatea unor pasiuni atît de generale, încît nu pot fi bine definite, nu au un obiectiv clar și concret, ceea ce ne-ar face să simțim un fel de lipsă de vlagă, de energie, de interes; de aceea, primul pas spre decizia privind viitorul profesional trebuie să fie delimitarea pasiunilor, concentrarea eforturilor spre un domeniu în care să poți intra adînc, să-l stăpînești tot mai bine. Aceasta înseamnă un efort de autocunoaștere, de pătrundere a fiecăruia în „laboratorul" propriei sale personalități.

Pe de altă parte, societatea are necesități obiective, resimte nevoia de cadre, de muncitori, tehnicieni, ingineri, cercetători, medici etc., într-un mod care diferă de la un domeniu la altul. Cel mai dificil pas este, într-adevăr, cel al realizării unui acord, unui echilibru, între aspirațiile individuale și cerințele sociale. Este un pas dificil, dar nu imposibil. Pentru a-l face (și, deci, a-ți asigura premisele succesului) este nevoie și de o bună cunoaștere a tabelei de profesiuni și meserii, a școlilor corespunzătoare lor, a șanselor de care dispui în raport cu fiecare dintre acestea. Ceea ce implică în unele cazuri, de ce să n-o spunem, și capacitatea de a renunța la anumite intenții, atunci cînd posibilitățile personale nu corespund cu cerințele sociale.

Însăși experiența vieții, ca și unele studii asupra acestor probleme arată că este mult mai profitabil să te decizi (chiar cu „prețul" unor renunțări), decît să perseverezi într-un sens abstract, să-ți formezi iluzii și să-ți iei dorințele drept realități. Orice meserie, bine făcută, bine stăpînită, îți poate oferi mari și durabile satisfacții. Apoi, pe lîngă ea, pot fi cultivate numeroase pasiuni solide, colaterale, de multe ori cu efectele folositoare chiar pentru ele însele sau pentru profesiune.

Cunosc, de pildă, muncitori cărora exercitarea pasiunii pentru pictură le-a sugerat o nouă abordare a dimensiunilor și formelor spațiului fizic de producție, ceea ce le-a sporit randamentul muncii. După cum, munca, la rîndul ei, a devenit un nesecat izvor de inspirație pentru creația plastică. Știu cazul unui medic care – făcînd și electronică – a descoperit noi procedee de testare și diagnostic cu aparatura modernă de care dispunea.

Știu că mulți cititori se întreabă dacă nu cumva există „o meserie a viitorului". Le voi spune că una singură, mai importantă decît altele, nu există, nu poate exista. Dar, ceea ce este adevărat, în cadrul fiecărei meserii va crește ponderea pregătirii complexe, a cunoștințelor necesare. Meseriile viitorului nu vor semăna cu cele de astăzi; ele vor solicita mai multă investiție de gîndire, capa-

(Continuare în pag. 7)

A V-A CONFERINȚĂ NAȚIONALĂ

ÎN ÎNTÎMPINAREA FORUMULUI T

CONFERINȚELE JUDEȚENE ALE ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR ȘI-AU ÎNCEPUT LUCRĂRILE

ARAD: O frumoasă ambiție s-a conturat tot mai puternic în rîndul pionierilor meleagurilor arădene: aceea ca județul lor să se poată mîndri cu rezultatele bune și foarte bune la învățătură. Așa se face că în Conferința județeană s-a raportat un procent ridicat de promovabilitate, un număr mare de școli în care, cu fiecare an, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor au ridicat ștacheta la învățătură tot mai sus **(școlile nr. 2, 18, 19, 21 din Arad, școlile din Șicula, Avram Iancu, Bereghiu, Vărădia ș.a.).** Este, desigur, o urmare firească a înțelegerii faptului că învățătura este prima îndatorire patriotică a pionierului, dar mai este și o rezultantă a numeroaselor inițiative pionierești — unele devenite tradiționale — care au impulsionat munca de școlar. Astfel au fost amintite în conferință consfătuirile zonale, panourile cu părinți fruntași și copii asemenea părinților, apărute nu numai în școală, dar și în plin centru de localitate **(Arad, Tîrnova, Bocxig, Pleșcuța, Pecica).** S-a mai apreciat și inițiativa înființării în fiecare școală a cîte unui cerc tehnico-aplicativ care funcționează pe lîngă o unitate economică din industrie sau din agricultură, în concordanță cu dezvoltarea actuală și de perspectivă a localității și județului, cu profilul și necesitățile forței de muncă. Și iată că la **Pecica,** de curînd devenită localitate petrolieră, s-a și constituit cercul micilor petroliști. La **Sîntana, Horea, Șiria** — al viitorilor legumicultori; în zonele de livezi — al pomicultorilor, iar în orașe, cercurile sînt orientate spre diferite ramuri industriale. Toate, conduse de specialiști în domeniul respectiv.

Și alte inițiative conturează o bogată viață de organizație despre care delegații au vorbit în conferință. De pildă, despre activitatea complexă, aflată acum la a doua ediție, intitulată „Actualitatea socialistă și perspectivele luminoase de dezvoltare ale județului Arad și ale patriei socialiste". Au fost amintite, tot ca noi inițiative pionierești, și Forumul tehnic al pionierilor, Festivalul Expedițiilor „Cutezătorii", Festivalul folcloric de la **Moneasa,** „Floarea de salcîm" de la **Șiria** ș.a.

COVASNA: Subliniind rezultatele obținute în județul Covasna în educația comunistă, patriotică, revoluționară a pionierilor și școlarilor, în pregătirea lor pentru muncă și viață, Conferința județeană a Organizației Pionierilor s-a ocupat pe larg și de activitățile sportiv-turistice și de ocrotire a naturii desfășurate de unitățile și detașamentele de pionieri. Delegații, printre care **Stoica Viorica — Dobîrlău, Kerestély Melinda — Școala nr. 2, Sf. Gheorghe, Furtună Luminița — Zăbala, Ilyés Katalin — Baraolt,** au raportat cu mîndrie că rezultatele foarte bune în competiția națională „Daciada" s-au materializat, printre altele, și prin cele două locuri I la biatlon și schi alpin obținute de pionierii Bularca Elena și Roman Alexandru, prin locurile II obținute de pionierii Florianu Florentina și Radu Cosmin, toți elevi ai școlii din Întorsura Buzăului, precum și prin locurile III obținute la ștafeta biatlon de către pionierii Hermeneanu Luminița și Tibád Alexandru de la Întorsura Buzăului și Bretcu.

Perioada care a trecut de la precedenta conferință s-a caracterizat printr-o preocupare mai susținută a organizației județene de pionieri în colaborare cu organele de învățămînt pentru o cît mai eficientă valorificare educativă a timpului liber și a vacanțelor școlare. Astfel activitatea turistică și de ocrotire a mediului înconjurător a antrenat un număr mare de pionieri și școlari. Echipajele expedițiilor „Cutezătorii" de la școlile nr. 2, Tg. Secuiesc și Cernat au cîștigat trofeul „Jóbarát" în 1982, respectiv în 1984. În anul 1982 a fost inițiată în județ acțiunea complexă „Întîlniri turistice". La cele 27 de acțiuni de acest gen, organizate pînă în prezent, au participat 400 de echipe din județul Covasna, precum și din județele limitrofe, cu peste 8 000 de pionieri și școlari.

DOLJ: La Conferința lor județeană și pionierii doljeni au evocat file din bogata cronică a succeselor. În ce privește învățătura, s-au evidențiat unitățile școlilor **nr. 2, 23, 24,** cele de la Liceul „Frații Buzești" și Liceul pedagogic din **Craiova,** de la școlile **Coșoveni, Pielești** și nr. 1, **Calafat,** care prin procentul mare de promovabilitate dețin locurile de frunte pe județ. Pionierii doljeni au cucerit anul trecut la concursurile pe obiecte de învățămînt 30 de premii, obținînd, în clasamentul general, **locul I pe țară.** Și pentru că a venit vorba despre bilanțul premiilor, să mai amintim și pe cele 7 (la care se adauga încă 7 mențiuni) cîștigate la ultimele ediții ale concursului de creație tehnico-științifica „Start spre viitor". Tenismenii craioveni au adăugat și ei palmaresului sportiv un loc I și două locuri II la faza pe țară din 1984 a întrecerilor de tenis de masă. Delegații Forumului Național de la Craiova își mai amintesc, desigur, despre vizita la șantierul arheologic de la Rast și despre întîlnirea lor cu membrii cercului de istorie de aici. La această oră pionierii școlii din **Rast,** ca și colegii lor din localitățile **Daneți, Bîrca, Cernele, Circea, Calopăr, Ghidici, Bistreț, Cioroiași, Doști, Giurgița, Maglavit, Verdița** și **Brabova,** anunță că rezultatele cercetărilor arheologice desfășurate în colaborare cu specialiști de la „Muzeul Olteniei" se vor finaliza prin înființarea a 14 noi colecții muzeistice școlare. Se va materializa astfel unul dintre proiectele înscrise în actuala ediție a acțiunii „Patrie română, țară de eroi". Tot sub genericul acestei mari acțiuni-concurs, pionierii de la Liceul **„Frații Buzești"** și-au propus alcătuirea unei monografii din istoria patriei „Participarea tineretului doljean la marile evenimente din istoria patriei" (marcînd anii 1848, 1859, 1877, 1907, 1916—1918 și 1944).

În ziua de 30 aprilie, 600 de pionieri doljeni vor participa la acțiunea-evocare „Eroi de mari legende", care se va desfășura la Monumentul „Independența țării" din Calafat. De curînd, faza republicană a Festivalului Național „Cîntarea României" a prilejuit o noua și amplă desfășurare de forțe artistice pionierești. Iată cîteva dintre cele mai apreciate formații doljene care au evoluat pe scena festivalului: corul de voci egale de la Dăbuleni, corul de cameră de la Școala nr. 24, grupul folk al Școlii nr. 15, echipa de dans modern de la Liceul „Nicolae Bălcescu", trupa de teatru de păpuși a Școlii nr. 33, colectivul de satiră și umor (proaspăt înființat) de la Școala nr. 5 din Craiova etc.

IALOMIȚA: Toate unitățile de pionieri din județul Ialomița au întîmpinat Conferința lor județeană cu activități desfășurate sub genericul „Congresul al XIII-lea - Congresul devenirii noastre" și „Programul partidului - programul nostru", care au însemnat o largă dezbatere a documentelor Congresului al XIII-lea al partidului. La Conferința lor județeană de dare de seamă și alegeri, pionierii ialomițeni au raportat inițierea unor acțiuni de cunoaștere a trecutului glorios al poporului, ca și a realizărilor prezentului socialist în țara noastră, acțiuni desfășurate sub generice ca „Ialomița - vatră de istorie", „Arc peste timp", „Sîntem zorii tinereții comuniste", „Contemporani cu devenirea comunistă a patriei". Printre succesele pionierilor

NEREI GENERAȚII

Participanții au trăit momentele cele mai vibrante, de puternică angajare patriotică, revoluționară, de entuziasm și elan tineresc, atunci cînd au adresat telegrame tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii.

În cuvinte calde, izvorite din inimă, participanții la conferințele județene ale Organizației Pionierilor își exprimă sentimentele de profundă dragoste, stimă și prețuire față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului nostru, patriot revoluționar înflăcărat, care își dedică întreaga viață și activitate înfloririi patriei și fericirii poporului.

Dînd glas sentimentelor de înălțătoare mîndrie patriotică, participanții la conferințe și-au exprimat încă o dată nețărmurita bucurie pentru reînvestirea tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția supremă de președinte al Republicii Socialiste România. Cu nemărginită dragoste și profund respect, ei și-au exprimat recunoștința și fierbinți mulțumiri față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, față de tovarășa Elena Ceaușescu pentru părinteasca grijă pe care o poartă celor mai tineri fii ai patriei, pentru minunatele condiții de viață și învățătură create.

În telegramele adresate tovarășului Nicolae Ceaușescu, participanții la conferințele județene și-au exprimat hotărîrea de a-și îndeplini exemplar sarcinile ce le revin din documentele Congresului al XIII-lea al partidului, din indicațiile și orientările date de cel mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generații de a munci și învăța exemplar, de a contribui cu întreaga energie la înflorirea patriei socialiste.

ialomițeni se înscriu și cele obținute în activitatea cultural-artistică și sportivă. Pe scena Festivalului Național „Cîntarea României" s-au întrecut în cadrul etapei județene 3 000 de pionieri, obținînd 57 de locuri I, 50 de locuri II și 42 locuri III. Pe marea arenă a „Daciadei", au fost cucerite 12 locuri fruntașe în etapele finale ale acestei ample competiții sportive pionierești. În cadrul Conferinței lor județene, pionierii din județul Ialomița au hotărît ca în ziua de 9 Mai, cînd va avea loc aniversarea a 40 de ani de la victoria asupra fascismului și sărbătorirea Zilei Independenței României, să organizeze dezbateri și expuneri, sub genericul „Eroica '45", concursuri urmate de spectacole-evocare, acțiuni politico-educative de masă, concursuri de creație literară și plastică, intitulate „Arc peste timp". De asemenea, toate unitățile de pionieri și-au propus vizitarea cu grupuri de detașamente a Muzeului uneltelor și mașinilor agricole din municipiul Slobozia și din Fetești și a filialelor Arhivelor Statului.

TULCEA: Din darea de seamă și din cuvîntul pionierilor participanți la dezbateri — **Alina Dinu,** comandant de unitate, Școala Dorobanțu, **Octavian Ungureanu,** Liceul „Spiru Haret", Tulcea, **Ovidiu Șuțu,** Școala Niculițel, **Corina Dima,** Școala Sîmbăta Nouă, **Lucia Vinga,** Școala nr. 1, Măcin, și mulți alții — am reținut că o atenție deosebită a fost acordată organizării și desfășurării unor bogate acțiuni politico-educative în rîndurile pionierilor și școlarilor. Numeroase dezbateri, convorbiri, mese rotunde, simpozioane omagiale avînd ca temă activitatea revoluționară desfășurată de către tovarășul Nicolae Ceaușescu în cei 20 de ani de cînd se află în fruntea partidului și statului nostru, contribuția sa deosebită la continua înflorire a patriei socialiste s-au desfășurat în toate unitățile de pionieri din județ. „Omagiu conducătorului iubit" și „Epoca Nicolae Ceaușescu, epoca măreților realizări din anii socialismului" — la Școala din **Isaccea,** „Un erou între eroi" și „Un om al păcii într-o țară a păcii" — la Școala din **Chilia Veche** — sînt doar cîteva exemple.

Tot din domeniul acțiunilor politico-educative mai menționăm: „Programul partidului, programul nostru, al tuturor" și „Ne pregătim să devenim urmași ai comuniștilor" — acțiuni care s-au desfășurat la numeroase școli din județ.

Succese deosebite au raportat pionierii și școlarii tulceni și în alte domenii: la învățătură, unde în acest an școlar s-a înregistrat un salt calitativ evident — procentul de promovabilitate pe întreg județul fiind, pînă în prezent, de 98,6%; în activitatea tehnico-aplicativă și științifică, numărul cercurilor de specialitate din școlile județului crescînd de la 1 004 în 1980 la 1 674 în acest an. La faza de masă a Concursului „Start spre viitor" participă în prezent peste 5 700 de pionieri și școlari care au finalizat 3 500 de lucrări.

Purtătorii cravatei roșii cu tricolor din județul Tulcea și-au exprimat hotărîrea de a duce mai departe ștafeta succeselor înregistrate pînă în prezent și de-a înlătura unele neîmpliniri din activitatea lor, în așa fel încît să se situeze, în toate domeniile, în rîndul fruntasilor pe țară.

ALBA: Cuprinzătoarea dare de seamă prezentată în Conferința județului Alba – oglindind și analizînd o bogată și fructuoasă activitate pionierească – a fost urmată de numeroase dezbateri, la cuvînt înscriindu-se 25 de pionieri dornici să împărtășească din experiența unităților lor, să facă propuneri pentru continua îmbogățire a activității. **Diana Isac,** de pildă, s-a oprit asupra cîtorva acțiuni desfășurate de către cei 1 000 de pionieri din Școala nr. 3, Cugir, argumentînd că reușita acestora s-a aflat în buna organizare, în mobilizarea tuturor colegilor. „Primirea de pionieri desfășurată la Întreprinderea mecanică Cugir sau acțiunea complexă de pregătire pentru apărarea patriei, ca să dau numai două exemple, au fost folosite și ca prilejuri de a avea printre noi ca invitați și pionieri din celelalte unități ale orașului. În felul acesta, cele două activități au fost pregătite cu deosebită minuțiozitate, pionierii avînd, fiecare, răspunderi precise."

Emilia Pavel, sosită la conferință dintr-o frumoasă așezare montană din zona Apusenilor – Bistra – a vorbit cu multă însuflețire despre bunele lor rezultate în autogospodărirea școlii, a internatului, în organizarea programului prelungit pentru a asigura condiții cît mai bune de învățătură unora dintre colegi. Emilia este mîndră de faptul că întregul comandament al unității se implică în tot ceea ce este important pentru ca toți copiii din Bistra și din satele învecinate, care vin aici la școală, să fie buni la învățătură, harnici, gospodari.

Mulți dintre pionierii vorbitori s-au referit la amplele activități de educație politică, patriotică, revoluționară, mîndri de trecutul istoric al meleagurilor natale. Astfel, **Nicoleta Lepădatu, Nagy Reka** și alții au amintit despre faptul că muzeele și colțurile muzeistice școlare din județul Alba au dobîndit noi dimensiuni, că numărul lor s-a mărit. Acțiunea „Eroi ai neamului românesc", acum, se află la a doua ediție și se bucură de o largă participare. De altfel, și în Hotărîrea adoptată pionierii județului Alba și-au propus, printre altele, declanșarea unei acțiuni de educație politică, patriotică sub genericul „De la Congresul al IX-lea la Congresul al XIII-lea, trepte de mărețe împliniri socialiste", ce se va desfășura în etape pe școală, localitate și județ.

ARGEȘ: Moment de bilanț, dar și de noi și cutezătoare proiecte în activitatea purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor, Conferința județeană a Organizației Pionierilor din Argeș a reliefat rezultatele obținute de consiliile și comandamentele pionierești sub conducerea nemijlocită a organelor și organizațiilor de partid pentru înfăptuirea neabătută a sarcinilor politice fundamentale ale Organizației Pionierilor. După cum au precizat participanții la discuții, creșterea permanentă a interesului pentru însușirea temeinică a cunoștințelor predate în școală se reflectă și în clasificarea județului Argeș pe primele locuri în clasamentul republican al edițiilor trecute ale concursurilor pe discipline de învățămînt. În cuvîntul său, pionierul **Armand Chiriloiu** a arătat că, pornind de la deviza „Fiecare pionier, o faptă de muncă pentru înflorirea patriei", colegii săi au obținut rezultate frumoase în activitățile de muncă patriotică. La nivelul județului, numai în anul 1984, în perioada campaniilor agricole de vară și toamnă peste 65 000 pionieri și școlari au luat parte la strîngerea și depozitarea recoltei.

Referindu-se la activitatea cercurilor tehnico-aplicative, pioniera **Adriana Andreescu** a insistat asupra rolului acestora în orientarea profesională a elevilor. În prezent își desfășoară activitatea în școli, unități economice, case ale pionierilor și șoimilor patriei 1 221 cercuri tehnico-aplicative și 1 192 cercuri științifice pe discipline de învățămînt, care cuprind 67 409 pionieri. Numai în anul precedent, la faza de masă a concursului „Start spre viitor" au participat peste 15 000 pionieri care au realizat mai mult de 400 lucrări. De altfel, expoziția deschisă în holul Casei sindicatelor din Pitești, unde a avut loc conferința, a reliefat preocupările pionierilor tehnicieni din județ pentru realizarea unor lucrări cu grad sporit de aplicabilitate.

Și activitatea cultural-artistică a cunoscut o frumoasă dezvoltare. Pionierul **Eduard Belcus** remarca în cuvîntul său creșterea activității de creație literar-artistică, apariția a numeroase culegeri de versuri și proza ale copiilor etc. Numai la actuala ediție a Festivalului Național „Cîntarea României" în etapa județeană s-au prezentat 104 formații din 40 de localități.

MEHEDINȚI: În constelația împlinirilor pe care pionierii mehedințeni le-au raportat la Conferința lor județeană, se înscriu eforturile tuturor pentru îmbogățirea conținutului întregii activități pionierești, pentru formarea și pregătirea lor în spirit revoluționar prin muncă, pentru muncă și viață. Unitățile pionierești din localitățile **Balta, Bălăcița, Bîlvănești, Căzănești, Devesel, Gruia, Ilovăț, Ilovița, Oprișor, Pristol** și **Rogova** înregistrau, la finele primului trimestru școlar, un procent de promovabilitate peste media județului, fapt ce demonstrează preocuparea sporită pentru ridicarea calității învățăturii. Împletind cunoștințele teoretice cu activitatea practică din ateliere, din cercurile tehnico-aplicative și științifice, pionierii își descoperă aptitudinile și pasiunile care le prefigurează viitorul drum al învățăturii, al pregătirii pentru viitoarele profesii. Cercetările și preocupările lor sînt racordate, deopotrivă, la cerințele tehnicii prezentului și viitorului. Membrii cercului de electronică de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Drobeta-Turnu Severin** se înscriu în actuala ediție a concursului „Start spre viitor" cu un proiect îndrăzneț: realizarea machetei funcționale a unui oraș al viitorului pe care ei îl denumesc „Orașul Soarelui".

Sub genericul de frumoasă tradiție al „Ștafetei generațiilor", sub care au înscris de-a-lungul anilor numeroasele lor succese în plantarea de pomi, pionierii mehedințeni vor planta în această primăvară peste 40 000 de puieți de dud pentru a veni, astfel, în sprijinul pasionaților colegi sericicultori.

În funcția de președinți ai consiliilor județene ale Organizației Pionierilor au fost aleși tovarășii: Teofil Florea – Alba; Teodor Pătrăuță – Arad; Ion Bobeică – Argeș; Mariana Boeriu – Covasna; Eugen Arnăutu – Dolj; Virgilia Ciobanu – Ialomița; Gheorghe Ghiță – Mehedinți; Mauriciu Niculescu – Tulcea.

40 DE ANI DE LA VICTORIA ÎMPOTRIVA FASCISMULUI

EROII nu au vîrstă

EVOCARE DE V. Bîrză

Toamna anului 1944. Izgonirea trupelor fasciste de pe pămîntul patriei cerea eforturi mari și jertfe multe. În marea bătălie decisivă, alături de întregul popor, tineretul s-a aflat în primele rînduri, dăltuind în marea epopee a războiului antihitlerist vibrante pagini de eroism.

Specific poporului nostru, de îndelungată tradiție, s-au angajat în luptă deopotrivă tineri și bătrîni și chiar adolescenți și copii, într-un uriaș consens național de luptă care a stat la baza tuturor izbînzilor în istoricele bătălii duse împotriva opresorilor străini.

În zilele de foc și izbîndă ale Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din august 1944, numeroși adolescenți și copii s-au alăturat unităților militare și au acționat ca adevărați combatanți.

La Turnu Severin, cînd s-a aflat vestea că trupele hitleriste intenționează să ocupe orașul, bătrîni și tineri au alergat într-un suflet la depozitul de muniții al Regimentului 95 infanterie, unde au primit arme, cartușe și grenade. Civilii n-au stat pe gînduri atunci cînd comuniștii i-au chemat în bătălie. Alături de militari, pe cîmpul de luptă, puteau fi văzuți destui copii cu armele în mîini sau cărînd muniție.

Pe Valea Teliului, în județul Brașov, în fața unei coloane hitleriste s-a ridicat o baricada. Militarii români și muncitorii de la cariera de piatră au sfredelit stîncile, au introdus trotil și au declanșat explozii. Blocurile de piatră s-au prăvălit în valea îngustă. Bătrîni și tineri, femei și copii au ridicat din ele obstacole în calea dușmanului. După înălțarea stavilei, mulți flăcăi din Teliu au luptat alături de militari, sub comanda căpitanului Constantin Fulga. Aprovizionarea cu muniții s-a făcut cu o mașină capturată de la inamic. Șoferul, un voluntar civil, ajutat de Costică Boriceanu, un băiat de 16 ani, timp de două zile și două nopți a transportat gloanțe și grenade pentru combatanți. Printre cei aflați pe baricadă se afla și Gheorghe Șerban, un tînăr de 17 ani, care, ceva mai tîrziu, s-a înrolat voluntar și a luptat în munții Cehoslovaciei, de unde s-a întors rănit. Tot 17 ani avea și Daniel Mircea din orașul Pucioasa, care a luptat în preajma orașului Moreni. Acolo a fost rănit la un picior. S-a pansat singur și a rămas la datorie pînă la terminarea luptelor. În decembrie 1944, la chemarea partidului comunist, s-a înrolat din nou și a plecat pe frontul antihitlerist. Avea să cadă eroic în munții Cehoslovaciei.

Țara întreaga a aflat despre eroismul legendar al artileriștilor unui tun din Bateria 21 antiaeriană. În ziua de 13 septembrie 1944, cînd trupele hitleriste și horthyste atacaseră frontiera în vestul țării, acest mănunchi de ostași le-a opus o rezistență îndîrjită, la Șofronea, lîngă Arad. Șapte ore în șir a rezistat pe poziție tunul cu toate că servanții lui cădeau la datorie rînd pe rînd. În cele din urmă, la tun au rămas cîțiva ostași, un ofițer, căpitanul Romulus Pete și Virgil Iovănaș, elev al Liceului „Aurel Vlaicu“ din Arad. Băiatul se înrolase voluntar în dimineața aceleiași zile, cînd a aflat că trupele inamice ocupaseră comuna natală, Curtici. În această încleștare elevul a învățat să mînuiască o pușcă-mitralieră. Lovea în dușmani cu rafale de gloanțe și, împreună cu alți servanți, alimenta cu proiectile tunul în timpul tragerii. După un nou atac respins, poziția acelui pîlc de viteji a fost împresurată de explozii. Au fost grav răniți căpitanul Pete, Virgil Iovănaș și alți servanți. Tunul care scosese din luptă șapte tancuri a fost și el lovit în plin. A treia zi, la Spitalul din Lipova, se stingea din viață cel mai tînăr servant al tunului de la Șofronea, Virgil Iovănaș, care avea doar 15 ani.

Prin gestul lor patriotic care întruchipează alese virtuți morale, adolescenții și copiii au probat și înalte virtuți ostășești. Luptînd alături de maturi, ei s-au comportat ca luptători maturi, demonstrînd convingător că eroismul n-are vîrstă.

Prin Ordinul de zi nr. 159, dat de comandantul Regimentului 40 infanterie „Călugăreni“, i se conferă o medalie de război, copilului de trupă Andrei Dobre — cel mai tînăr combatant al unității. „Tînăr, dar curajos ca un soldat matur — se spune în propunerea la decorare — voluntar, ca agent de legătură, ia parte cu regimentul la toate luptele pentru dezrobirea Ardealului. De nenumărate ori trece prin baraje de artilerie...“

Dobrică — cum îi spuneau ostașii Companiei de comandă — și-a aniversat vîrsta de 15 ani în ziua de 22 octombrie 1944, pe cîmpul răscolit de explozii din fața orașului Carei.

Trupele fasciste opuneau o rezistență înverșunată. Ostașii noștri, prinși bărbătește în vitejia asaltului, luptau pe viață și pe moarte; mulți dintre ei sîngerau pe cîmpurile învăpăiate de explozii din fața orașului Carei și din preajma localităților Tiream și Ghenci. Rîndurile combatanților se răreau mereu. În seara zilei de 24 octombrie 1944, numai Regimentul 40 infanterie înregistra la apel peste 60 de militari căzuți, răniți și morți. Pierderi și mai mari fuseseră înregistrate în luptele sîngeroase duse pînă atunci pe pămîntul Transilvaniei, unde se jertfiseră mulți din bravii ostași ai regimentului: căpitanii Silvestru Almășanu și Constantin Ungurenașu, locotenentul Sava Rotaru, sublocotenenții Gheorghe Asănăchescu, Gheorghe Georgescu, Nicolae Capriceru, Nicolae Dumitru și atîția alții. Cei rămași la datorie, uitînd de truda nopților nedormite, acționau cu dîrzenie și eroism.

Trupele fasciste, cu aruncătoare de mine, cu tunuri și arme automate, încercau să stăvilească înaintarea ostașilor noștri. Din cauza exploziilor, legăturile telefonice au fost în mare parte întrerupte. Ordinele erau transmise prin agenți. Mulți dintre aceștia, alergînd în salturi printre explozii, prin ploaia gloanțelor, erau secerați de schijele obuzelor, de focul plumbilor. În acele situații, misiunea lor era preluată de alți ostași. Nimeni nu s-a mirat cînd pe cîmpul de luptă și-a făcut apariția Dobrică. Se oferise să ducă de la Comanda regimentului un ordin de luptă tunarilor de la anticar. Copilul se strecura printre explozii, se tîra prin șanțurile drumurilor. A ajuns la timp. Flăcăii de la anticar au împins apoi tunurile cu brațele pe poziții cît mai bune. Trăgeau acum cu precizie. Faima lor era cunoscută în tot regimentul. În luptele crîncene de la Adămuș, ei au oprit năvala tancurilor. După un scurt duel de foc, tunarii — împreună cu ostașii unui pluton de aruncătoare și cu sprijinul mitraliorilor comandați de tînărul sublocotenent Luntrenouă — au scos din luptă șapte tancuri.

La Carei, vitejii ostași ai companiei anticar izbeau cu „berbecii“ lor în pozițiile fortificate ale cotropitorilor.

Cu toată îndîrjirea inamicului, în zorii zilei de 25 octombrie 1944, trupele române au pătruns în Carei.

Acele ceasuri de eroism născute din dragostea de țară, din dorul de libertate, aparțineau marelui asalt al unităților române și sovietice în care au fost zdrobite forțele inamice de pe aliniamentul orașelor Carei și Satu Mare.

În iureșul atacurilor în ziua de 25 octombrie — zi încrustată cu foc și sînge pe stindardele de luptă ale regimentelor și în conștiința poporului nostru — trupele hitleriste și horthyste au fost alungate de pe întregul teritoriu al României. S-a plămădit atunci, cu sînge, o solidă temelie pe drumul spre neatîrnarea deplină și definitivă a pămîntului strămoșesc, înfăptuire care astăzi triumfă falnic pe frontispiciul României socialiste.

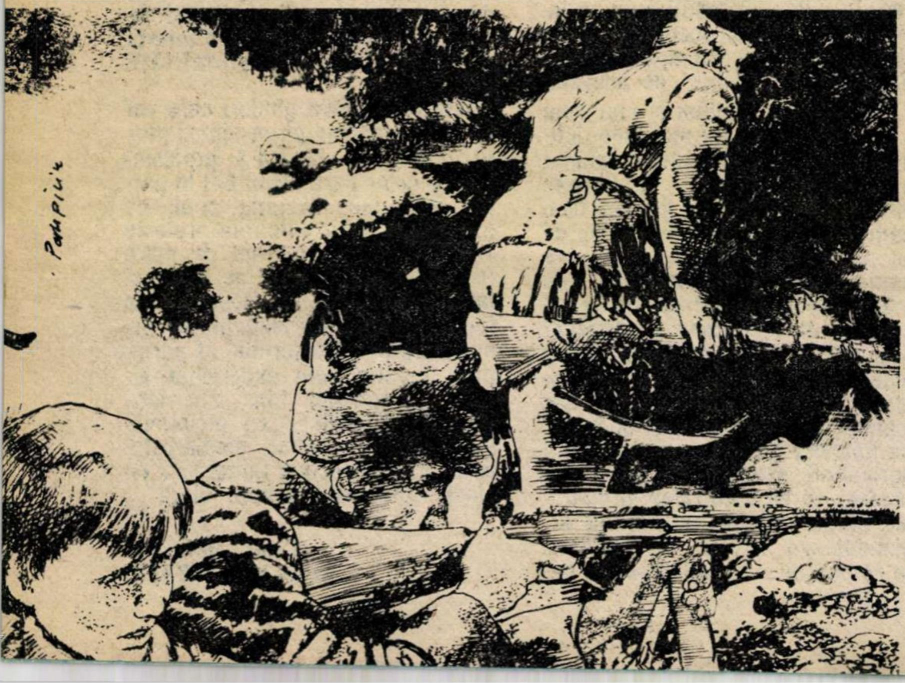

Să descoperim împreun

O NOUĂ MAGISTRALĂ FEROVIARĂ

Drumul de fier este la fel de important ca drumul maritim sau cel aerian. Drumul nostru de fier începe cu peste o sută de ani în urmă, cînd Giurgiul este legat prin artere metalice cu Bucureștiul și pentru prima dată locomotiva se aude lansîndu-și semnalele sub cer. De-atunci calea ferată a dobîndit ample semnificații. Și, iată, azi întreaga patrie-i înțesată de marele drum de fier care înseamnă civilizație tehnică, putere și disciplină, siguranță și hărnicie — avuție și chibzuință gospodărească.

Un dialog cu marele curaj

Cine a străbătut țara în ultimii 20 de ani își poate da seama de marea epopee a construcției socialiste măsurată azi în dimensiunile Canalului Dunăre-Marea Neagră, a hidrocentralelor de pe Dunăre și de pe atîtea rîuri, a marii termocentrale de la Anina, a Transfagarașanului și a atîtor altor monumente ale hărniciei omenești de la noi. Mulți dintre oamenii maturi de azi mai au amintirea Bumbești-Livezenilor sau a Salvei-Vișeului. La acea oră acele șantiere păreau uriașe; de-atunci, altele și altele, mai ales în ultimii 20 de ani au crescut în măreție de la zi la zi.

Iată, sub ochii și frunțile noastre, harta țării se modifică prin apariția unui nou traseu al mișcării, forței și temeiniciei feroviare, dinspre Argeș spre Olt.

Turnuri de susținere, pătrunderi adînci în marnă, viaducte ridicate ferm, cioplite grav peste versanții muntoși, duri, au consolidări speciale, ziduri tari de sprijin. Pentru tot acest puternic demers a fost nevoie de industrie, de o știință și tehnologie speciale, aici realizate. Spectacolul este, într-adevăr, unic; munții trebuie să cedeze tuneliștilor, apele se acoperă de viaducte, peste prăpăstii se trasează poduri, drumul de fier este în acțiune! Privindu-i pe oamenii acestei epopei a mișcării, a științei și noii tehnologii, poți avea o imagine a pasiunii cu care ei și-au însușit atîtea și atîtea meserii la școala muncii și curajului. Să privim puțin harta: noua cale ferată care își cucerește distanțele de la Vîlcea pe la Pitești-Curtea de Argeș, taie rîul Argeș și trece prin Tutana, străpunge prin tunel Ploștina, ajungînd pînă la Schitul Matei. Viaductul Topologului va număra 40 de uriașe deschideri pe o lungime de aproape 1 500 de metri. Cel mai mare tunel feroviar de la noi din țară va fi la Gibei, lung de aproape 3 km. La rîndul lor viaductele care se ridică între Sîmnic și Ostroveni sînt adevărate dimensiuni ale acestei epoci. Cele 3 000 de metri de viaduct înalt de aproape 50 de metri opresc respirația — apele se leagă între ele, munții se deschid ca niște palate prin care nimeni n-a trecut vreodată și drumul de fier devine o realitate tînără, expresia cea mai frumoasă a gîndului și efortului muncitoresc. Marele curaj de-a crea o asemenea capodoperă reprezintă dialogul dintre temeinicia omenească și natura; reprezintă una din expresiile eroismului revoluționar din România socialistă.

Ce inseamnă această cale ferată?

Un drum de fier de 40 km, care va da posibilitatea țării întregi să respire în mișcare și transport mult mai degajat și eficient. Marele trafic național și internațional de mărfuri va fi descongestionat, activitatea economică a țării căpătînd noi dimensiuni. Trenuri economice, rapide și accelerate vor „naviga“ după orarele cărbunelui, ale agriculturii și țițeiului, ale lavelor siderurgice în așa fel încît cele patru puncte cardinale ale hărniciei noastre vor deveni cu mult mai puternice. De la Rîmnicu Vîlcea la București vom putea călători doar în două ore, iar satele și orașele de pe acest traseu vor căpăta o nouă înfățișare. Cine are viziunea viitorului apropiat, poate cu atît mai mult aprecia efortul eroic muncitoresc al constructorilor de azi care, milimetru cu milimetru, cîștigă distanța spre ziua de mîine, cînd o nouă cale ferată va deveni o arteră economică de importanță națională.

Omenia muncii

Întreaga epopee a unei asemenea înfăptuiri este prin natura construcției și exploatării și un exemplu de dăruire, omenie, disciplină și devotament muncitoresc. Aici se întîlnesc toate meseriile aflate pe orice șantier; și aici, aceste meserii trebuie să fie de calitate maximă, tehnicienii, muncitorii, inginerii dînd dovadă de mare pregătire, de un bagaj de cunoștințe tehnice și științifice superior. Numai astfel de oameni ca Doru Oviță, Eugen Mihalache sau Ion Butnaru pot convinge munții să se lase străpunși de scuturile tuneliștilor; numai tineri talentați și dăruiți ca Dumitru Ghindriș, însoțit de alți Ion Ghindriș I, Ion Ghindriș II, Ion Ghindriș III, Ion Ghindriș IV sau Ilie Sandu pot da geometriei viață prin realizarea paralelelor de fier și beton sub viscole și ploi torențiale, sub discul fierbinte al soarelui, învingînd greutăți și probleme care pe unii i-ar intimida. Naturi puternice, oameni dăruiți meseriei lor de constructori, ei sînt adevărate caractere de foc continuu, viața lor este însăși viața tuturor șantierelor de unde vin, viața acestei căi ferate. Despre maiștrii Ștefan Cojocea sau Ion Catană pot vorbi astăzi ținuturi întregi ca Oradea, Sibiul, Piatra Neamț, prin șantierele cărora brațele și frunțile lor au visat și creat. Astăzi ei sînt șantieriștii care umanizează geometria unui drum de fier ce va deveni una dintre cele mai importante aripi ale economiei noastre civilizate.

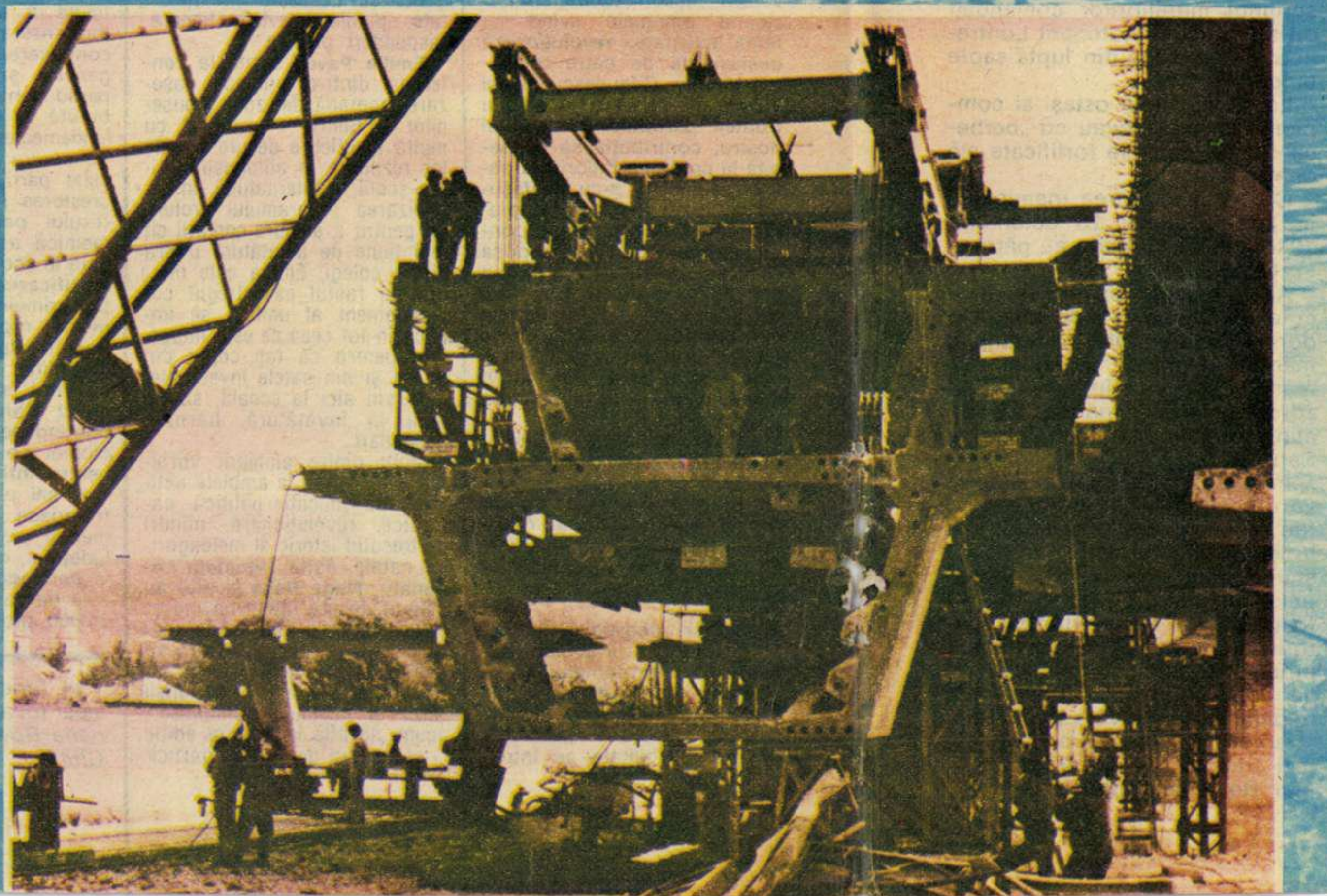

Drumul de aur al muncii

Gîndindu-mă la structurile de terasamente, la miile de metri de viaducte și la înălțimea acestora, gîndindu-mă la ciudatele tuneluri și la tăcerea munților străpunși, mă gîndesc, de fapt, la oamenii minunați ai acelui drum de fier, drum de aur al muncii. Copiii lor sînt azi elevi, studenți sau unii din ei participanți la acea înfăptuire. Peste puțină vreme acei copii vor putea călători pe un nou drum de aur al muncii, făurit de părinții lor, făurit de munți și ape, și oameni. Un minunat drum al omeniei, al muncii și păcii noastre românești.

ION CRÎNGULEANU

VIITORUL LA ORA OPȚIUNILOR PROFESIONALE

(Urmare din pag. 3)

cități superioare de a te orienta și a face conexiuni rapide cu domenii apropiate, posibilități intelectuale de soluționare rapidă a unor probleme, de asigurare nu numai a funcționării, ci și a depanării utilajelor etc. Pe de altă parte, societatea noastră asigură un prestigiu social ridicat pentru toate meseriile, nu face nici o discriminare din această perspectivă. Așadar, dacă există „o meserie a viitorului“, aceea este cea care ți se potrivește cel mai bine și în care societatea are mare nevoie de cadre temeinic pregătite.

Alți copii – formîndu-și o imagine cam fantezistă despre progresul tehnic – gîndesc că dacă roboții vor înlocui oamenii în procesele de muncă, atunci sfera profesiunilor se va restrînge foarte mult. Trebuie să le spun că, fără îndoială, roboții vor prelua o mare parte din componentele muncii umane directe. De altfel, în prevederile Congresului al XIII-lea al partidului nostru, robotica (în special industrială) ocupă un loc foarte important. Dar chiar și în condițiile unei robotizări accentuate vor apărea meserii noi, de mare complexitate, legate de proiectarea sistemelor robotizate, urmărirea și dirijarea automată a fluxurilor tehnologice, optimizarea circuitului „cercetare-aplicare“, organizarea superioară a producției, noile relații dintre producători, climatul muncii etc., etc.

Deci nu restrîngerea sferei meseriilor, ci restructurarea acestei sfere! Este adevărat însă că va disparea specializarea foarte îngustă, că muncitorul va trebui să fie policalificat, să aibă un „profil profesional larg“. Omul va rămîne, oricum, factorul decisiv al producției, principala forță de producție a societății. Și este bine să știm aceasta pentru a nu exagera rolul tehnologiilor moderne, de vîrf, și – în consecință – a „ne culca pe o ureche“, cum se zice în popor! Cei leneși vor gîndi poate că vor apărea, în viitor, și roboți care să învețe pentru ei, în locul lor! Astfel de „creaturi“ nu vor apărea niciodată, putem fi siguri de aceasta.

În gîndurile copiilor – știu bine – își află un loc tot mai bine definit încrederea în vocația umanistă a meseriei viitoare. Ei se gîndesc intens la meserii care să facă bine oamenilor, semenilor lor. Poate de aceea mulți își îndreaptă săgețile aspirațiilor spre medicină, de pildă! Dar să ne întrebăm: Ce înseamnă a face bine oamenilor? Sau altfel: Unui om poți să-i faci bine doar cînd se află „la strîmtoare“? Să ne gîndim că binele semenilor noștri depinde și de bogăția holdelor (ceea ce necesită buni agricultori, specialiști ai recoltelor record), și de cantitatea și calitatea cărbunelui extras (ceea ce argumentează nevoia de căutători ai comorilor subpămîntene, de mineri, geologi etc.), și de existența „aurului negru“ (ceea ce face să fie mereu nevoie de petroliști). De fapt, orice meserie, practicată cu dăruire, contribuie într-un fel sau altul la binele oamenilor. Este nevoie, fără îndoială, și de medici, dar nu numai ei fac bine celor din jur.

În sfîrșit, aceste rînduri se îndreaptă și spre atenția acelor elevi care, imaginîndu-și viitorul într-o culoare prea „roz“, uită de rigorile muncii fizice chiar în prezent. Ca și cum vor dispărea curînd toate muncile fizice, oamenii neavînd altceva de făcut decît să huzurească, supraveghind dispozitive automate și cibernetizate! Las de o parte faptul că efortul fizic și cultura fizică fac parte din construcția armonioasă generală a personalității și, ca atare, nu putem renunța nicicum la ele. Mă refer însă la muncă, domeniu în care sînt de așteptat modificări sensibile în structura efortului fizic, în sensul scăderii ponderii sale. Dar, dacă așa stau lucrurile, nu-i mai puțin adevărat că deprinderile și capacitățile fizice trebuie să fie mereu „treze“ pentru a face față oricăror cerințe ale producției, inclusiv celor neprevăzute. Pe de altă parte, unele componente ale muncii vor solicita totdeauna un efort muscular; după cum, este bine de știut, multe meserii tradițional „intelectuale“ capătă componente fizice (cercetătorul legat de producție, profesorul îndrumător de practică etc.), iar între munca fizică și cea intelectuală se va produce o întrepătrundere, se vor atenua deosebirile lor esențiale, nu toate deosebirile!

De aceea, a ne pregăti sub toate aspectele, a nu neglija capacitatea de sarcină fizică, fac parte din strategia unui om bine echilibrat în intențiile sale. Și, în consecință, cine „fuge“ de așa-zisele „munci grele“, aleargă de fapt după mai mulți iepuri, cu probabilitate mică de a prinde vreunul. Toate meseriile viitorului vor cunoaște un grad de complexitate ridicat, făcînd necesară o invenție sporită a tuturor componentelor personalității umane.

Iată deci cîteva gînduri care vor să fie un îndemn și un ajutor pentru orientarea școlară și profesională a celor care acum bat la porțile viitorului. Rezultă, cred, că opțiunea pentru viitoarea profesie și meserie este un act de mare responsabilitate față de sine și față de societate. De aceea trebuie făcută cu multă chibzuință, urmînd sfatul profesorilor, al părinților, învățînd din experiența altora, cumpănind bine alternativele, fiind realist („cu picioarele pe pămînt“), gîndind pionierește, adică în perspectiva faptei și a viziunii comuniste despre viață.

Conf. univ. dr.
ACULIN CAZACU

EROII nu au vîrstă

EVOCARE DE O. Bîrză

Toamna anului 1944. Izgonirea trupelor fasciste de pe pămîntul patriei cerea eforturi mari și jertfe multe. În marea bătălie decisivă, alături de întregul popor, tineretul s-a aflat în primele rînduri, dăltuind în marea epopee a războiului antihitlerist vibrante pagini de eroism.

Specific poporului nostru, de îndelungată tradiție, s-au angajat în luptă deopotrivă tineri și bătrîni și chiar adolescenți și copii, într-un uriaș consens național de luptă care a stat la baza tuturor izbînzilor în istoricele bătălii duse împotriva opresorilor străini.

În zilele de foc și izbîndă ale Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din august 1944, numeroși adolescenți și copii s-au alăturat unităților militare și au acționat ca adevărați combatanți.

La Turnu Severin, cînd s-a aflat vestea că trupele hitleriste intenționează să ocupe orașul, bătrîni și tineri au alergat într-un suflet la depozitul de muniții al Regimentului 95 infanterie, unde au primit arme, cartușe și grenade. Civilii n-au stat pe gînduri atunci cînd comuniștii i-au chemat în bătălie. Alături de militari, pe cîmpul de luptă, puteau fi văzuți destui copii cu armele în mîini sau cărînd muniție.

Pe Valea Teliului, în județul Brașov, în fața unei coloane hitleriste s-a ridicat o baricadă. Militarii români și muncitorii de la cariera de piatră au sfredelit stîncile, au introdus trotil și au declanșat explozii. Blocurile de piatră s-au prăvălit în valea îngustă. Bătrîni și tineri, femei și copii au ridicat din ele obstacole în calea dușmanului. După înălțarea stavilei, mulți flăcăi din Teliu au luptat alături de militari, sub comanda căpitanului Constantin Fulga. Aprovizionarea cu muniții s-a făcut cu o mașină capturată de la inamic. Șoferul, un voluntar civil, ajutat de Costică Boriceanu, un băiat de 16 ani, timp de două zile și două nopți a transportat gloanțe și grenade pentru combatanți. Printre cei aflați pe baricadă se afla și Gheorghe Șerban, un tînăr de 17 ani, care, ceva mai tîrziu, s-a înrolat voluntar și a luptat în munții Cehoslovaciei, de unde s-a întors rănit. Tot 17 ani avea și Daniel Mircea din orașul Pucioasa, care a luptat în preajma orașului Moreni. Acolo a fost rănit la un picior. S-a pansat singur și a rămas la datorie pînă la terminarea luptelor. În decembrie 1944, la chemarea partidului comunist, s-a înrolat din nou și a plecat pe frontul antihitlerist. Avea să cadă eroic în munții Cehoslovaciei.

Țara întreaga a aflat despre eroismul legendar al artileriștilor unui tun din Bateria 21 antiaeriană. În ziua de 13 septembrie 1944, cînd trupele hitleriste și horthyste atacaseră frontiera în vestul țării, acest mănunchi de ostași le-a opus o rezistență îndîrjită, la Șofronea, lîngă Arad. Șapte ore în șir a rezistat pe poziție tunul cu toate că servanții lui cădeau la datorie rînd pe rînd. În cele din urmă, la tun au rămas cîțiva ostași, un ofițer, căpitanul Romulus Pete și Virgil Iovănaș, elev al Liceului „Aurel Vlaicu“ din Arad. Băiatul se înrolase voluntar în dimineața aceleiași zile, cînd a aflat că trupele inamice ocupaseră comuna natală, Curtici. În această încleștare elevul a învățat să mînuiască o pușcă-mitralieră. Lovea în dușmani cu rafale de gloanțe și, împreună cu alți servanți, alimenta cu proiectile tunul în timpul tragerii. După un nou atac respins, poziția acelui pîlc de viteji a fost împresurată de explozii. Au fost grav răniți căpitanul Pete, Virgil Iovănaș și alți servanți. Tunul care scosese din luptă șapte tancuri a fost și el lovit în plin. A treia zi, la Spitalul din Lipova, se stingea din viață cel mai tînăr servant al tunului de la Șofronea, Virgil Iovănaș, care avea doar 15 ani.

Prin gestul lor patriotic care întruchipează alese virtuți morale, adolescenții și copiii au probat și înalte virtuți ostășești. Luptînd alături de maturi, ei s-au comportat ca luptători maturi, demonstrînd convingător că eroismul n-are vîrstă.

Prin Ordinul de zi nr. 159, dat de comandantul Regimentului 40 infanterie „Călugăreni“, i se conferă o medalie de război, copilului de trupă Andrei Dobre — cel mai tînăr combatant al unității. „Tînăr, dar curajos ca un soldat matur — se spune în propunerea la decorare — voluntar, ca agent de legătură, ia parte cu regimentul la toate luptele pentru dezrobirea Ardealului. De nenumărate ori trece prin baraje de artilerie...“

Dobrică — cum îi spuneau ostașii Companiei de comandă — și-a aniversat vîrsta de 15 ani în ziua de 22 octombrie 1944, pe cîmpul răscolit de explozii din fața orașului Carei.

Trupele fasciste opuneau o rezistență înverșunată. Ostașii noștri, prinși bărbătește în vitejia asaltului, luptau pe viață și pe moarte; mulți dintre ei sîngerau pe cîmpurile învăpăiate de explozii din fața orașului Carei și din preajma localităților Tiream și Ghenci. Rîndurile combatanților se răreau mereu. În seara zilei de 24 octombrie 1944, numai Regimentul 40 infanterie înregistra la apel peste 60 de militari căzuți, răniți și morți. Pierderi și mai mari fuseseră înregistrate în luptele sîngeroase duse pînă atunci pe pămîntul Transilvaniei, unde se jertfiseră mulți din bravii ostași ai regimentului: căpitanii Silvestru Almășanu și Constantin Ungurenașu, locotenentul Sava Rotaru, sublocotenenții Gheorghe Asănăchescu, Gheorghe Georgescu, Nicolae Capriceru, Nicolae Dumitru și atîția alții. Cei rămași la datorie, uitînd de truda nopților nedormite, acționau cu dîrzenie și eroism.

Trupele fasciste, cu aruncătoare de mine, cu tunuri și arme automate, încercau să stăvilească înaintarea ostașilor noștri. Din cauza exploziilor, legăturile telefonice au fost în mare parte întrerupte. Ordinele erau transmise prin agenți. Mulți dintre aceștia, alergînd în salturi printre explozii, prin ploaia gloanțelor, erau secerați de schijele obuzelor, de focul plumbilor. În acele situații, misiunea lor era preluată de alți ostași. Nimeni nu s-a mirat cînd pe cîmpul de luptă și-a făcut apariția Dobrică. Se oferise să ducă de la Comanda regimentului un ordin de luptă tunarilor de la anticar. Copilul se strecura printre explozii, se tîra prin șanțurile drumurilor. A ajuns la timp. Flăcăii de la anticar au împins apoi tunurile cu brațele pe poziții cît mai bune. Trăgeau acum cu precizie. Faima lor era cunoscută în tot regimentul. În luptele crîncene de la Adămuș, ei au oprit năvala tancurilor. După un scurt duel de foc, tunarii — împreună cu ostașii unui pluton de aruncătoare și cu sprijinul mitraliorilor comandați de tînărul sublocotenent Luntrenouă — au scos din luptă șapte tancuri.

La Carei, vitejii ostași ai companiei anticar izbeau cu „berbecii“ lor în pozițiile fortificate ale cotropitorilor.

Cu toată îndîrjirea inamicului, în zorii zilei de 25 octombrie 1944, trupele române au pătruns în Carei.

Acele ceasuri de eroism născute din dragostea de țară, din dorul de libertate, aparțineau marelui asalt al unităților române și sovietice în care au fost zdrobite forțele inamice de pe aliniamentul orașelor Carei și Satu Mare.

În iureșul atacurilor în ziua de 25 octombrie — zi încrustată cu foc și sînge pe stindardele de luptă ale regimentelor și în conștiința poporului nostru — trupele hitleriste și horthyste au fost alungate de pe întregul teritoriu al României. S-a plămădit atunci, cu sînge, o solidă temelie pe drumul spre neatîrnarea deplină și definitivă a pămîntului strămoșesc, înfăptuire care astăzi triumfă falnic pe frontispiciul României socialiste.

NEREI GENERAȚII

ialomițeni se înscriu și cele obținute în activitatea cultural-artistică și sportivă. Pe scena Festivalului Național „Cîntarea României“ s-au întrecut în cadrul etapei județene 3 000 de pionieri, obținînd 57 de locuri I, 50 de locuri II și 42 locuri III. Pe marea arenă a „Daciadei“, au fost cucerite 12 locuri fruntașe în etapele finale ale acestei ample competiții [illegible]tive pionierești. În cadrul Conferinței lor județene, pionierii din județul Ialomița au hotărît ca în ziua de 9 Mai, cînd va avea loc aniversarea a 40 de ani de la victoria asupra fascismului și sărbătorirea Zilei Independenței României, să organizeze dezbateri și expuneri, sub genericul „Eroica '45“, concursuri urmate de spectacole-evocare, acțiuni politico-educative de masă, concursuri de creație literară și plastică, intitulate „Arc peste timp“. De asemenea, toate unitățile de pionieri și-au propus vizitarea cu grupuri de detașamente a Muzeului uneltelor și mașinilor agricole din municipiul Slobozia și din Fetești și a filialelor Arhivelor Statului.

TULCEA: Din darea de seamă și din cuvîntul pionierilor participanți la dezbateri — **Alina Dinu,** comandant de unitate, Școala Dorobanțu, **Octavian Ungureanu,** Liceul „Spiru Haret“, Tulcea, **Ovidiu Șuțu,** Școala Niculițel, **Corina Dima,** Școala Sîmbăta Nouă, **Lucia Vinga,** Școala nr. 1, Măcin, și mulți alții — am reținut că o atenție deosebită a fost acordată organizării și desfășurării unor bogate acțiuni politico-educative în rîndurile pionierilor și școlarilor. Numeroase dezbateri, convorbiri, mese rotunde, simpozioane omagiale avînd ca temă activitatea revoluționară desfășurată de către tovarășul Nicolae Ceaușescu în cei 20 de ani de cînd se află în fruntea partidului și statului nostru, contribuția sa deosebită la continua înflorire a patriei socialiste s-au desfășurat în toate unitățile de pionieri din județ. „Omagiu conducătorului iubit“ și „Epoca Nicolae Ceaușescu, epoca mărețelor realizări din anii socialismului“ — la Școala din **Isaccea,** „Un erou între eroi“ și „Un om al păcii într-o țară a păcii“ — la Școala din **Chilia Veche** — sînt doar cîteva exemple.

Tot din domeniul acțiunilor politico-educative mai menționăm: „Programul partidului, programul nostru, al tuturor“ și „Ne pregătim să devenim urmași ai comuniștilor“ — acțiuni care s-au desfășurat la numeroase școli din județ.

Succese deosebite au raportat pionierii și școlarii tulceni și în alte domenii: la învățătură, unde în acest an școlar s-a înregistrat un salt calitativ evident — procentul de promovabilitate pe întreg județul fiind, pînă în prezent, de 98,6%; în activitatea tehnico-aplicativă și științifică, numărul cercurilor de specialitate din școlile județului crescînd de la 1 004 în 1980 la 1 674 în acest an. La faza de masă a Concursului „Start spre viitor“ participă în prezent peste 5 700 de pionieri și școlari care au finalizat 3 500 de lucrări.

Purtătorii cravatei roșii cu tricolor din județul Tulcea și-au exprimat hotărîrea de a duce mai departe ștafeta succeselor înregistrate pînă în prezent și de-a înlătura unele neîmpliniri din activitatea lor, în așa fel încît să se situeze, în toate domeniile, în rîndul fruntașilor pe țară.

ALBA: Cuprinzătoarea dare de seamă prezentată în Conferința județului Alba - oglindind și analizînd o bogată și fructuoasă activitate pionierească - a fost urmată de numeroase dezbateri, la cuvînt înscriindu-se 25 de pionieri dornici să împărtășească din experiența unităților lor, să facă propuneri pentru continua îmbogățire a activității. **Diana Isac,** de pildă, s-a oprit asupra cîtorva acțiuni desfășurate de către cei 1 000 de pionieri din Școala nr. 3, Cugir, argumentînd că reușita acestora s-a aflat în buna organizare, în mobilizarea tuturor colegilor. „Primirea de pionieri desfășurată la Întreprinderea mecanică Cugir sau acțiunea complexă de pregătire pentru apărarea patriei, ca să dau numai două exemple, au fost folosite și ca prilejuri de a avea printre noi ca invitați și pionieri din celelalte unități ale orașului. În felul acesta, cele două activități au fost pregătite cu deosebită minuțiozitate, pionierii avînd, fiecare, răspunderi precise.“

Emilia Pavel, sosită la conferință dintr-o frumoasă așezare montană din zona Apusenilor - Bistra - a vorbit cu multă însuflețire despre bunele lor rezultate în autogospodărirea școlii, a internatului, în organizarea programului prelungit pentru a asigura condiții cît mai bune de învățătură unora dintre colegi. Emilia este mîndră de faptul că întregul comandament al unității se implică în tot ceea ce este important pentru ca toți copiii din Bistra și din satele învecinate, care vin aici la școală, să fie buni la învățătură, harnici, gospodari.

Mulți dintre pionierii vorbitori s-au referit la amplele activități de educație politică, patriotică, revoluționară, mîndri de trecutul istoric al meleagurilor natale. Astfel, **Nicoleta Lepădatu, Nagy Reka** și alții au amintit despre faptul că muzeele și colțurile muzeistice școlare din județul Alba au dobîndit noi dimensiuni, că numărul lor s-a mărit. Acțiunea „Eroi ai neamului românesc“, acum, se află la a doua ediție și se bucură de o largă participare. De altfel, și în Hotărîrea adoptată pionierii județului Alba și-au propus, printre altele, declanșarea unei acțiuni de educație politică, patriotică sub genericul „De la Congresul al IX-lea la Congresul al XIII-lea, trepte de mărețe împliniri socialiste“, ce se va desfășura în etape pe școală, localitate și județ.

Participanții au trăit momentele cele mai vibrante, de puternică angajare patriotică, revoluționară, de entuziasm și elan tineresc, atunci cînd au adresat telegrame tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii.

În cuvinte calde, izvorîte din inimă, participanții la conferințele județene ale Organizației Pionierilor își exprimă sentimentele de profundă dragoste, stimă și prețuire față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului nostru, patriot revoluționar înflăcărat, care își dedică întreaga viață și activitate înfloririi patriei și fericirii poporului.

Dînd glas sentimentelor de înălțătoare mîndrie patriotică, participanții la conferințe și-au exprimat încă o dată nețărmurita bucurie pentru reînvestirea tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția supremă de președinte al Republicii Socialiste România. Cu nemărginită dragoste și profund respect, ei și-au exprimat recunoștința și fierbinți mulțumiri față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, față de tovarășa Elena Ceaușescu pentru părinteasca grijă pe care o poartă celor mai tineri fii ai patriei, pentru minunatele condiții de viață și învățătură create.

În telegramele adresate tovarășului Nicolae Ceaușescu, participanții la conferințele județene și-au exprimat hotărîrea de a-și îndeplini exemplar sarcinile ce le revin din documentele Congresului al XIII-lea al partidului, din indicațiile și orientările date de cel mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generații de a munci și învăța exemplar, de a contribui cu întreaga energie la înflorirea patriei socialiste.

ARGEȘ: Moment de bilanț, dar și de noi și cutezătoare proiecte în activitatea purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor, Conferința județeană a Organizației Pionierilor din Argeș a reliefat rezultatele obținute de consiliile și comandamentele pionierești sub conducerea nemijlocită a organelor și organizațiilor de partid pentru înfăptuirea neabătută a sarcinilor politice fundamentale ale Organizației Pionierilor. După cum au precizat participanții la discuții, creșterea permanentă a interesului pentru însușirea temeinică a cunoștințelor predate în școală se reflectă și în clasificarea județului Argeș pe primele locuri în clasamentul republican al edițiilor trecute ale concursurilor pe discipline de învățămînt. În cuvîntul său, pionierul **Armand Chiriloiu** a arătat că, pornind de la deviza „Fiecare pionier, o faptă de muncă pentru înflorirea patriei“, colegii săi au obținut rezultate frumoase în activitățile de muncă patriotică. La nivelul județului, numai în anul 1984, în perioada campaniilor agricole de vară și toamnă peste 65 000 pionieri și școlari au luat parte la strîngerea și depozitarea recoltei.

Referindu-se la activitatea cercurilor tehnico-aplicative, pioniera **Adriana Andreescu** a insistat asupra rolului acestora în orientarea profesională a elevilor. În prezent își desfășoară activitatea în școli, unități economice, case ale pionierilor și șoimilor patriei 1 221 cercuri tehnico-aplicative și 1 192 cercuri științifice pe discipline de învățămînt, care cuprind 67 409 pionieri. Numai în anul precedent, la faza de masă a concursului „Start spre viitor“ au participat peste 15 000 pionieri care au realizat mai mult de 400 lucrări. De altfel, expoziția deschisă în holul Casei sindicatelor din Pitești, unde a avut loc conferința, a reliefat preocupările pionierilor tehnicieni din județ pentru realizarea unor lucrări cu grad sporit de aplicabilitate.

Și activitatea cultural-artistică a cunoscut o frumoasă dezvoltare. Pionierul **Eduard Belcus** remarca în cuvîntul său creșterea activității de creație literar-artistică, apariția a numeroase culegeri de versuri și proză ale copiilor etc. Numai la actuala ediție a Festivalului Național „Cîntarea României“ în etapa județeană s-au prezentat 104 formații din 40 de localități.

MEHEDINȚI: În constelația împlinirilor pe care pionierii mehedințeni le-au raportat la Conferința lor județeană, se înscriu eforturile tuturor pentru îmbogățirea conținutului întregii activități pionierești, pentru formarea și pregătirea lor în spirit revoluționar prin muncă, pentru muncă și viață. Unitățile pionierești din localitățile **Balta, Bălăcița, Bilvănești, Căzănești, Devesel, Gruia, Ilovăț, Ilovița, Oprișor, Pristol** și **Rogova** înregistrau, la finele primului trimestru școlar, un procent de promovabilitate peste media județului, fapt ce demonstrează preocuparea sporită pentru ridicarea calității învățăturii. Împletind cunoștințele teoretice cu activitatea practică din ateliere, din cercurile tehnico-aplicative și științifice, pionierii își descoperă aptitudinile și pasiunile care le prefigurează viitorul drum al învățăturii, al pregătirii pentru viitoarele profesii. Cercetările și preocupările lor sînt racordate, deopotrivă, la cerințele tehnicii prezentului și viitorului. Membrii cercului de electronică de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Drobeta-Turnu Severin** se înscriu în actuala ediție a concursului „Start spre viitor“ cu un proiect îndrăzneț: realizarea machetei funcționale a unui oraș al viitorului pe care ei îl denumesc „Orașul Soarelui“.

Sub genericul de frumoasă tradiție al „Ștafetei generațiilor“, sub care au înscris de-a-lungul anilor numeroasele lor succese în plantarea de pomi, pionierii mehedințeni vor planta în această primăvară peste 40 000 de puieți de dud pentru a veni, astfel, în sprijinul pasionaților colegi sericicultori.

În funcția de președinți ai consiliilor județene ale Organizației Pionierilor au fost aleși tovarășii: Teofil Florea - Alba; Teodor Pătrăuță - Arad; Ion Bobeică - Argeș; Mariana Boeriu - Covasna; Eugen Arnăutu - Dolj; Virgilia Ciobanu - Ialomița; Gheorghe Ghiță - Mehedinți; Mauriciu Niculescu - Tulcea.

Etapa republicană a Festivalului Național „Cîntarea României" - în plină desfășurare

Cele mai înzestrate formații artistice pionierești, cei mai talentați pionieri interpreți din întreaga țară se întrec în această lună pe marea scenă a Festivalului Național „Cîntarea României", în cadrul etapei republicane a acestui prestigios festival al muncii și creației.

Pentru pionierii artiști din municipiul București startul a fost dat în ziua de 6 aprilie a.c., cînd în sala Teatrului „Ion Creangă" au evoluat 48 de concurenți — formații de teatru, montaje, recitatori, brigăzi artistice, colective de satiră și umor...În zilele următoare pe scena Operei Române au evoluat, 142 de concurenți - formații de dansuri, vocale, instrumentale, de muzică populară, de muzică folk și muzică ușoară, soliști și recitatori - după cum alți 83 de concurenți - formații instrumentale, soliști, interpreți de muzică cultă și coruri - s-au întrecut la sala Liceului „George Enescu".

În Capitală și în țara, tinerii artiști pionieri aduc cu ei pe scenă, în graiul emoționant al cîntecului, poeziei, dansului, mesajul copilăriei senine pe pămîntul României, omagiul lor fierbinte, pionieresc, închinat patriei și partidului, pentru condițiile minunate de a crește și de a se forma multilateral, de a-și cultiva și afirma talentul interpretativ.

FOTO: NICOLAE MEDIANU

INGINERIA GENETICĂ BIOTEHNOLOGIE DE VÎRF

Primii pași

Genetica — știința eredității viețuitoarelor — a luat naștere la hotarul dintre secolele XIX și XX, pentru ca numai în cîteva decenii să facă progrese uimitoare în cunoașterea mecanismelor de transmitere a însușirilor de la părinți la urmași, de la o generație la alta.

Una dintre cele mai generale caracteristici ale organismelor vii este existența unui program genetic alcătuit dintr-un număr variabil de unități ereditare de bază denumite gene. Ele sînt alcătuite din acizi nucleici (substanțe chimice macromoleculare notate prescurtat ADN și ARN). În gene este codificata, biochimic, informația necesară realizării structurilor și funcțiilor materiei vii. Acizii nucleici, care reprezintă materialul ereditar al vieții, au posibilități nelimitate de combinare.

Într-adevăr, ADN-ul conține toate informațiile genetice necesare celulei, indiferent dacă este vorba de o plantă firavă, de un copac, un elefant, o libelulă sau un virus. De la algă la firul de iarbă și om, tot ce este viu își transmite urmașilor caracteristicile prin intermediul ADN-ului.

Recombinarea genetică. Pornim de la o celulă (1) cu un singur cromozom (2) și mai multe plasmide (3) a unei bacterii. O plasmidă este deschisă (4) cu ajutorul unei enzime, în deschizătură (5) inserîndu-se ADN străin (roșu; 7), aparținînd altei specii (6). Plasmida altoită (8) este absorbită de bacterie. Celula hibridă creată astfel (9) se poate înmulți (10).

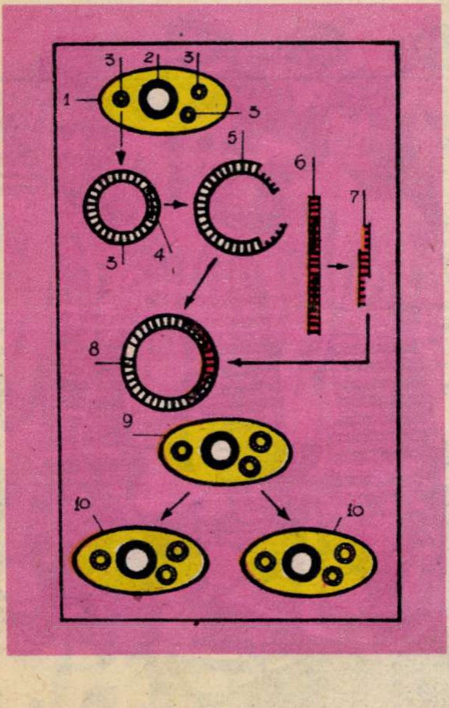

ADN-ul se prezintă ca o spirală dublă,. răsucită spre dreapta și prevăzută cu trepte, încît ca structură poate fi comparată cu o scară în spirală. Fiecare treaptă este alcătuită din patru substanțe chimice (baze) ale căror combinații reprezintă codul genetic. Așa cum cele 26 de litere ale alfabetului formează cuvinte și fraze cu ajutorul cărora s-au scris milioane de cărți în toate limbile lumii, așa cum bazîndu-se pe șapte note muzicale compozitorii au dat omenirii toate genurile de muzică, cele patru baze și cei peste 20 de aminoacizi, prin schimbarea poziției lor în ADN, dau naștere diferitelor tipuri de celule, de organisme vegetale și animale, imensei diversități a lumii vii, asigurînd atît varietatea indivizilor cît și cea a speciilor. Aceste cercetări științifice sînt abia la început, dar specialiștii apreciază că în următoarele decenii descoperirile din acest domeniu vor revoluționa știința și tehnica.

„Bisturiul" microchienergiei genetice

Auzim adesea vorbindu-se de inginerie sau de chirurgie genetică. Dar cum se realizează în practică o asemenea operație? Cum arată acel „bisturiu" capabil de intervenții atît de precise la nivelul genelor ultramicroscopice?

Oamenii de știință au descoperit anumite enzime existente în celule, enzime care au capacitatea de a secționa, de a tăia și apoi de a reuni din nou segmente de ADN. În acest fel pot fi combinate ereditățile de la două organisme diferite. Operațiile de rupere și de reunire a unor fragmente de ADN pot fi comparate cu jocul de cuburi colorate în care toți copiii construiesc, din aceleași piese, imaginile cele mai diverse. Detașarea unei gene de la un microorganism și inocularea ei în molecula de ADN a unui alt microorganism reprezintă începutul „construirii" unui nou organism prin manevrarea genelor, deci prin ingineria genetică.

Operațiile pe gene sînt intervenții care necesită o aparatură și o tehnologie cu totul speciale. Operația se desfășoară în două etape. Mai întîi enzimele — denumite: de restricție — taie un fragment de ADN, care cuprinde în el o anumită caracteristică a organismului, deci o anumită informație genetică. De exemplu, segmentul de ADN care determină, în organism, producerea insulinei. Acest fragment de ADN este introdus într-un inel de ADN independent numit plasmidă, care există în anumite organisme (bacterii). Plasmidele devin un fel de vehicul care transportă un segment de ADN.

Se știe că insulina este hormonul care asigură nivelul constant al za-

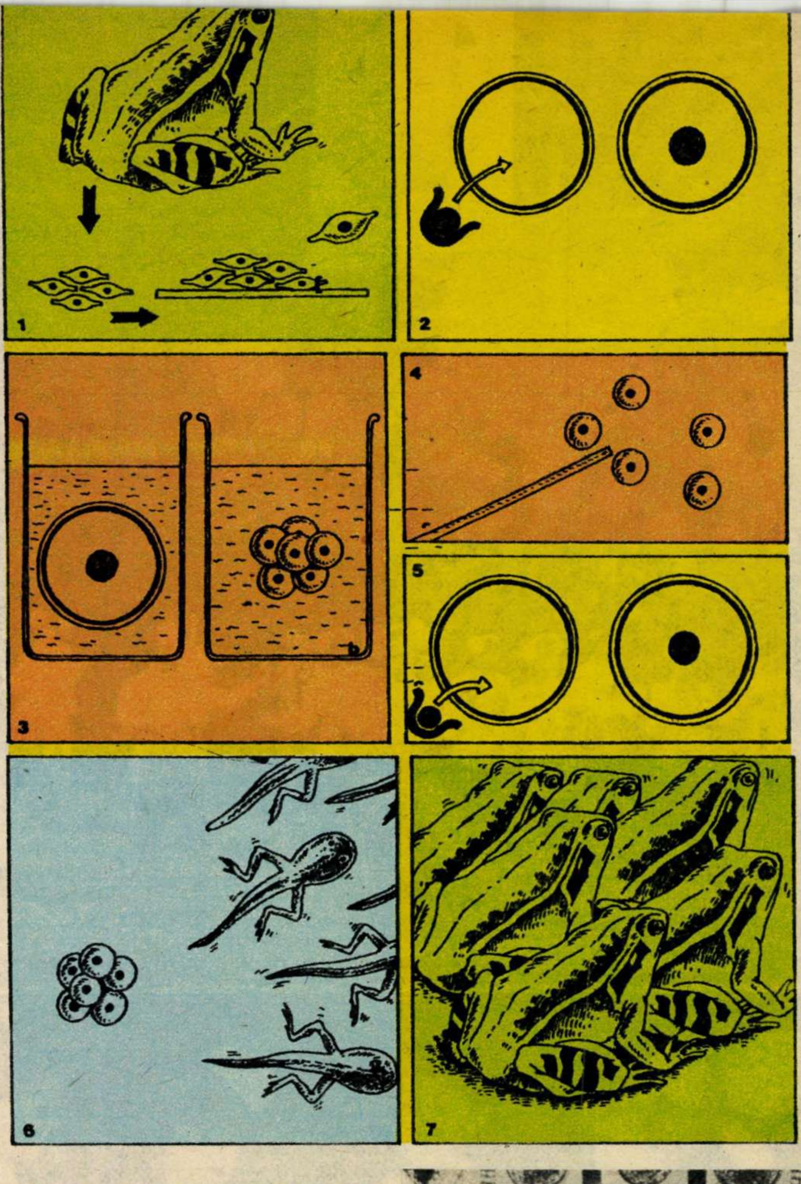

Tehnicile bioingineriei permit ca exemplarele de excepție să fie reproduse, după dorință, prin transplantare de embrioni, în copii identice și multiple (ca în fotografie). Operația se numește clonare, iar tehnologia de lucru apare în desenele noastre, care prezintă multiplicarea unei broscuțe. Se pornește de la o singură celulă preluată din corpul broscuței (1), care se multiplică printr-o cultură de celule (2), după care nucleul uneia din aceste celule e transplantat într-un ovul din care s-a extras nucleul (3). După dezvoltarea lui în eprubetă (4), se preia o celulă embrionară (5). Nucleul acesteia e transferat într-un ou din care s-a extras nucleul (6). Din dezvoltarea oului la naștere o broscuță (7), aidoma celei dintîi.

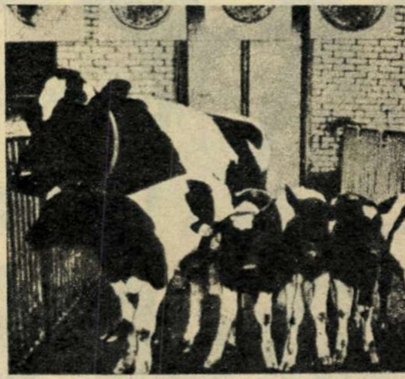

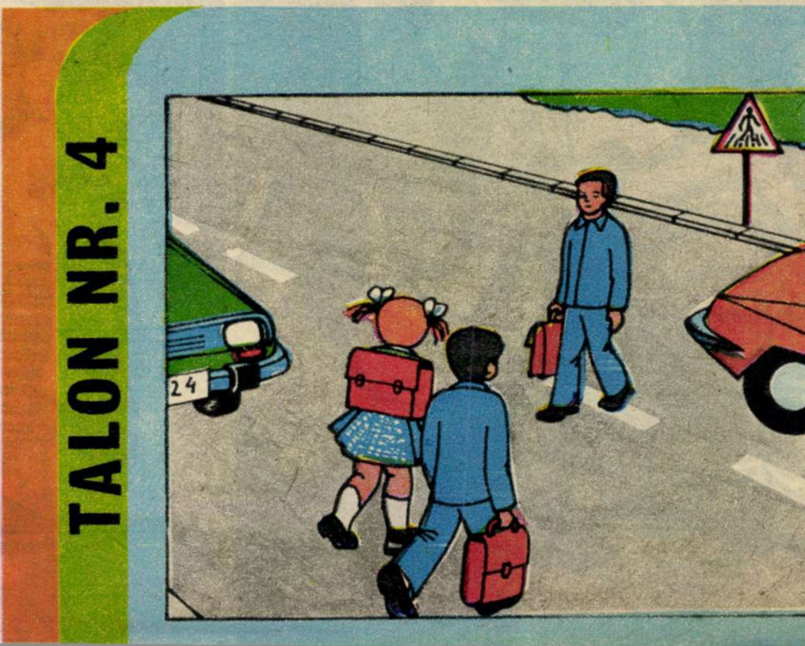

hărului din sîngele omului și al animalelor. Pentru a putea trăi, omul și animalele superioare au nevoie de insulină, întrucît dacă nivelul zahărului din sînge este anormal se declanșează diabetul. Bolnavilor de diabet li se administrează insulina obținută printr-un proces care necesită un volum uriaș de muncă. Cerința mare de insulină și faptul că aceea obținută de la animale nu este întotdeauna acceptată de organismul uman i-au determinat pe specialiști să lucreze cu asiduitate pentru a separa de la om acea genă care determină producerea insulinei. Odată separată, au introdus gena insulinei în molecula de ADN a bacteriei Escherichia coli, care, la comanda ADN-ului introdus, a început să „fabrice" insulina.

Asemenea rezultate obținute pînă în prezent oferă perspectiva ca pînă în 1990 geneticienii să contribuie la eliminarea unor boli genetice, infecții virotice și poate chiar la găsirea metodei celei mai eficace de luptă împotriva cancerului.

Ingineria genetică și agricultura

Domeniile în care ingineria genetică poate interveni încă de pe acum pentru a stimula progresul economic și social sînt multiple. Unele cercetări sînt, de exemplu, foarte promițătoare pentru agricultură.

Se știe că anual sînt necesare cantități uriașe de îngrășăminte cu azot pentru obținerea unor recolte superioare. Deși se găsește din abundență în atmosferă, azotul nu poate fi luat de către plante, ca atare, din aer. Cîteva specii de bacterii au proprietatea de a fixa azotul, datorită unui complex de enzime pe care le conțin. Aceste bacterii trăiesc numai pe rădăcinile plantelor leguminoase și în funcție de specie sau de sol pot fixa 40 pînă la 400 kg de azot la hectar pe an.

Ingineria genetică a oferit o cale nouă de sporire a producțiilor: specialiștii și-au propus să extragă din bacterii acele gene care au proprietatea de a fixa azotul și să le introducă în genomul sau cromozomii diferitelor plante, în special cereale, care au nevoie de cantități foarte mari de azot. Rezultatele promițătoare obținute pînă acum vor permite în viitor economisirea unor cantități mari de îngrășăminte, deoarece, mulțumită chirurgiei genetice, plantele vor fi capabile să folosească azotul din atmosferă. Și astfel în locul îngrășămintelor chimice (a căror fabricare necesită un mare consum de energie) se vor utiliza mijloace naturale.

Prin intermediul ingineriei genetice și al altor tehnici și biotehnologii inventate în ultimii cîțiva ani, cercetătorii au pus la punct metode de obținere a vaccinurilor împotriva unor boli ca malaria și hepatita. Din 1982 a început experimentarea clinică a unui vaccin preparat prin inginerie genetică, foarte eficace împotriva febrei aftoase, una din cele mai periculoase boli care amenință vitele. Promisiunile ingineriei genetice, această biotehnologie de vîrf, nu se opresc însă aici, domeniile în care își va face simțită prezența în următoarele decenii fiind din cele mai variate, unele greu de întrevăzut. Cursa dintre știință și imaginație continuă.

ELENA MANTU

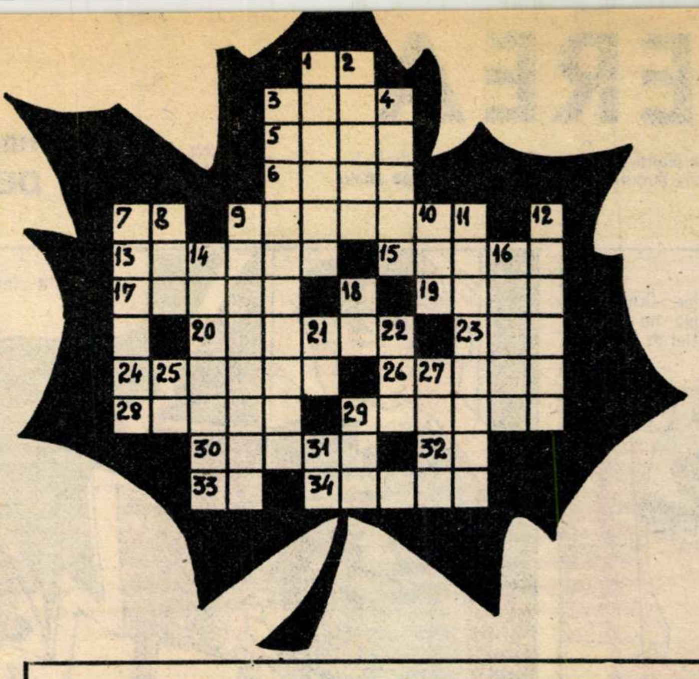
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

plante

ORIZONTAL: 1) Într-un vers! 3) Flori aprinse. 5) Ca pelinul sau anghinarea. 6) Culoarea unor... peri. 7) Săndulescu Natalia. 9) Plantă erbacee cu flori alb-verzui, numită și merișor. 13) Parte componentă a corolei unei flori. 15) Dă vîrsta arborilor. 17) Dudă. 19) Salcîm. 20) Nutreț pentru vite. 23) Rîu în Sudan. 24) Apă multă. 26) Pulberea galbenă a florilor. 28) Alb ca un crin (fig.). 29) Teaca în care sînt închise semințele leguminoaselor (pl.). 30) Fantastic. 32) Poftim. 33) Plus. 34) Plantat.

VERTICAL: 1) Ramificație a unui arbore sau a tulpinii unei plante. 2) În sprijinul unor plante. 3) Plantă cu flori galbene și miros greu (pl.). 4) Florile ochilor. 7) Plantă cultivată pentru frunzele sale mari, cărnoase, de un verde-închis, folosite ca aliment. 8) Excrescență a pielii. 9) Au în grijă pădurile. 10) Insulă norvegiană. 11) Roade culese (sing.). 12) Crengile de brad. 14) Tufiș. 16) Floare mare, frumos colorată, adevărată emblemă a Olandei. 18) Din lujer! 21) Diftong. 22) Hepa! 25) Puf! 27) Axe. 29) Unitate de plasticitate. 31) Întîiul (fig.).

DICTIONAR: OLI, ONA, PLA.

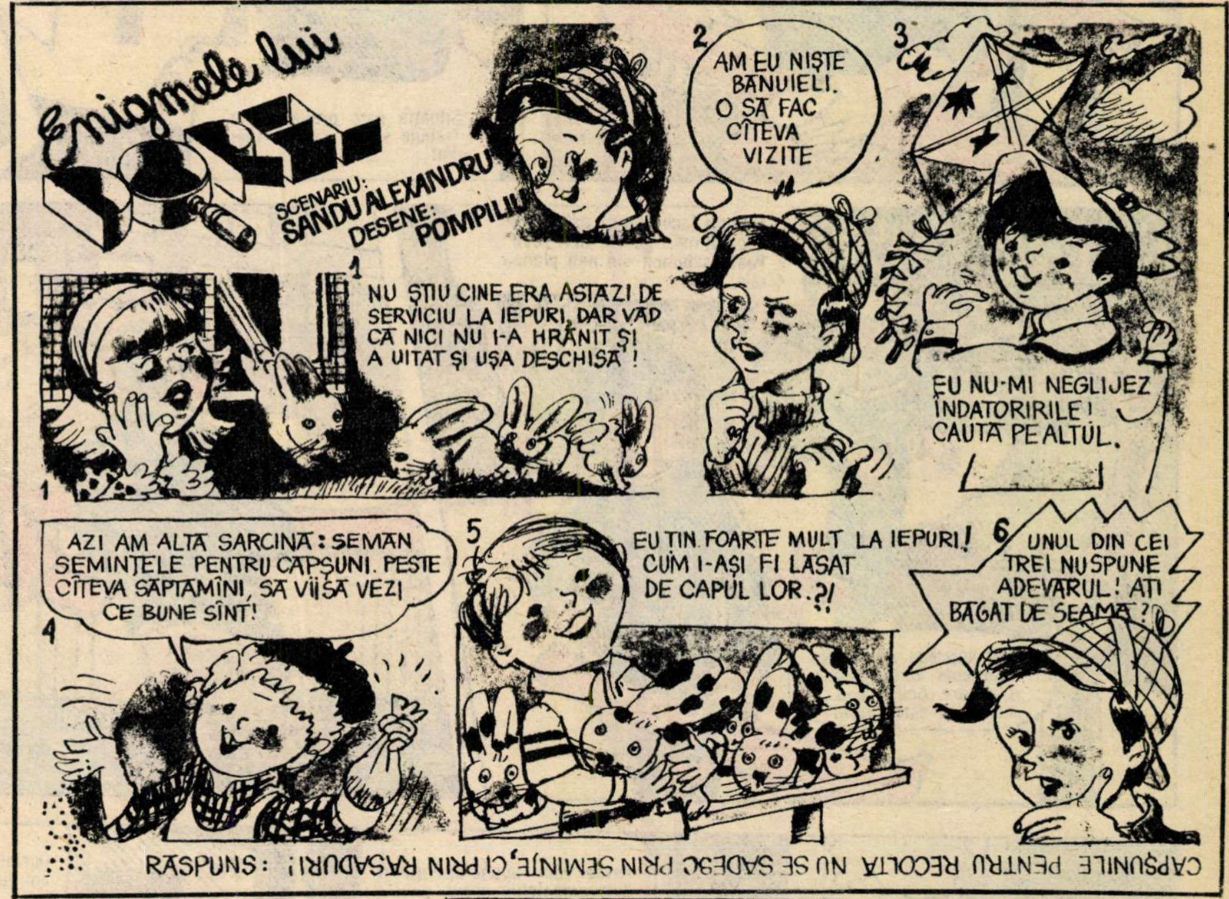
Enigmele lui
SCENARIU: SANDU ALEXANDRU
DESENE: POMPILIU
1
NU ȘTIU CINE ERA ASTAZI DE SERVICIU LA IEPURI, DAR VAD CĂ NICI NU I-A HRĂNIT ȘI A UITAT ȘI UȘA DESCHISĂ!
2
AM EU NIȘTE BĂNUIELI. O SĂ FAC CÎTEVA VIZITE
3
EU NU-MI NEGLIJEZ ÎNDATORIRILE! CAUTĂ PE ALTUL.
4
AZI AM ALTĂ SARCINĂ: SEMĂN SEMINȚELE PENTRU CAPȘUNI. PESTE CÎTEVA SĂPTĂMÎNI, SĂ VII SĂ VEZI CE BUNE SÎNT!
5
EU ȚIN FOARTE MULT LA IEPURI! CUM I-AȘ FI LĂSAT DE CAPUL LOR?!
6
UNUL DIN CEI TREI NU SPUNE ADEVĂRUL! AȚI BĂGAT DE SEAMĂ?
RĂSPUNS: CAPȘUNILE PENTRU RECOLTĂ NU SE SADESC PRIN SEMINȚE, CI PRIN RĂSADURI!

DREPTUNGHI PALINDROMIC

C				
C				
C				
C				

C..... = AMBARCAȚIE DE SPORT
C.... = ACOPERITOR DE VAS
C.... = SFIDĂTOR
C.... = DIN BLANĂ DE OAIE

Completați cu litere cele 16 puncte din dreptunghiul (4 × 5) de mai sus, potrivit definițiilor date în dreptul fiecărui rînd, și știind că toate sînt cuvinte palindroame (citite de la dreapta la stînga rămîn neschimbate).

CLAUDIU VODĂ

Întrebarea A:

Traversează corect strada cei trei elevi din imagine sau nu? De ce?

Întrebarea B:

Care este noul semnal — sau care sînt noile semnale dacă e vorba cumva de mai multe — prin care agentul de circulație indică oprirea simultană a vehiculelor ce vin din fața și din spatele lui?

Răspunsuri:

☐ — a: brațul ridicat vertical;
☐ — b: ambele brațe întinse orizontal;
☐ — c: și brațul ridicat vertical, și ambele brațe întinse orizontal;
☐ — d: brațul drept ridicat sus și balansat într-o parte și în cealaltă.

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: ION CRÎNGULEANU; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică: ION MIHĂESCU.

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA. Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836, 12 pagini 1,50 lei

9

ÎNTRECEREA

Rezumatul episodului precedent: Întîmplarea face ca planorul pe care Dan îl lansase de la fereastra atelierului școlii să fie regăsit și predat lui moș Dumitrache, în clipa cînd trec pe acolo Monica și Valer.

10

Scenariu: PETRE LUSCALOV
DESENE: ȘTEFAN DAMO

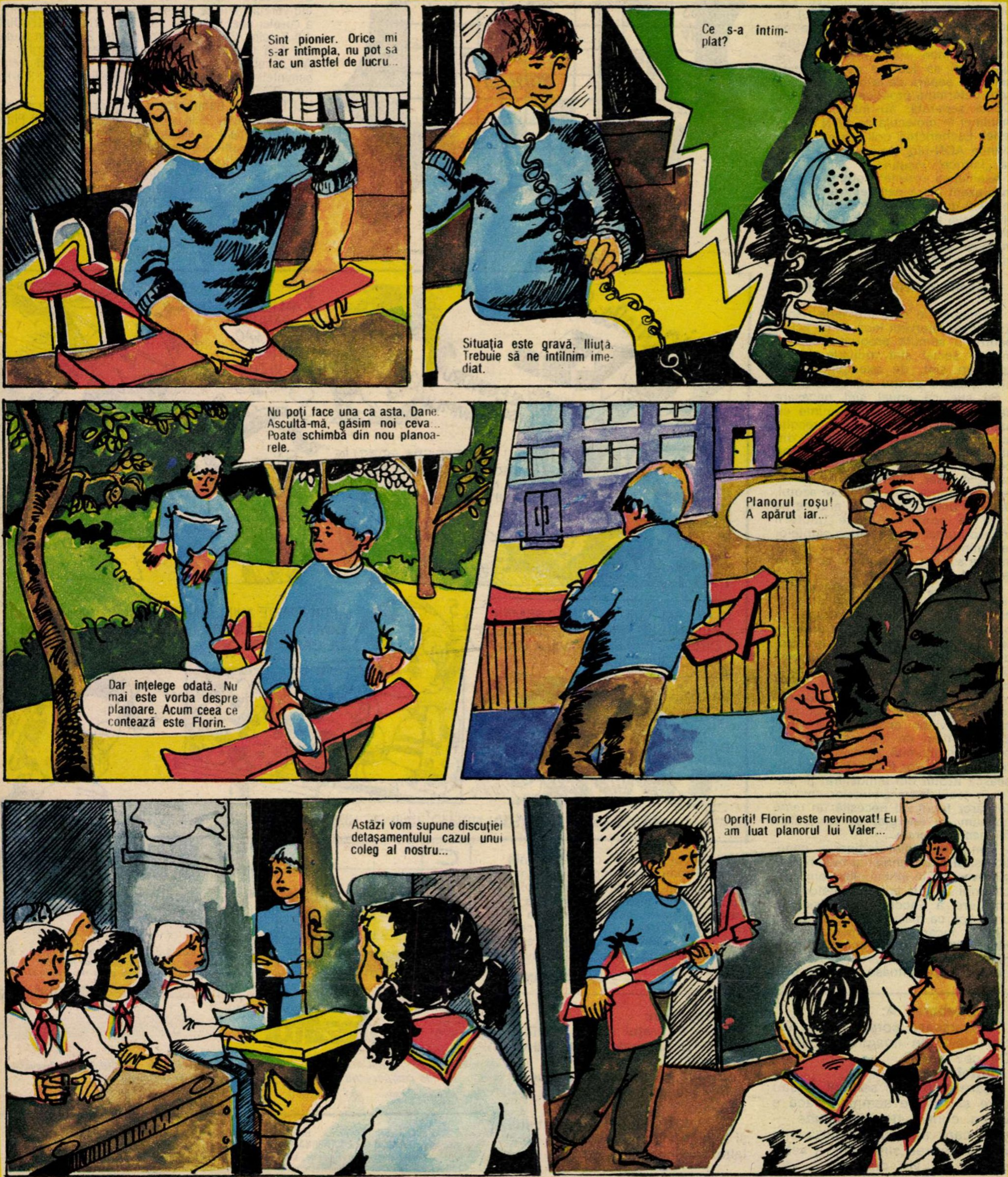
Sint pionier. Orice mi s-ar intîmpla, nu pot să fac un astfel de lucru...
Ce s-a intîmplat?
Situaţia este gravă, Iliuţă. Trebuie să ne intîlnim imediat.
Nu poţi face una ca asta, Dane. Ascultă-mă, găsim noi ceva... Poate schimbă din nou planoarele.
Dar înţelege odată. Nu mai este vorba despre planoare. Acum ceea ce contează este Florin.
Planorul roşu! A apărut iar...
Astăzi vom supune discuţiei detaşamentului cazul unui coleg al nostru...
Opriţi! Florin este nevinovat! Eu am luat planorul lui Valer...

(SFÎRȘITUL ÎN NR. VIITOR)

În paginile 4-5-9: În direct de la Conferințele județene ale Organizației Pionierilor

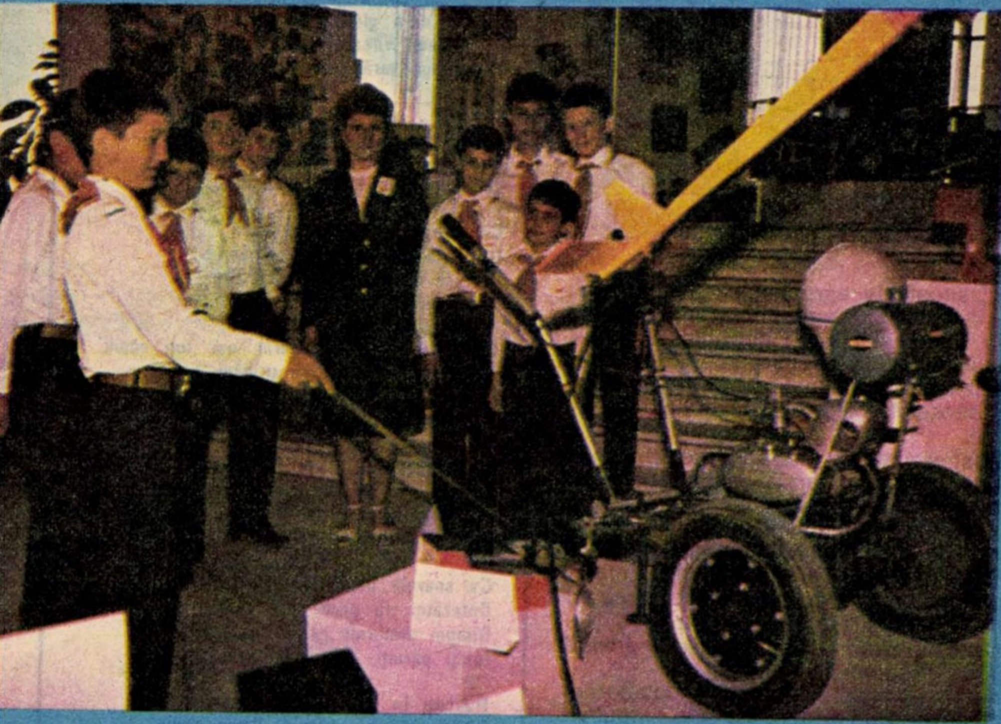

Trăiască
1
Mai

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 25 APRILIE 1985,
ANUL XIX (NR. 916)
17

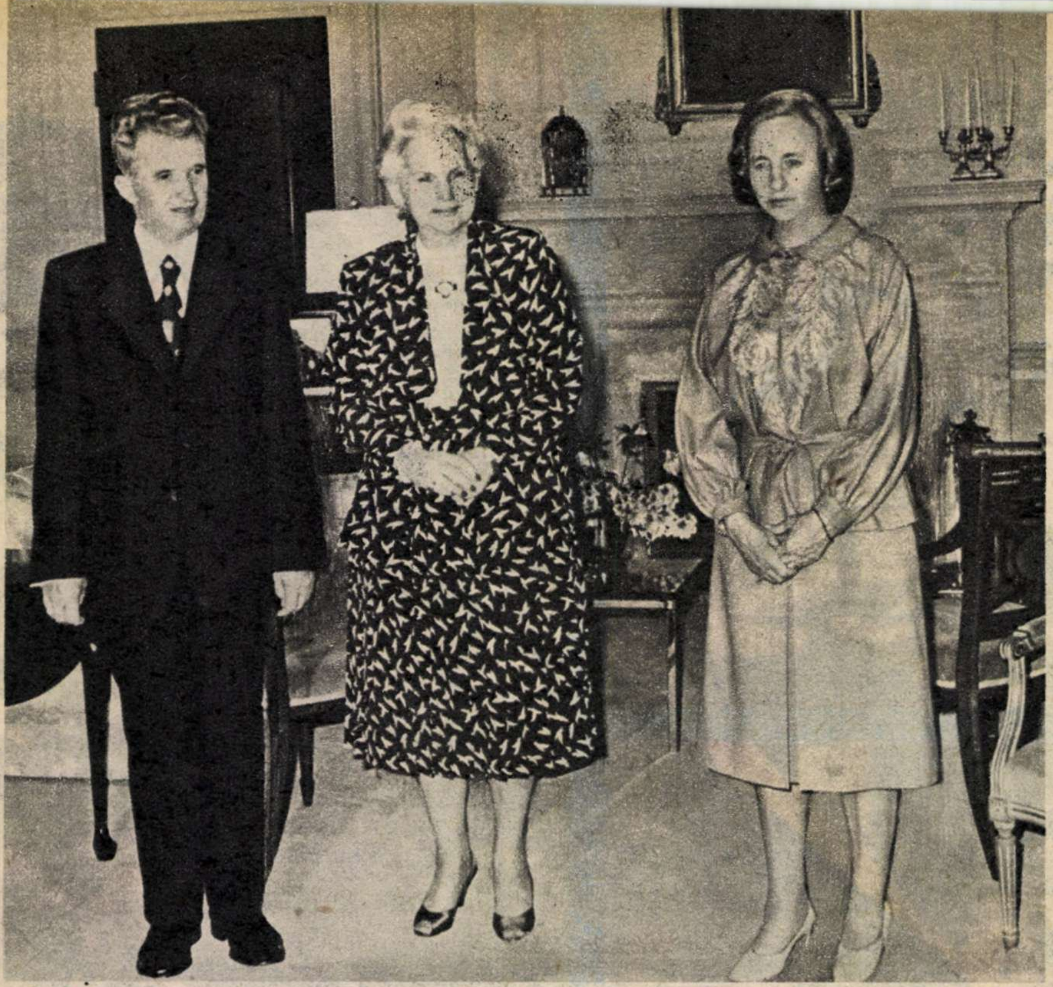

CADRAN POLITIC

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, la invitația guvernatorului general al Canadei, Jeanne Sauvê și a primului ministru, Brian Mulroney, s-au aflat, între 14 și 18 aprilie a.c., într-o vizită oficială în această țară.

Noua solie de pace, prietenie și colaborare, dialogul fructuos desfășurat la nivel înalt se înscriu pe linia statornicită de dezvoltare continuă a relațiilor de prietenie și colaborare, de stimă și respect reciproc între cele două țări.

În timpul vizitei oficiale în Canada, președintele Nicolae Ceaușescu a vizitat, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, Parlamentul canadian, a primit reprezentanți ai unor organizații culturale și ai Asociației de prietenie româno-canadiene. Sub semnul dorinței comune de a se dezvolta tot mai puternic relațiile româno-canadiene, președintele Nicolae Ceaușescu s-a întîlnit cu oameni de afaceri canadieni; cu conducătorii Agenției pentru energia atomică a Canadei, în cadrul unui dineu oferit de aceștia în onoarea înalților oaspeți români. De asemenea au fost primiți la președintele României ministrul canadian al energiei, minelor și resurselor, șefii misiunilor diplomatice, precum și alte persoane oficiale.

Înalții oaspeți români au vizitat, în afara capitalei, Ottawa, orașul Montreal.

Fiind oaspeți ai două mari unități industriale reprezentative pentru economia canadiană — Centrala electrică nucleară „Gentilly II", situată în apropierea cursului inferior al fluviului St. Laurențiu, și întreprinderea din Montreal „C.A. Electronics Ltd." — tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au fost întîmpinați și salutați cu deosebită căldură, cu respect și considerație.

Au fost vizitate la Centrala electrică nucleară centrul de comandă, sala turbinelor și reactorul nuclear. Gazdele au înfățișat date tehnice ale construcției și funcționării acestei centrale (de concepție similară celei pe care o realizăm la Cernavodă), și-au manifestat interesul de a dezvolta colaborarea cu țara noastră în acest domeniu, apreciind în mod deosebit preocupările României privind realizarea programelor nucleare.

Dorința extinderii și adîncirii colaborării cu România a fost evidențiată și în timpul vizitei la întreprinderea „C.A. Electronics Ltd.", unde sosirea tovarășului Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu a fost salutată cu căldură de președintele acestei companii, Byron Cavadias, precum și de alți membri ai Consiliului de administrație.

Specialiștii acestei întreprinderi au arătat că au o bună experiență în colaborarea cu specialiștii români și, în acest sens, și-au manifestat interesul pentru lărgirea și adîncirea în continuare a acestei colaborări și cooperări, în condiții reciproc avantajoase.

Întrevederile, convorbirile oficiale, toasturile rostite au constituit momente de relevare a satisfacției de ambele părți că raporturile dintre România și Canada, în primul rînd pe plan economic, s-au dezvoltat pe linie ascendentă, exprimîndu-se acordul pentru ca aceste relații — bazate pe egalitate în drepturi, pe respectarea independenței și suveranității naționale, neamestecul în treburile interne, nerecurgerea la forță și la amenințarea cu forța, avantajul reciproc — să cunoască o dezvoltare și mai puternică în anii următori.

În cursul vizitei s-a făcut, de asemenea, un larg schimb de vederi asupra unor probleme internaționale majore actuale, subliniindu-se cu satisfacție obiectivele similare ale celor două țări în ce privește necesitatea asigurării păcii, a promovării unui dialog constructiv și creării unui climat de încredere și cooperare între state.

Președintele Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au adresat guvernatorului general al Canadei, precum și primului ministru al Canadei invitații de a efectua vizite oficiale în Republica Socialistă România. Invitațiile au fost acceptate cu plăcere.

Trăim o minunată primăvară

Întîiul Mai — lumină-n calendare
A vieţii primăvară ne-a-nsorit
Prin fapta clasei noastre muncitoare
Şi dragostea conducătorului iubit.

La vîrsta-nvăţăturii, bucuria
Ne-ntîmpină pe oricare-al ţării plai —
Copii destoinici are România,
Şi mîndri ca livezile în mai.

Pentru această vîrstă fericită,
Pentru învăţătură, vis şi zbor
Cu-a inimii căldură nesfirşită
Vă mulţumim, iubit conducător.

Tot ce avem se datorează ţie —
Partid-erou, în zi de Mai născut;
Şi ţării ce deplină măreţie-n
Epoca Ceauşescu a cunoscut.

Omagiem, cu dragoste fierbinte,
Pe cel ce-n glorii poartă-al ţării steag,
Pe marele, viteazul Preşedinte,
De-ntreaga ţară reales cu drag.

Că patria ne-nvaţă şi ne creşte,
Să-i fim constructori noi, cutezători.
Cu glasul inimii pionierește
Vă mulţumim, iubit conducător.

Că patria ne dăruieşte nouă
O vîrstă fără seamă-n omenire,
Purtăm recunoştinţă şi cinstire
Eroicului MAI '39.

Tovarăşe secretar general, noi, toţi copiii,
Neîncetat îndemnul vă urmăm,
Spre gloria şi-onoarea României
Ca tineri comunişti să ne formăm.

Iubită tovarăşă Elena Ceauşescu, din grădina
Acestui vis de aur ce-l trăim,
Cu soare-n grai, cu dragoste deplină,
Noi, recunoscători, vă mulţumim!

Ca soarele copilăriei noastre
Cutezător să urce spre zenit
Simţim statornic grija Dumneavoastră,
Iubiţi părinţi, a-ntregului partid.

Născuţi în anii epocii de glorii,
Ca fii ai unui harnic, demn popor,
Jurăm să creştem, către noi victorii,
Temeinic pregătiţi, spre viitor.

Ne este comunismul vis şi faptă —
Sub soarele de Mai ne angajăm
Chemarea părintească, înţeleaptă,
Cu dăruire şi credinţă s-o urmăm.
Ne-nvaţă munca, lupta, măreţia,
PARTIDUL, CEAUŞESCU, ROMÂNIA.

Lumină de mai

De 96 de ani începutul de Mai – străvechea sărbătoare de Armindeni a biruinței primăverii – a devenit o zi de cinste a muncii, o zi în care gînd înalt, de aleasă prețuire se îndreaptă către toți cei care lucrează cu brațele și cu mintea, către făurarii bunurilor materiale și spirituale – dintotdeauna temelia trainică și puterea uriașă pe care se reazemă progresul și prosperitatea popoarelor. Ziua de 1 Mai a devenit, deopotrivă, o zi de luptă pentru biruința idealurilor revoluționare, o zi de afirmare a forței, energiilor revoluționare și eroismului clasei muncitoare, o zi a solidarității internaționale a celor ce muncesc. 96 de ani. O întreagă istorie, din a cărei cronică alegem cîteva file cu profunde semnificații.

1 Mai 1890. În România s-a sărbătorit pentru prima oară Ziua Muncii. La București au defilat, sub fluturări de steaguri roșii, intonînd marșuri revoluționare și patriotice, peste 5 000 de muncitori. Cu dreptate scria atunci ziarul „Munca": „În această zi s-a arătat că un alt partid s-a ridicat în țară, că o altă clasă de oameni cere dreptul la viață politică și socială și, în sfîrșit, că partidul muncitorilor are temeinice baze și adînci rădăcini implîntate în inima poporului".

1 Mai 1920. Așa cum nota un martor ocular, „șirul nesfîrșit de lung al eroilor muncii" număra peste 80 000 de oameni. Pe pancartele înălțate deasupra mulțimilor se puteau citi gîndurile care le însuflețeau inimile și conștiințele: „Viitorul este al comunismului!", „Viitorul este al nostru!" Un an mai tîrziu. Ziua de 1 Mai a fost sărbătorită sub semnul luptei pentru făurirea partidului comunist, cuvîntările rostite atunci și aplauzele care le-au însoțit fiind cu îndreptățire socotite ca un vot ce a precedat istoricul vot al congresului deschis la 8 Mai 1921.

1 Mai 1939. Pe cerul Europei și al lumii se adunaseră nori grei de primejdie, libertatea și integritatea popoarelor, pacea erau grav amenințate de politica agresivă a statelor fasciste. Oferind înalt exemplu de hotărîre și consecvență revoluționară, de elan patriotic, clasa noastră muncitoare a transformat ziua de 1 Mai într-o zi de luptă antifascistă și antirăzboinică. În coloanele manifestațiilor de la București, în adunările și întrunirile desfășurate în 80 de alte centre din țară, zeci și zeci de mii de oameni ai muncii au dat glas împotrivirii lor față de fascism, adeziunii lor față de idealurile democrației, libertății și păcii, hotărîrii de a apăra drepturile suverane ale țării în contra oricărui agresor. Îndreptățite erau deci aprecierile că în acea zi, străzile Capitalei s-au transformat într-un „cîmp de manifestație revoluționară", cum raportau organele represive, că s-a văzut limpede „cît de adîncă este indignarea poporului contra fascismului", cum scria „Scînteia" ilegală, că s-a pus o dată mai mult în relief adevărul că „armata muncii este în permanență armata țării", cum scria un alt ziar al epocii. După cum îndreptățită era aprecierea că marile manifestații antifasciste și antirăzboinice de la 1 Mai 1939 au reprezentat o strălucită biruință politică a partidului comunist, forța care a imprimat acestor demonstrații un caracter impunător și deopotrivă o înaltă combativitate revoluționară.

În pregatirea și desfășurarea manifestațiilor de la 1 Mai 1939, o contribuție determinantă a avut tînărul militant revoluționar Nicolae Ceaușescu, energica activitate depusă în primăvara acelui an pentru unitatea forțelor muncitorești, pentru antrenarea tineretului la acțiune hotărîtă antifascistă ilustrînd cu stălucire alesele sale însușiri de revoluționar patriot, profund devotat cauzei partidului și poporului, care îi aduseseră încă de tînăr stima și prețuirea tovarășilor de luptă. Cu același eroism lupta alături de tovarășul Nicolae Ceaușescu tînăra utecistă Elena Ceaușescu.

S-a înscris, de asemenea, cu majuscule în istoria sărbătoririi zilei de 1 Mai, primul **1 Mai** liber, din **1945,** cînd șirul nesfîrșit al demonstranților a dat glas hotărîrii lor de a înainta neabătut pe făgașul inaugurat la 23 August 1944, pe calea unor profunde transformări revoluționare.

S-a încrustat adînc în inimi și în conștiințe ziua de **1 Mai 1965,** anul istoricei învestiri a tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția supremă de conducere în partid, ca o zi a speranței, o zi a încrederii într-un viitor mai bun, într-o înaintare mai dinamică a țării pe calea progresului, într-o dezvoltare mai puternică a societății noastre. Speranțe și încredere pe deplin confirmate, căci la fiecare 1 Mai care a trecut de atunci, țara s-a prezentat cu un raport muncitoresc tot mai bogat, atestînd că anii inaugurați în 1965 alcătuiesc cea mai rodnică epocă din multimilenara noastră istorie. An de an puterea economică, avuția națională a țării au sporit în ritmuri alerte. An de an, la pulsul vieții economice dinamice au fost racordate toate zonele țării, creîndu-se condiții pentru progresul accelerat al fiecărui județ, al fiecărei localități, pentru afirmarea personalității și vocațiilor creatoare ale fiecăruia dintre fiii patriei. An de an, raportul muncitoresc de 1 Mai a cuprins noi și noi mărturii ale amplei bătălii ce se poartă pe fronturile progresului tehnic, calității și eficienței economice superioare, valorificării cu maximum de randament a resurselor noastre materiale. An de an, ziua de 1 Mai a aflat poporul român, în întregul său, tot mai profund implicat în conducerea vieții social-politice, stăpîn deplin al destinelor sale, mai unit în gînduri și simțiri, în voință și acțiune, urmînd cu neabătută încredere partidul, pe tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Expresia cea mai concludentă a acestor adevăruri o reprezintă însăși primăvara anului 1985, în care țara întreagă a trăit și a participat cu întreagă simțire, cu însuflețită adeziune la memorabile evenimente: alegerile de deputați și reînvestirea tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția supremă de președinte al Republicii Socialiste România: este primăvara în care întreaga țară cinstește prin gînd înalt și fapte de hărnicie împlinirea a două decenii de la alegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în fruntea partidului nostru, anii celor mai mărețe înfăptuiri din istoria țării. De la înălțimea clipei de azi poporul nostru privește cu mîndrie drumul lung străbătut, în acest răstimp, treptele suite spre progres și bunăstare, noua înfățișare a patriei, faptul că România a devenit un stat industrial-agrar modern, cu o industrie puternică și o agricultură socialistă în plină dezvoltare. Este astfel deosebit de grăitor că față de nivelurile anului 1945 producția industrială a crescut de peste 100 ori, iar cea agricolă de aproape 7 ori; în aceeași perioadă produsul social a sporit de 28 de ori, iar venitul național de 32 de ori. Toate aceste mărețe realizări în dezvoltarea economiei naționale, creșterea fără precedent a avuției naționale, puternica unitate a națiunii noastre în jurul partidului, al tovarășului Nicolae Ceaușescu – realități definitorii ale României anului 1985 – reprezintă chezășia că tot ceea ce, cutezător, poporul nostru și-a propus pentru anii ce vin va prinde viață, că România scumpă va urca, prin munca harnică a generațiilor de azi și de mîine, pe piscuri tot mai înalte de progres și civilizație socialistă și comunistă.

SILVIU ACHIM

A V-A CONFERINȚĂ NAȚIONALĂ

ÎN ÎNTÎMPINAREA FORUMULUI TI

LUCRĂRILE CONFERINȚELOR JUDEȚENE ALE ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR – ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE

Conferințele județene ale Organizației Pionierilor sînt în plină desfășurare. În aceeași atmosferă de deplină angajare patriotică, pretutindeni, în cadrul conferințelor, dările de seamă prezintă un rodnic bilanț, fac o analiză temeinică în spirit critic, revoluționar a modului în care consiliile și comandamentele pionierești, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor din județele patriei și-au îndeplinit sarcinile ce le revin din documentele de partid și de stat, din orientările și indicațiile date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, la Forumul tinerei generații din 1980, în Mesajul adresat cu ocazia aniversării a 35 de ani de la crearea primelor detașamente pionierești. Se analizează cu exigență și responsabilitate modul în care au fost înfăptuite obiectivele stabilite de cea de-a IV-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor, precum și măsurile cuprinse în Programele unitare privind educarea comunistă, revoluționară, prin muncă și pentru muncă a tinerei generații din patria noastră. Totodată se dezbate proiectul programului tinerei generații ce va fi prezentat în cadrul Conferinței Naționale a Organizației Pionierilor care va avea loc în luna mai.

BRAȘOV: Primul obiectiv asupra căruia s-au concentrat în cuvîntul lor pionierii delegați la Conferința județeană de la Brașov a fost analiza exigentă asupra modului cum s-a acționat pentru obținerea unor rezultate cît mai bune la învățătură. S-a remarcat eficiența unor acțiuni de stimulare a eforturilor pentru autodepășire la învățătură — precum „Banca de onoare", „Brigada în acțiune", „Tribuna unității" și edițiile speciale ale „Semaforului" din școlile nr. 3, 5, 19 Brașov, nr. 4 Săcele sau de la Sîmpetru, Bod și Prejmer. Un rol deosebit în îmbogățirea cunoștințelor teoretice l-au avut cele 900 de cercuri științifice în cadrul cărora activează cu bune rezultate 13 000 de pionieri. De fapt, despre roadele activității desfășurate în aceste cercuri vorbesc și succesele obținute la faza republicană a concursurilor pe obiecte de studiu: din cei 35 de participanți, 14 au cucerit premii, iar 5 dintre ei, mențiuni. Pionierii din județul Brașov sînt totodată pasionați membri ai cercurilor tehnico-aplicative care și-au sporit în acest an numărul la 2 287. De remarcat este și inițiativa unor consilii și comandamente pionierești de a se înființa cercuri legate de specificul economic și de perspectivele de dezvoltare ale localităților din județ. De pildă, cercurile de electrotehnică și mecanizare din **Brașov** și **Săcele**, de mecanizare a agriculturii în zona **Rupea**, de chimie la **Făgăraș** și **Victoria**. Faza de masă a concursului „Start spre viitor" a înregistrat o participare impresionantă — 15 000 de pionieri care au realizat peste 1 500 de lucrări, performanțe deosebite obținînd pasionații tehnicii din școlile nr. 13, 17, 11 Brașov și nr. 7 din Săcele.

E bine cunoscută rodnica activitate pe care o desfășoară pionierii județului Brașov în cadrul cercurilor „Prietenii adevărului științific" și s-au evidențiat chiar în dezbaterile conferinței instructivele acțiuni organizate în școlile municipiului Brașov, precum și în cele de la **Făgăraș, Săcele, Codlea, Zărnești, Victoria, Hărman, Prejmer, Hoghiz** și **Rupea.** În palmaresul artistic al pionierilor brașoveni perioada 1980—1984 a însumat 58 de premii republicane pentru interpretare și alte 20 pentru creație plastică. Iar colegii lor de la Școala nr. 11 Brașov se mîndresc și cu o medalie de argint cucerită la Concursul internațional de artă plastică din India.

BUZĂU: În toate localitățile din județul Buzău, pionierii sînt iubiți și apreciați pentru inițiativele lor frumoase, pentru promptitudinea cu care răspund, întotdeauna, prezent acolo unde e nevoie de ei, pentru dorința de a participa la viața comunei sau orașului în care trăiesc.

Rezultatele raportate la Conferința județeană a Organizației Pionierilor îi bucură și, în același timp, le întărește hotărîrea de a se dovedi tot mai sîrguincioși, mai harnici și cutezători. Pentru că ei privesc în viitor și nu se pot mulțumi doar cu ce au realizat. Dacă ar fi să însumăm suprafețele din județ pe care pionierii au plantat cei peste 600 000 de pomi fructiferi, arbori și arbuști ornamentali, în perioada 1980—1985, acestea ar totaliza circa 100 de hectare.

La **școlile nr. 11, 15** și **Liceul pedagogic Buzău,** la **Școala nr. 4 Rm. Sărat,** la **Școala Merei,** ca și la casele pionierilor și șoimilor patriei **Nehoiu** și **Beceni** sau în taberele de la **Poiana Pinului, Arbănași** și **Monteoru,** pionierii de astăzi lasă, pentru cei ce vor veni după ei, semnul dragostei lor pentru artă, pentru frumos, exprimat prin picturi murale. Ca și plantările de pomi, acestea au fost înscrise sub genericul „Ștafetei generațiilor" din ampla acțiune de educație patriotică „Tot înainte". Și tot aici au înscris pionierii buzoieni cele 118 baze sportive complexe amenajate de ei.

Respectul pentru trecutul istoric al patriei, dragostea pentru prezentul socialist i-au îndemnat la drumeții și excursii în județ și prin întreaga țară. Sub generice ca „Pionieri pe cărările patriei", „Pe urmele strămoșilor", „Sîntem nepoți de daci și de romani" au avut loc, între cele două conferințe județene, peste 1 500 de vizite, excursii și drumeții. Peste 86 000 de pionieri au vizitat Muzeul județean de istorie.

Din pasiunea pionierilor pentru cunoașterea istoriei locale, la **Vadu Pașii, Pătîrlagele, Pirscov, Cernetești, Valea Muscelului, Vilcele, Aldeni, Cotorca** și în alte localități — în total 35 — au luat ființă muzee școlare.

Spiritul de inițiativă a rodit printre pionierii buzoieni foarte bogat. Aici au luat ființă și s-au generalizat în toate unitățile din județ acțiuni precum „Brigada civică în dialog cu pionierii", „Prietenii deputatului în acțiune", „Tribuna pionierilor pentru pace"...

Dorința pionierilor buzoieni de a fi cît mai folositori patriei, de a se pregăti cît mai bine pentru a răspunde întotdeauna prezent acolo unde e nevoie se reflectă și în Hotărîrea adoptată. Ea prevede, printre multe altele, organizarea unor bogate acțiuni de orientare școlară și profesională pentru cunoașterea meseriilor prioritare atît în județ cît și în întreaga țară.

CĂLĂRAȘI: Din bogatul bilanț al activității pionierilor din județul Călărași, aflăm că cercurile tehnico-aplicative au înregistrat o pasionantă participare a 31 000 de pionieri, în rîndurile acestor cercuri remarcîndu-se, cu cifra cea mai ridicată — de 284 — cercurile agrobiologice și de mecanizare a agriculturii ● Angajamentului la munca patriotică, realizat anul trecut în procent de 132 la sută, i se adaugă o recoltă bogată a hărniciei — strînsul a peste zece mii de tone de roade ale pămîntului și prestarea altor lucrări agricole, în campania de toamnă. ● Pionierii din localitățile **Dorobanțu, Mînăstirea, Ciocănești, Grădiștea, Chiselet, Frăsinet** și din municipiul **Călărași** au amenajat, sub genericul „Ștafeta generațiilor", satul de vacanță Dorobanțu ● La etapa de masă a actualei ediții a Festivalului Național „Cîntarea României" au participat 35 000 de copii, din 1 773 de formații artistice și 801 de cercuri de creație artistică. Laurii etapei județene au fost cîștigați de 31 de formații artistice pionierești

● Tinerii cutezători de pe meleagurile Călărașului au și un bogat palmares al izbînzilor lor sportive.

● La conferință, participanții au hotărît ca pînă la finele anului școlar să organizeze, în toate unitățile pionierești, concursuri tehnico-aplicative pe profil de agricultură, participarea la acțiuni de muncă patriotică în vederea realizării unor lucrări edilitar-gospodărești și realizarea unor plantații de duzi în toate localitățile.

CONSTANȚA: Primul obiectiv important analizat de către pionierii constănțeni în dezbaterile Conferinței lor județene a fost modul în care s-a acționat la nivelul grupelor, detașamentelor și unităților pentru autodepășirea la învățătură. În acest sens au fost împărtășite inițiativele și experiențele fructuoase ale unităților integraliste din școlile **nr. 1 Constanța, Petroșani, Ciocirlia de Jos, Scărișoreanu, Tătaru, Satu Nou, Pantelimonu de Jos** și de la **Liceul pedagogic** din **Constanța.** Cote înalte la învățătură au înregistrat și colegii lor din **școlile nr. 3, 5, 6, 11, 15, 18, 21, 24, 33, 40 și 41** din **Constanța,** de la **școlile nr. 1 și 2 Năvodari, nr. 2 Ovidiu, nr. 2 Basarab, nr. 2 Băneasa,** precum și cei din **Tirgușor, Topraisar, Topalu** și **Mihai Viteazu** — care dețin un procent de promovabilitate peste media generală a județului.

Sub genericul „Ștafetei generațiilor" al amplei acțiuni de educație patriotică „Tot înainte" s-au plantat 86 000 de puieți și de asemenea s-au amenajat 155 de baze sportive. Pe harta județului a apărut și un nou sat de vacanță cu 160 de locuri — cel pe care îl găzduiește frumosul Parc al pionierilor din orașul Constanța. Tot în cadrul acțiunii „Tot înainte!" au fost organizate și concursuri care s-au bucurat de participarea unui impresionant număr de pionieri — precum cele intitu-

NEREI GENERAȚII

late „Eroii Dobrogei milenare", „În frunte, comuniștii", „Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român — Congresul viitorului nostru luminos". Recent s-a încheiat faza județeană a unui alt antrenant concurs numit „Arc peste timp" — ai cărui cîștigători au întreprins, în vacanța de primăvară, o instructivă excursie tematică pe traseul București-Scornicești-Craiova-Tg. Jiu-Brașov-Cîmpina. Un număr impresionant de spectacole — peste 12 000 — la care se adaugă multele expoziții de artă plastică, fotografică și de filatelie s-au organizat în perioada dintre cele două conferințe în cadrul Festivalului Național „Cîntarea României".

Mulți dintre cei prezenți — pionieri delegați, comandanți-instructori, membri ai consiliilor și comandamentelor pionierești, activiști ai Consiliului Național al Organizației Pionierilor, precum și numeroși invitați, reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, ai organizațiilor U.T.C., organizațiilor de masă și obștești și ai unor instituții și unități social-economice — luînd cuvîntul, atît în plen cît și pe secțiuni, aduc, la tribuna largă, democratică a conferinței, păreri, sugestii, propuneri valoroase.

Cele mai emoționante momente din cadrul conferințelor județene — marcate de manifestarea unei puternice angajări revoluționare, de entuziasm și elan tineresc — le constituie adresarea telegramelor tovarășului Nicolae Ceaușescu, prin care participanții, în numele tuturor pionierilor, își exprimă bucuria nețărmurită pentru reinvestirea în funcția supremă de președinte al Republicii Socialiste România, dragostea și recunoștința pentru grija părintească pe care o poartă tinerei generații, pentru minunatele condiții de viață și învățătură create.

GIURGIU: În preajma Conferinței lor județene, pionierii de pe meleagurile Giurgiului au inițiat o amplă acțiune de vizitare a Muzeului luptei pentru independența poporului român, din municipiu. Cu acest prilej a avut loc rostirea și semnarea Legămîntului pionierului de către pionierii claselor a V-a din numeroase unități, prezentarea unor emoționante programe artistice și vizitarea platformelor industriale ale municipiului.

Printre realizările raportate la conferință se înscriu și trofeele obținute îndeosebi în concursul „Start spre viitor", rod al sîrguinței și inspirației tinerilor cutezători de la cercurile de radiotelegrafie și navomodele, care au obținut locuri fruntașe pe țară. În cadrul cercurilor tehnico-aplicative din județ, numai în anul școlar trecut au fost realizate peste 150 de lucrări cu un grad ridicat de complexitate și funcționalitate.

Pionierii giurgiuveni s-au dovedit, în hărnicie, „milionari" și prin cele 4 milioane de ore de muncă patriotică însumate în campania agricolă din toamna anului trecut. În cadrul acțiunii „Tot înainte" — sub genericul „Ștafeta generațiilor" — pionierii din Călugăreni au făcut ca harta județului să fie îmbogățită cu un nou sat de vacanță. Participarea la acțiunea „Patrie română, țară de eroi" a însemnat, în a doua ediție, îmbogățirea muzeelor școlare și colțurilor documentare cu încă zece și cu încă trei muzee de etnografie. La actuala ediție a Festivalului Național „Cîntarea României" în etapa județeană au participat 3 520 de pionieri, cuprinși în 171 de formații artistice. Dintre acestea au fost promovate pentru etapa republicană 64.

Așa cum reiese din Hotărîrea adoptată, pionierii din județul Giurgiu au în vedere pentru viitor o serie de măsuri printre care creșterea procentului de promovabilitate, creșterea cu cinci la sută a numărului cercurilor tehnico-aplicative, organizarea unor ample manifestări politico-educative — concursuri, dezbateri, expoziții — dedicate aniversării a 40 de ani de la victoria asupra fascismului și sărbătoririi Zilei independenței României, precum și aniversării a 20 de ani de la Congresul al IX-lea al partidului.

HARGHITA: În darea de seamă prezentată la Conferință a fost subliniată preocuparea permanentă a consiliilor și comandamentelor pionierești din județ pentru ridicarea nivelului la învățătură, în activitatea tehnico-aplicativă, în cercurile din școli și casele pionierilor și șoimilor patriei, în multiplele acțiuni de educare patriotică, revoluționară a copiilor.

Participanții la discuții au evidențiat numeroase aspecte concrete ale activității desfășurate, acțiunile deosebite organizate în această perioadă. Astfel, pionierul **Daniel Bendriș** din **Școala nr. 8, Toplița,** a subliniat unele aspecte și rezultate obținute în activitatea de educație prin muncă și pentru muncă. Pioniera **Georgeta Țăran,** de la **Școala** din **Gălăuțaș,** s-a referit la preocuparea comandamentelor pionierești pentru îmbogățirea continuă a vieții de organizație și lărgirea democrației pionierești. Pioniera **Fazakas Judita,** de la **Școala nr. 1, Miercurea Ciuc,** a evidențiat rezultatele deosebite pe care pionierii municipiului le-au obținut în Festivalul Național „Cîntarea României". Avînd în vedere că bazinul Gheorghienilor are frumoase tradiții în organizarea și desfășurarea sporturilor de iarnă, pioniera **Jánosi Márta,** de la **Școala** din **Joseni,** a vorbit despre organizarea anuală a Cupei „Elöre" la hochei pe gheață. Pionierul **Lukács Csaba,** de la **Școala nr. 1** din **Praid,** a arătat că unitatea sa organizează, de mai mulți ani, frumoasa acțiune „Praid — Străoane = 0 kilometri", cu prilejul căreia au loc întîlniri prietenești cu pionierii din Străoane, județul Vrancea. Pionierul **Gothárd László,** clasa a VIII-a, de la **Școala** din **Atid,** a vorbit despre acțiunea-concurs de cultură generală „Nepoții plugarilor", inițiată în unitatea sa, generalizată apoi în întreaga zonă a Cristurului.

Lucrările Conferinței au evidențiat angajamentul ferm al tuturor pionierilor din județ de a acționa în continuare, cu elan revoluționar, pentru transpunerea în viață a sarcinilor ce le revin din documentele Congresului al XIII-lea al partidului, din orientările și indicațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu, din Hotărîrea adoptată de propria lor conferință pentru a fi la înălțimea cerințelor minunatului timp socialist în care trăiesc.

IAȘI: Ceea ce a caracterizat lucrările Conferinței Organizației județene a Pionierilor Iași a fost spiritul de înaltă exigență și răspundere comunistă cu care toți delegații au evidențiat atît în plen cît și pe secțiuni acele metode de muncă orientate spre continua îmbunătățire a situației la învățătură, disciplină și frecvență școlară, situație concretizată în ultimii cinci ani printr-un procent de promovabilitate la clasele I—VIII situat peste 99%. Aceste metode s-au conjugat în chip nemijlocit în eforturile mereu sporite din partea consiliilor și comandamentelor pionierești pentru pregătirea și formarea multilaterală a purtătorilor cravatei roșii cu tricolor, prin cuprinderea lor în activități tehnico-aplicative și științifice în cadrul școlilor, caselor pionierilor și șoimilor patriei, a unor unități economice. Numărul pionierilor și școlarilor cuprinși în aceste cercuri „a înregistrat un procent de 74,9% în anul școlar 1984—1985, față de 67,5% în anul 1980—1981".

Așa cum au subliniat darea de seamă și mulți participanți la dezbateri, un alt domeniu de educare prin muncă și pentru muncă a pionierilor, școlarilor și șoimilor patriei, ce contribuie la sporirea responsabilității social-politice a copiilor l-a constituit activitatea de muncă patriotică.

S-a urmărit punerea în valoare a conținutului educativ al acesteia prin antrenarea copiilor la activități social-utile, la acțiuni de gospodărire și autogospodărire a spațiilor școlare, de înfrumusețare a localităților, de amenajare și întreținere a locurilor de joacă, a bazelor sportive, prin colectarea și valorificarea materialelor refolosibile, prin participarea la lucrările din campaniile agricole.

„Un imperativ al reușitei noastre, a spus în cadrul dezbaterilor în plen pioniera **Maria Alexa**, comandantă de unitate la **Școala Țuțora,** este să înveți muncind și să muncești învățînd. Noi, pionierii comunei Țuțora, am dorit an de an să adăugăm un plus de frumusețe comunei, să contribuim după puterile noastre la înflorirea ei. Sistemul de desecări și irigații pe tronsonul Sculeni—Țuțora—Gorban are ca scop scoaterea de sub efectul inundațiilor a peste 3 000 de hectare teren arabil. La această lucrare și-au adus contribuția și pionierii din comuna noastră, prin taluzări de maluri.

Sub genericul „Ștafeta generațiilor" din cadrul amplei acțiuni de educație patriotică „Tot înainte" se prezintă pionieria din Țuțora: am sporit patrimoniul silvic al comunei prin împădurirea a 30 ha, în satul Chiperești, am îngrijit pomii, am curățat șanțurile, am întreținut anual peste 300 ha de islaz."

Pionierul **Andrei Fărtăiș,** comandant de unitate la **Școala nr. 6** din **Iași,** vorbind despre acțiunea complexă de educație revoluționară „Patrie română, țară de eroi", a spus: „Iașul, străvechi centru de cultură și spiritualitate românească, cu bogate tradiții de luptă revoluționară, oferă un minunat cadru de desfășurare a activității celor 242 cercuri de istorie, în care sînt antrenați pionierii acestor meleaguri de legendă și înnoiri contemporane."

Propunerile, sugestiile, observațiile critice făcute de către pionierii delegați, comandanții-instructori, activiști și cadre didactice de la tribuna Conferinței județene, ca și Hotărîrea adoptată în încheierea lucrărilor, au îmbogățit și fertilizat idei și experiențe

OLT: Din 68 000 de pionieri ai județului, numai în anul trecut, 62 000 au participat efectiv, cu rezultate deosebite, la marile acțiuni ale Organizației Pionierilor, „Tot înainte" și „Patrie română, țară de eroi". Astfel se explică apariția, pe harta județului, a noi parcuri și grădini, a amenajării de solarii, a creșterii de către pionieri a numeroase animale mici. În această primăvară, de pildă, pionierii din comuna **Verguleasa** sînt foarte nerăbdători să... „dea frunza". De ce? Pentru că în toamnă ei au plantat o viitoare pădure cu 35 000 de stejari și frasini îmbrăcînd platoul pleșuv numit Pelini, iar acum, ca buni gospodari, vor să constate cum au răzbit prin iarnă tinerii copaci. Și dacă „Ștafeta generațiilor" se transmite de la an la an tot mai bogată, la fel se petrec lucrurile și în domeniul vieții cultural-artistice. Astfel că, valorificînd tezaurul folcloric al meleagurilor natale, pionierii din **Vîlcele,** din **Dobruni,** din **Scornicești** sau din **Izbiceni** au devenit renumiți prin dansurile lor populare, cei din **Slatina** sau **Balș,** prin măiestria interpretării frumoaselor cîntece oltenești.

(Continuare in pag. 9)

RITMURI PIONIEREȘTI ÎN FESTIVALUL NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI“

LA RAMPA VIRTUOZITĂȚII INTERPRETATIVE

În întreaga țară se află în plină desfășurare etapa republicană a Festivalului Național „Cîntarea României". În Capitală și-au dat întîlnire o bogăție de genuri în arta interpretativă.

Tema dragostei de țară, de partid, dorința vitală să fie pace pe Pămînt au animat programul formațiilor înrudite în gen, al recitalurilor de poezie, montajului, spectacolului de muzică și poezie, care au cunoscut în acești ani o dezvoltare de excepție pe scena pionierească. Aflați printre primii în seria spectacolelor, opt recitatori de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Sectorul 6 au dat glas „pe aripi albastre de cînt" unui fierbinte omagiu pentru „o eră zidită din lumină". Montajul literar-muzical-coregrafic, intitulat „Copilărie, ani de soare", al pionierilor de la Școala nr. 179, a făcut ca scena să îmbrace haine de sărbătoare. „Copii voioși ai țării de lumină", copii în uniforme pionierești se defineau simbolic porumbei ai păcii, își exprimau metaforic fericirea copilăriei lor, ca un zbor avîntat spre soare. Ei își încheiau solemn făgăduința de a urma cutezător, neabătut deviza pionierească „Tot înainte!" Pionierii artiști de la Liceul „Gheorghe Șincai", în montajul lor literar-muzical-coregrafic, intitulat „Sîntem nepoți de daci și de romani", sau interpreții de la Școala nr. 152, cu spectacolul de muzică și poezie „Baladă pentru acest pămînt", au adus ecoul măreț al istoriei noastre milenare, mîndria de a fi urmașii unui popor viteaz.

În spectacolele de teatru s-au arătat notabile, pe lîngă interpretarea tinerilor actori, inspirația și ingeniozitatea punerilor în scenă, care atestă cultivarea unui teatru școlar mobil, expresiv și concis, cu problematica și mesajul direct ancorate în universul copilăriei, al școlii, al pionieriei. Asemenea calități s-au făcut vizibile și cu prezentarea piesei „Careul fermecat", jucată de echipa de teatru de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Sectorul 2, și în concepția piesei „Punguța cu doi bani", jucată de pionierii de la Școala nr. 179, și în dramatizarea cărții „Unde fugim de-acasă", interpretată de echipa de teatru de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Sectorul 1 ș.a. Păpușarii au adus cu ei personaje vii, făcute și mînuite cu har: pe faimoșii Păcală și Tîndală, pe eroii din poveștile nemuritorului Creangă, cît și pe copiii actori, precum Mihăiță... El era un băiat care nu prea citea, încît personaje celebre, din cărți celebre, reprezentate de păpuși, îl făceau să-și dea seama cum cărțile „sînt izvor de bucurii". Pătrunzînd în culise, după încheierea piesei „Visul lui Mihăiță", aflăm de la pionierul Bogdan Tudorache de la Școala nr. 92, interpretul personajului principal, că citește mult, colegii lui confirmă că este elev de premiul întîi, și cu atît mai mult și-a jucat rolul, ca o pledoarie pentru dragostea de carte. Colegii lui Bogdan, păpușarii, cum sînt Ionel Popa, Aurel Băetonițu, Cătălin Stoe și ceilalți sînt la rîndul lor elevi sîrguincioși. Ei ne mărturisesc într-un glas despre această zi de festival: „Sîntem fericiți că am ajuns în etapa republicană, ne-am pregătit foarte mult, am dori să cîștigăm un loc fruntaș". „Și dacă totuși nu veți cuceri acest loc?" îi întrebăm. „Și așa noi o să rămînem mai departe păpușari, o să muncim mult în continuare, bucuroși că o să-i înveselim cu spectacolele noastre pe cei mai mici ca noi".

La cîțiva pași, tot în culise, observăm apariția unor alegorice „note din catalog", de fapt copii actori. Facem cunoștință cu ei: sînt membrii colectivului de satiră și umor, din spectacolul „Cearta notelor", de la Școala nr. 112. Nota 10 este personificată de o elevă bună, pioniera Mihaela Niculae, după cum și nota 5 este personificată tot de-o elevă bună, pioniera Bianca Bănuță. Tot așa se întîmplă și cu interpreții celorlalte note, mari ori mici. În catalog, în dreptul numelor lor sînt numai note mari. Tocmai de aceea pricepem relatarea unui asemenea fapt divers de la primele repetiții, că Bianca a fost necăjită la început cînd „a primit nota 5" (se-nțelege, rolul), pînă la urmă însă acceptîndu-l și jucîndu-l cu talent. Revenind în sală, urmărim cu interes spectacolul altui colectiv de satiră și umor, „Vă invităm la carnaval", al Liceului „Gheorghe Șincai".

Brigăzile artistice pionierești au făcut să răsară „zone fierbinți" din conviețuirea, în clasă, în școală, momente semnificative cu rezonanță educativă din viața de zi cu zi. Verva umoristică, ironia reușită, critica vădit colegială cît și lauda binemeritată, printr-un limbaj artistic tineresc, au însemnat tot atîtea momente scenice, pline de vivacitate, oferite de brigăzile artistice de la școlile nr. 173, 71, 56, 248 (Moara Vlăsiei), 169, 54, Liceul nr. 34, de la casele pionierilor și șoimilor patriei din sectoarele nr. 4 și 2.

MARGARETA MICU

PE ARIPILE POEZIEI, CÎNTECULUI ȘI DANSULUI

Zeci și zeci de înzestrați interpreți, numeroase apreciate formații din București și din Sectorul agricol Ilfov au evoluat într-un spectacol impresionant prin optimism și tinerețe, prin ritm și fantezie, prin poezie, grație și armonie.

Frumoase suite de dansuri muntenești au făcut parte din repertoriul mai multor formații — precum cele ale caselor pionierilor și șoimilor patriei din sectoarele 2 și 6 sau ale școlilor nr. 17, 30, 84, de la Liceul de artă „George Enescu" — îndelung aplaudate la scenă deschisă. Dar au coborît aici și ritmurile horelor oltenești și cele ale jocurilor de pe meleagurile Teleormanului, Banatului sau Oașului. Pitorești obiceiuri folclorice, ca și sugestive evocări ale unor meșteșuguri tradiționale s-au însoțit și ele cu jocul și cîntecul popular în transpunerile scenice ale formațiilor de la Liceul industrial nr. 34 și de la Școala nr. 142. „Numărătoare", „Uliul", „Cu-cu", „Idilă pe plai", „Baba-Oarba" — iată temele unor nostime jocuri muzicale prezentate de către un grup de fetițe și băieți (din clasele II—IV) de la Școala nr. 88. Pentru ca apoi, în acordurile unui alert cîntec pionieresc, un alt grup de copii (de la Casa pionierilor și șoimilor patriei Sectorul 3) să imagineze într-un dans cu temă munca și activitatea care se desfășoară în „Atelierele hărniciei". Le urmează, pline de grație, de gingășie, colegele lor mai mici din clasele II—IV, interpretînd baletul numit „Clopoțelul". Și ca să ne menținem în repertoriul dansului clasic, o echipă de la Liceul de artă „George Enescu" ne face chiar o originală demonstrație cu privire la „Introducerea în dans". E vorba deci despre ce se învață într-o primă „lecție de balet"! Un alt grup de dansatori, de la același liceu, și-a propus, sub îndrumarea cunoscutei balerine Aglaie Gheorghe, să ne prezinte și un „dans de societate" — care nu este decît... „clasicul" tango! O feerie a dansului ne-a oferit-o și baletul „Florile primăverii" — interpretat de alți tineri artiști de la Liceul „George Enescu", îndrumați de balerina Alexa Mezincescu.

Impresionant, numărul formațiilor de dans modern care au evoluat pe scena acestui mare spectacol-concurs! Explozii de ritm și muzică, de culoare și lumină, de tinerețe și voioșie — dansurile moderne au avut o arie tematică uimitor de bogată. Am asistat la... invitația „Hai la joacă" (Școala nr. 24), la o strălucitoare „Fantezie ritmică" (Școala nr. 190), la ipostazele copilăriei fericite (Școala nr. 17), la simbolica reprezentare scenică a apelului „Pace pentru toți copiii lumii" (Casa pionierilor și șoimilor patriei din sectorul 1)... Foarte sugestive au fost și dansurile noi cu temă „Copilărie, ani de vis" (Școala nr. 179), „Noi, copiii României" (Școala nr. 40), „Noi sîntem pionierii patriei" (Școala nr. 203).

O... comică „lecție de gimnastică", îmbinînd elementele dansului și acrobației, a stîrnit hazul, dar și aplauzele spectatorilor. Ea ne-a fost prezentată de către formația Casei pionierilor și soimilor patriei din Sectorul 1.

Intermezzile poetice ne-au oferit prilejul de a intîlni înzestrați pionieri recitatori — precum Monica Moraru (C.P.S.P., Sectorul 1), Ana Constantin (C.P.S.P., Sectorul 1) sau Marcel Negruți (Școala nr. 10), Alin Gubernu (C.P.S.P., Sectorul 2), Mugurel Frunzetti (Școala nr. 71), Monica Șenchea (Școala nr. 203), Elena Benkö (Școala nr. 178), Claudia Stoianov (C.P.S.P., Buftea) sau Dana Mladin de la Școala nr. 179, pe care am revăzut-o în dublă ipostază: de recitatoare și de solistă de muzică folk, și alții. Un plăcut moment muzical a prilejuit și binecunoscutul „Colind pentru mîini", interpretat de Viorica Cioricaru de la Școala nr. 167.

Ce-a de-a doua parte a concursului a fost cu precădere destinată întrecerii dintre soliștii și formațiile vocal-instrumentale de muzică ușoară, folk și populară. I-am reîntîlnit, alături de alte apreciate formații, pe „Cireșarii" de la Casa pionierilor și șomilor patriei din Sectorul 1, aspirînd din nou la un loc de frunte pe podiumul laureaților etapei republicane a festivalului. Au fost aplaudate piesele reprezentînd emoționante imnuri ale copilăriei fericite din patria noastră, cîntecele de laudă ale frumuseții și bogăției pămîntului stăbun al țării.

ILEANA PIȚA

TALENT, PERSEVERENȚĂ, ASPIRAȚII

Sîntem la Școala nr. 11 din Tîrgoviște, „Cea mai nouă și cea mai frumoasă din municipiu", cum ne-o prezintă, pe bună dreptate, gazdele. Situată în cartierul muncitoresc al oțelarilor, dotată cu laboratoare și cabinete moderne de chimie și biologie, de istorie, de învățare a limbilor străine, cu ateliere și solarii, școala oferă, în același timp, tinerilor iubitori ai teatrului, ai cîntecului și dansului, ai poeziei condițiile unor frumoase împliniri.

Facem cunoștință cu o brigadă artistică de-acum renumită, ea situîndu-se la toate etapele de pînă acum (ca și în ediția trecută) numai pe locul întîi.

– Ce ne aduce, mai ales, succesul? Faptul că ne inspirăm, într-un mod... inspirat din viața noastră zilnică de elevi, ne explică unul dintre interpreți, Dănilă Ionuț.

Mai aflăm însă de la tovarășa învățătoare Georgeta Dragna, ca și de la tovarășul Paul Bănică, directorul școlii – ambii îndrumători ai brigăzii – că în „laboratorul" artistic se muncește și se experimentează intens.

Brigada și-a făcut debutul, cum era firesc, în școală. Dar tot în școală are scena ei permanentă cu repertoriul mereu îmbogățit, perfecționat în funcție de aprecierile sincere și exigente ale publicului ei statornic, toți cei 1 200 de elevi ai școlii. Ba, i-am putea considera chiar un fel de coautori ai spectacolului. Pentru că la brigadă, adesea, se adună o mulțime de sugestii: un monolog cu un „bolnav închipuit" (care se află în clasa a V-a...), cu doi „prieteni" ce se contrazic cu... pumnii (s-a întîmplat la a V-a), un altul despre niște fete uituce (ca cele dintr-a VII-a) etc., ca și laude, frumoase laude pentru nenumărații copii harnici și destoinici.

La Școala nr. 5 aflăm încă o veste bună. Echipa de teatru care a prezentat piesa intitulată „Visul unui pierde-vară" s-a bucurat de mult succes, juriul apreciind atît subiectul original cît și interpretarea, cu multă dezinvoltură, naturalețe, a pionierilor actori.

– „Naturalețea" despre care se vorbește este rezultatul unei munci serioase, în care am fost ajutați de către tovarășul profesor Cornel Ionescu, directorul școlii, și tovarășa comandant instructor de detașament, Elena Popescu, ne mărturisește Marcos Bocanete. Eu, de pildă, am în piesă rolul unui copil leneș și chiulangiu. În realitate, m-am străduit întotdeauna să fiu printre primii din clasă. Și am reușit. Se vede treaba, după succesul obținut, că am reușit să-l întruchipez – dar numai în piesă – și... pe leneș. Mai exact, să-l ridiculizez! Important, cred eu, este și faptul că încercăm – cu toții – să devenim, într-adevăr, o echipă, să interpretăm firesc, cu inteligență, fiecare moment, să nu neglijăm nici un amănunt.

Ambiții frumoase care vor aduce, probabil, după sine, ca și în ediția trecută a Festivalului Național „Cîntarea României", trofeul de laureați.

ELENA MĂNESCU

Plutonul de șoc

de **AUREL MIHALE**

La sfîrșitul lunii februarie și începutul lunii martie 1945, luptam încă în masivul Javorina. Trecuserăm mai întîi peste fortificațiile fostei linii de apărare „Beneș“, de pe vechea și uitata frontieră a Cehiei. După asta, intraserăm în munți și, timp de cinci săptămîni, am tot pătruns în inima lor, însemnînd drumurile noastre cu uriașe jertfe de sînge. Aici a trebuit să străpungem vestitul poligon de tragere al Cehoslovaciei, organizat de nemți într-o apărare de netrecut, adîncă de 14–16 kilometri. Mulți dintre noi rămăseseră astfel în urmă, în pămînt, în cimitirul de la Lest. Căzuseră luptînd pentru eliberarea Cehoslovaciei de sub apărarea cizmei țintuite a hitlerismului. Răsturnaserăm deci rezistența nemților de pe prima linie fortificată de la Oremov-Laz, cu plasa ei de cazemate din beton și piatră... și astfel am ajuns, spre primăvară, la noul val de fortificații dinspre Pliescovce și Dobra-Niva.

Noi căutam să ajungem cît mai repede la rîul Hron; aicea însă, la ieșirea din zona fortificațiilor, nemții se luptau cu o îndîrjire desperată. Știau că dacă îi scoteam și din acest rînd de cazemate, îi aruncam tocmai dincolo de Hron. Atacul nostru fusese astfel oprit într-o pădure în care se iviseră pe neașteptate zidurile cenușii ale cazematelor. In fața acestora pădurea se rărea, luminîndu-se treptat, pînă se deschidea un luminiș întins și gol ca o poiană. Dincolo de el, ascunse în umbra brazilor, străjuiau cetățuile de beton armat, late și joase, înnegrite, îngropate adînc în pămînt.

40 DE ANI DE LA VICTORIA ÎMPOTRIVA FASCISMULUI

Pe întuneric încă, am împins companiile pe tăcute și pe rînd, pînă la marginea luminișului acela din pădure. In zori, trebuia să nu mai bîjbîim, ci să ne ridicăm de-a dreptul, în iureș la asalt. Nemții din cazemate ne-au simțit însă și focul lor a răbufnit de cîteva ori, izbind rîndurile acelora care, nemaiputînd îndura umezeala și noroiul gropilor, se ridicaseră în genunchi... Că era și o vreme potrivnică. Pămîntul mustea ca un burete de apa topită din zăpezi, iar de sus venea încă, de zile și nopți în șir, o ploaie măruntă și rece. Peste noapte, ploaia asta se transformase în lapovită și zloată, și era vîrtejuită de vîntul care vuia peste păduri. Eram uzi, pătrunși de răceală pînă la os, cu hainele pline de apă și noroi, înghețate ca niște platoșe pe care le purtam lipite de spate și piept.

*

Atacul plutonului de șoc trebuia să înceapă odată cu bombardamentul nostru de artilerie. Sergentul major, un băiat negricios, sigur pe sine, calm, a cerut să conducă personal tragerile tunurilor. Am încuviințat și i-am trimis pentru asta un telefon, acolo, la marginea luminișului de pădure. Primele explozii au răbufnit drept între cazemate, alungînd urmele ca de fum ale întunericului. Mai apoi, bombardamentul a cuprins de-a valma și cîmpurile de mine, și rețelele de sîrmă, și cazematele. Tunurile băteau încă rar, încercîndu-și tăria și precizia tirului. Și deodată s-au concentrat numai pe cîmpurile de mine și pe rețelele de sîrmă, într-o răbufnire deasă și neîntreruptă, înverșunată. Zeci și zeci de guri de foc nu băteau decît o porțiune îngustă de cîteva sute de metri și desfășurau, treptat, un tăvălug de foc și fier care se rostogolea spre cazemate.

În răstimpurile dintre explozii se auzeau plesniturile de bici ale minelor lovite și se vedeau parii rețelelor de sîrmă, zburînd. Norul de fum și zgură, care a apărut curînd deasupra luminișului din pădure, era împins de vînt, încet, spre cazemate. Pădurea vuia năprasnic și prelung, cutremurîndu-se, brazii atinși de trăsnetul exploziilor trosneau și se prăbușeau cu zgomot înfiorător.

Bombardamentul s-a mutat pe cazemate și s-a întețit, asemenea unui ropot nepotolit de grindină. După cum ne înțeleseserăm, în clipa asta am dezlănțuit și eu focul mitralierelor și al brandurilor batalionului meu. Zeci de tunuri, de mitraliere și de branduri băteau înnebunite cîmpurile de mine, rețelele de sîrmă și ambrazurile celor trei cazemate. Colonelul ne trimisese și bateria tunurilor antitanc, ale căror proiectile fulgerau norul acela de fum tot înspre cazemate. In cîteva clipe numai, tot frontul nemților era cuprins de această răbufnire năprasnică, înviforată de foc ucigător.

Pionierii din plutonul de șoc au aruncat atunci în luminișul acela de pădure cîteva rînduri de grenade fumigene. Un fum gros și negru, puturos, ca de dohot, a acoperit în cîteva clipe toată poiana. Intre noi și nemți, fumul se ridicase ca un nor de întuneric greu, pe care vîntul îl împingea și mai mult înspre cazemate. El se tîra lipit de pămînt și era atît de gros, că nu se mai vedeau nici rețelele, nici zidurile de beton întunecat ale cazematelor, și nici strălucirile de fulger ale exploziilor. Năvala norului acesta de fum i-a înfricoșat pe nemți și, deodată, frontul lor a tresărit ca dintr-o amorțire și a răspuns cu foc înspăimîntător de tunuri și mitraliere. Dar tocmai din cauza fumului, focul lor era un foc orb, care bătea în neștire poiana și pădurea dinspre noi.

Mult timp, acolo, împrejurul celor trei cazemate, a fost o fierbere și un vuiet, și o răbufnire ca de foc. Și-n focul acela au intrat pe rînd, tîrîndu-se, pionierii. S-au înșiruit cîte șase pe liniile celor trei cazemate, cu cîte o pușcă mitralieră în frunte, cu pistoalele pe după gît și grenadele în mîini sau în dinți. Unii tîrau prăjini lungi de brad, cu calupuri de trotil pe ele, pregătite pentru străpungerea rețelelor; alții se luptau cu foarfeci mari de tăiat sîrmă și cu sacii de merinde plini cu grenade de asalt. In urma lor, a plecat și sergentul major, cu ultimii trei ostași, care purtau în brațe încărcăturile de trotil pentru cazemate.

Cîmpul de mine era răscolit din ce în ce mai adînc de explozii. Pionierii se tîrau ca rîmele și săreau fulgerător, pe negîndite, dintr-o groapă de obuz în alta. Și, în curînd, au dispărut pînă la unul în norul de pulbere și fum. Atunci am oprit focul mitralierelor și am cerut artileriei să lungească tragerea. Și tunurile, și brandurile au bătut apoi, o vreme, pozițiile nemților din spatele cazematelor.

Noi stăteam pe marginea gropilor, cu răsuflările tăiate și auzul ațintit spre cazemate. Mitralierele nemților clămpăneau încă, turbate, căutînd umbrele pionierilor înghițiți de fum. Clipele care treceau mi s-au părut cît o veșnicie de lungi. Așteptam cu înfrigurare primele explozii ale pionierilor și nu mă mai gîndeam la altceva... Și astfel, a mai trecut un timp pînă cînd, deodată, un șir de explozii puternice a zguduit pădurea și pămîntul și a vîrtejuit pe loc norul acela de fum. Deasupra acestor vîrtejuri negricioase au apărut pentru o clipă, zburînd, parii rețelelor de sîrmă... „Au străpuns rețelele!“, am răsuflat eu, ușurat... Și am ieșit cu cele două companii, la marginea luminișului, gata de asalt...

Au urmat apoi alte clipe și mai grele, și mai lungi. Socoteam cu zgîrcenie timpul pentru tăiatul rețelelor, strecurarea pionierilor printre ele, și-mi spuneam mereu în gînd: „Acuma... acuma!“... Dar clipa aruncării în aer a cazematelor nu mai venea... „Poate-or fi pierit cu toții la rețele!“, m-am înfricoșat... Și iarăși au trecut cîteva clipe, lipsite parcă de viață, pînă cînd au răpăit cele trei puști mitralieră... Așa am înțeles că

CONFERINȚELE JUDEȚENE ALE ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

(Urmare din pag. 5)

au devenit deținătorii a 18 premii întîi, 11 premii doi și 5 premii trei în cadrul Festivalului Național „Cîntarea României".

În Conferința lor județeană, delegații au făcut referiri și la cele 221 de cercuri ale pasionaților de istorie și de arheologie. Astfel, peste 3 400 de pionieri au amenajat, cu sfatul și ajutorul specialiștilor, al muzeografilor, interesante și bine dotate muzee și colțuri muzeistice — la **Piatra Olt, Dobrosloveni, Doba, Pleșoiu, Corabia,** localități care au dat și cele mai bune echipaje calificate în acțiunea-concurs „Patrie română, țară de eroi", finalizată pe plan județean în tabăra de la Vitomirești.

Vorbind despre bunele rezultate obținute de pionierii județului în activitățile sportive și de pregătire pentru apărarea patriei, printre alte nume s-a distins și acela al pionierei **Denisa Zăvelcă** de la Școala nr. 8 din Slatina, campioană națională și balcanică la 800 m plat, deținătoare — la 13 ani — a titlului de maestră a sportului.

PRAHOVA: Emoție în sala conferinței pionierilor din județul Prahova. În acordurile unui semnal pionieresc, pe scenă urcă ștafeta inițiată de ei în cinstea celei de-a V-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor. La tribună, Oana Dinu, de la **Școala nr. 9 Ploiești,** prezintă mesajul generos al ștafetei.

Declanșată la nivel județean, ștafeta a parcurs un mare număr de localități prahovene, prilejuind întîlniri de neuitat. Acum, cînd se înfățișează dinaintea delegațiilor la Conferința județeană, mesajul ștafetei grăiește despre gradul înalt de promovabilitate obținut în anii care au trecut de la conferința precedentă, despre rezultatele obținute la concursurile de obiecte de învățămînt de pionieri din **Ploiești, Sinaia, Văleni, Cîmpina, Băicoi** și **Plopeni,** care au cucerit locuri fruntașe la etapele județene și republicane. Îndeplinirea an de an a angajamentului la munca patriotică a pus în lumină hărnicia și consecvența pionierilor din **Chiojdeanca, Baba Ana, Valea Doftanei, Măgurele, Azuga, Sinaia, Breaza, Cîmpina.** Cît despre îngrijirea școlilor, înfrumusețarea localităților, protecția mediului înconjurător, pionierii prahoveni pot fi mîndri de rezultatele obținute în toate localitățile, începînd cu frumoasa reședință a județului. Binecunoscuta creație tehnică prahoveană și-a ridicat în ultimii cinci ani numărul cercurilor cu peste o mie, atingînd în 1985 o cifră-record: 3 288. Tinerii tehnicieni din **Mislea, Urlați, Călinești, Valea Călugărească,** din **Bușteni, Cîmpina, Văleni, Comarnic, Școala nr. 25** și **Casa pionierilor și șoimilor patriei** din **Ploiești** s-au afirmat la fazele județene și naționale ale concursurilor „Start spre viitor" și „Atelier 2000", unele din lucrări obținînd statut de invenție sau inovație. Peste 56 000 de pionieri au participat la ultima ediție a Festivalului Național „Cîntarea României".

În mesajul ștafetei, delegații din sală regăsesc cele mai generoase și originale dintre acțiunile pe care le-au organizat ei înșiși în unitățile pe care le reprezintă, propriile gînduri și înfăptuiri. Fiecare ar avea de adăugat idei și fapte, cu aceeași înflăcărată participare cu care la conferințele comunale, orășenești, municipale, iar acum, la cea județeană au prezentat circa 500 de propuneri practice, concrete, judicioase.

Alcătuindu-și proiectele în perspectiva anului 2000, pionierii prahoveni au adus mai aproape, prin deciziile pe care le-au adoptat în conferință, acest viitor căruia îi dedică forțele lor, la unison cu toți fiii țării.

SIBIU: Cînd spun că ei, pionierii de azi, vor fi muncitorii, țăranii, tehnicienii, inginerii, cercetătorii de mîine, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor din județul Sibiu, au în vedere nu numai frumoasele certitudini ale viitorului, ci și activitatea lor consacrată pregătirii pentru cotele înalte ale acestui viitor. O spun preocupările lor pentru a obține rezultate cît mai bune la învățătură, în munca practică, în activitățile politico-educative.

Așa cum a reieșit din lucrările Conferinței județene, una dintre cele mai îndrăgite forme de pregătire este, alături de învățătură, de orele petrecute în atelierul școlar, activitatea în cele 2 029 de cercuri tehnico-aplicative și 1 007 cercuri pe obiecte de învățămînt, care cuprind peste 51 000 de pionieri și școlari.

În anii care au trecut de la precedenta conferință județeană, gama cercurilor a fost extinsă, mai cu seamă în domeniul construcțiilor și creației electronice, automatizărilor, chimiei aplicative, mecanicii și mecanizării agriculturii, precum și al anticipației tehnico-științifice. S-au înmulțit de asemenea cercurile cu caracter experimental și de cercetare în domeniul fizicii aplicate, energeticii, ciberneticii, informaticii, agriculturii, biologiei, ecologiei.

Cercurile tehnico-aplicative și pe obiecte de învățămînt ale pionierilor din județ au asigurat și asigură un cîmp larg inițiativei și creativității, consolidează zestrea cunoștințelor științifice însușite la orele de clasă și apropierea copiilor de viața practică, de muncă, contribuind la integrarea lor socială. S-au remarcat **școlile nr. 5, 6, 15, 17, 18, 21** și **Liceul pedagogic** din **Sibiu, școlile nr. 1 Agnita, 3** și **5 Cisnădie, cele din Ocna Sibiului, Dirlos, Loamneș, Ruși, Slimnic** și multe altele.

Lucrările conferinței județene au evidențiat faptul că în unitățile de pionieri din mediul rural funcționează, cu bune rezultate, cercuri agrobiologice, de mecanizarea agriculturii, de creșterea animalelor mici, antrenînd copiii, direct, în diverse activități productive. Deosebite au fost rezultatele cercurilor cu acest profil din localitățile: **Marpod, Roșia, Arpașul de Jos, Loamneș, Bogatu, Hoghilag, Avrig, Săliște, Ruja, Șeica Mare, Ocna Sibiului.**

La concursul „Start spre viitor", ediția 1984, au luat parte peste 14 000 de pionieri care au realizat peste 5 000 de lucrări cu o largă aplicabilitate practică.

Această bogată activitate a fost evocată pe larg la Conferința județeană, atît în plen cît și în secțiuni. Ea ocupă un loc însemnat în programele de viitor ale pionierilor din județul Sibiu, asigurînd un cîmp vast de manifestare a curiozității științifice, inventivității, spiritului creator ce caracterizează tînăra noastră generație.

În funcția de președinți ai Consiliilor județene ale Organizației Pionierilor au fost aleși tovarășii: Elena Blăjan - Brașov; Nicolae Iordache - Buzău; Angela Istodor - Călărași; Viorica Rusu - Constanța; Gheorghe Cireap - Giurgiu; Csató Jolán - Harghita; Elvira Viorica Nistor - Iași; Mariana Dobrin - Olt; Maria Gheorghe Calița - Prahova; Lucreția Pampu - Sibiu.

---

pionierii băteau îndeaproape ambrazurile cazematelor, din care nemții trăgeau încă, înspăimîntător...

Au tăcut apoi și puștile mitralieră. O liniște nefirească a cuprins, pentru o clipă numai, inima norului de fum... Mi-am șters fruntea năpădită de sudoare și m-am tîrît, nerăbdător, pînă-n primele rînduri ale pușcașilor mei. Așteptarea asta mistuitoare îi zdruncinase și pe ei. O încremenire mută, nervoasă, îi țintuise pe marginile gropilor, cu privirile sticloase și reci îndreptate spre nemți. Și chiar în clipa aceea, norul de fum a fost aprins de-o explozie grozavă, care despicase parcă tot pămîntul. Cîțiva brazi uriași s-au prăbușit cu zgomot răsunător, învăluiți în pulberea de piatră ce se ridicase deasupra fumului... Curînd, au răbufnit și celelalte două explozii, una după alta, și mai grozave, și mai cutremurătoare. S-au prăbușit alți brazi, și alte valuri de pulbere s-au amestecat cu fumul și țărîna dintru început. Au tăcut apoi și tunurile, și mitralierele nemților. Peste luminișul din pădure, înnegurat încă, se așeza o tăcere înfiorătoare...

Mi-am înfipt mîinile în țărînă și m-am ridicat într-un genunchi, gata de asalt. „De ce nu trage racheta?" - mă întrebam, îngrozit... Subofițerul trebuia să tragă o rachetă albă; aceasta era semnalul prin care eram înștiințați că avem drumul deschis și că putem zvîcni la asalt... „Racheta!... Racheta!... Racheta!"... - turuiam în gînd ca o mașină... Dar lumina albă a rachetei nu se ridica deasupra norului de fum... Și liniștea din fața noastră se adîncea, mai adîncă decît fusese poate la începutul lumii... Atunci am auzit în cealaltă parte a pădurii, dincolo de cazemate, strigătele de asalt ale nemților.

Răbufnise și focul lor, un foc încă neînchegat de arme automate și de grenade. „Se năpustesc în spărtură!" - mi-am spus înfrigurat. Și n-am mai așteptat racheta. M-am sculat în picioare, cu pistolul mitralieră ridicat, și am făcut semn către cazemate.

- După mine, băieți! am strigat... Înainteee!

În față, fumul se destrăma. Rețelele de sîrmă ne-au apărut dintr-o dată aproape, sfîrtecate de trecerile înguste și dese, deschise de pionieri. Dincolo de ele, mie mi-a găurit un glonte piciorul stîng și m-am rostogolit. Soldații însă au trecut pe lîngă mine într-un iureș năprasnic... Și chiar acolo, între sfărîmăturile celor trei cazemate, valurile lor s-au izbit de valurile nemților care săriseră să astupe spărtura. A fost o încleștare atît de cumplită, încît n-a mai fost chip să se tragă cu armele. Cu baioneta și cu patul puștii au intrat ai noștri în nemți... Și nu s-au liniștit pînă ce nu i-au călcat în picioare, sfărîmîndu-i și făcîndu-i una cu pămîntul... Pe cei rămași i-au fugărit pînă departe, în adîncurile întunecate ale pădurii...

După noi, au intrat apoi și celelalte batalioane, îngrămădite de zile întregi în fața cazematelor. Spre prînz, toată linia fortificațiilor era întoarsă, străpunsă și sfărîmată; frontul nemților de la Dobra-Niva se prăbușise dintr-o dată, datorită plutonului de pionieri...

...Cînd au venit brancardierii de m-au ridicat dintre morți și m-au întins pe targă, am cerut să mă ducă mai întîi pe locul cazematelor. Din cetățuile cenușii, pitice și pătrate, care răspîndiseră atîta moarte printre soldații mei, nu mai rămăseseră decît ruinele zidurilor și o pulbere albicioasă de piatră. Căzuseră însă și pionierii din plutonul de șoc, pînă la unul... Își găsiseră cu toții moartea în spulberul năprasnic al bătăliei...

M-am ridicat pe targă și am căutat să deslușesc trupurile lor printre ale celorlalți ostași, căzuți de-a valma în jurul cazematelor. Dar n-a fost chip. Nici măcar trupul subofițerului, care trebuia să tragă racheta albă, nu l-am găsit...

O tristețe amară m-a cuprins atunci, copleșitoare. Inima mi se golea treptat-treptat de sînge. Și-o lacrimă fierbinte, nestăpînită, mi-a fript obrazul. Dar mai mult decît orice, mă durea sufletul, adînc cutremurat de moartea pionierilor din plutonul de șoc, rămași fără de nume și fără de nici o urmă...

CUPA „PIONIERUL" LA TENIS de masă

Timp de trei zile, între 22 și 24 martie a.c., Zalăul a fost gazda finalei pe țară a competiției sportive Cupa „Pionierul" la tenis de masă. Au participat 164 pionieri, cîștigătorii etapelor județene la categoriile de vîrstă de 10—12 și 13—14 ani, băieți și fete, sosiți din toate județele țării și din municipiul București.

Noua și moderna sală a sporturilor din străvechiul și întineritul Zalău a răsunat, în ziua de 22 martie a.c., de acordurile solemne ale Imnului de Stat al țării noastre și de ritmurile tinerești ale imnului „Daciadei".

După deschiderea festivă a început marea întrecere. În primele două zile s-a jucat la opt mese. Atmosfera?... Efort, concentrare, emoții și, bineînțeles, permanenta încurajare a sălii, arhiplină de inimoși suporteri, iubitori ai tenisului de masă în special și ai sportului în general.

Sîmbătă seara, după încheierea semifinalelor, sportivii s-au întîlnit la Casa de cultură a științei și tehnicii pentru tineret cu pionierii sălăjeni, într-o reușită activitate cultural-artistică. Grupul de recitatori, formația de dans modern și formația de muzică usoară „Silvana" de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Zalău au vrut — și au reușit —, ca prin momentele prezentate și buna dispoziție creată să mulțumească tuturor participanților, să dea curaj celor ce urmau să se confrunte a doua zi pentru locurile I și II.

Într-adevăr, în dimineața zilei de duminică, 24 martie a.c., tinerii tenismeni au oferit unui numeros public un adevărat spectacol. Cum e și firesc, au cîștigat cei mai buni. Și cînd spunem „au cîștigat", ne referim la medalii și diplome, pentru că de cîștigat au cîștigat toți participanții, a cîștigat sportul românesc în general. Dar, înainte de a afla clasamentul, să vă facem cunoștință cu cîțiva dintre participanți.

Prima care ne-a atras atenția prin stăpînirea de sine, seriozitatea și ținuta tehnică a jocului este o fetiță mică, simpatică. Se numește Alina Elena Cimpoiașu și este elevă în clasa a III-a la Școala nr. 2 din Rm. Sărat, județul Buzău. Ea este cea mai tînără participantă la această competiție. Practică tenisul de masă din clasa I.

Calitățile ei de bună jucătoare și locul al IV-lea obținut aici la Zalău ne fac să vedem în ea o posibilă sportivă de performanță.

„Multă muncă, antrenament, concentrare, stăpînire de sine sînt cîteva din condițiile reușitei", ne spune Sorina Rădulescu, elevă în clasa a V-a B la Școala nr. 150 din București. Și trebuie să-i dăm dreptate din moment ce ea s-a clasat pe primul loc și a obținut titlul de campion al „Daciadei" la categoria de vîrstă 11—12 ani, fete.

Despre Sebastian Cosor, elev în clasa a VII-a la Școala nr. 24 din Timișoara, s-a spus că joacă inteligent. „A juca inteligent — se... justifică el — înseamnă a găsi punctul slab al adversarului". Pe lîngă inteligența de care a dat dovadă în joc — am aflat că el, ca și toți pionierii participanți la acest concurs, are note foarte bune la învățătură — Sebastian a probat și o bună pregătire, o înaltă ținută tehnică a jocului. Rezultatul? Locul al II-lea la categoria de vîrstă 13—14 ani băieți.

Deși suporterii au încurajat, cum e și firesc, valoarea în general, favoritul competiției a fost — cum era de așteptat — un sălăjean: Ciprian Ovidiu But, elev în clasa a V-a A la Școala nr. 1 din Zalău. Ciprian a participat pentru prima dată la o întrecere de asemenea importanță, dar acest motiv nu-i explică și nici nu-i scuză „numai" locul al V-lea obținut. „Cred că trebuia să fiu mai ofensiv", constată el cu înțelepciunea primei mari experiențe.

Cum trebuia să se comporte și ce mai au de învățat toți concurenții, au dedus, credem, antrenorii lor care i-au însoțit.

Cert este că din această întîlnire, desfășurată la o înaltă ținută tehnică, se pot trage cîteva concluzii privind tenisul de masă, cu atît mai mult, cu cît acest sport se preconizează a fi introdus din 1988 în Jocurile Olimpice. Este de apreciat, așadar, că tenisul de masă se poate practica de la o vîrstă foarte fragedă. În meciurile disputate, copiii au demonstrat că stăpînesc — și pot să stăpînească — elemente tehnice specifice adulților. Au existat multe meciuri în care valoarea întîlnirilor s-a ridicat la adevărate finale de campionat.

Este necesar ca toți copiii care s-au evidențiat în această competiție să fie incluși în secțiile de performanță ale cluburilor sportive școlare sau ale unităților sportive care pregătesc copii și juniori.

Participanții la finala pe țară a Cupei „Pionierul" la tenis de masă, organizată la Zalău, județul Sălaj, au apreciat în mod deosebit buna organizare a acestei competiții — de către Consiliul Național al Organizației Pionierilor, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, Federația română de tenis și Consiliul județean Sălaj al Organizației Pionierilor.

Iar acum iată-i pe campionii actualei ediții: **la categoria 11—12 ani — SORINA RĂDULESCU (Școala nr. 150, București)** și **MARIUS NEACȘU (Școala nr. 1, Rm. Sărat, județul Buzău); categoria 13—14 ani — RAMONA PREDA (Școala nr. 5, Brașov)** și **MARIUS DRAGU (Școala nr. 34, Constanța). Pe echipe — primele trei locuri au fost ocupate, în ordine, de BUCUREȘTI, de județul TIMIȘ și, respectiv, de județul BUZĂU.**

ILEANA PETREAN

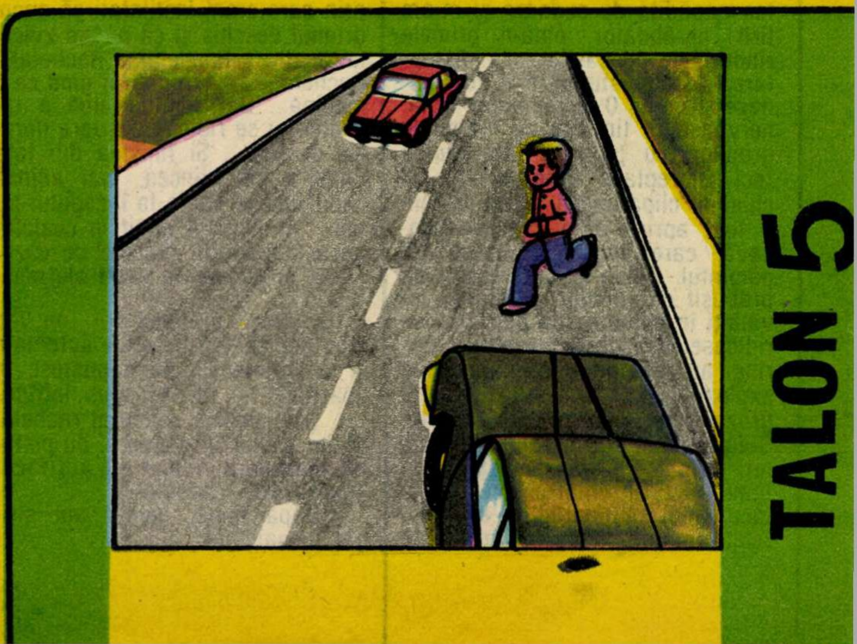

			31			

NUMERE ÎNCRUCIŞATE

Completaţi căsuţele goale cu cifre de la 7 la 55, astfel ca pe coloane, pe rînduri ca şi pe diagonale suma lor să fie 217. Nici pe rînduri şi coloane, nici pe diagonale nu se va repeta de două ori aceeaşi cifră!

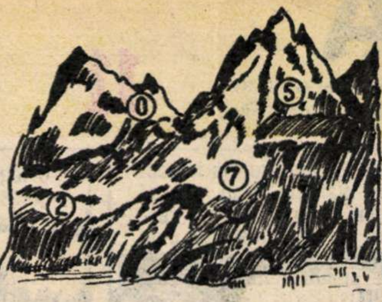

ALTITUDINE

Aranjînd cifrele într-o anumită ordine, va rezulta înălţimea în metri a unui binecunoscut vîrf din Carpaţii Meridionali, care constituie un însemnat obiectiv turistic.

1. Cum se numeşte vîrful?
2. Ce înălţime are?
3. Din ce masiv face parte?

GEOGRAFIE

Monoverb 3-4

B^{j}

DAN ŞTEFĂNESCU
Piatra Neamţ

DIVERTISMENT MATEMATIC

$$WXYZ = (AA)^2$$
$$ZYXW = (ZZ)^2$$

În fiecare din cele două egalităţi de mai sus literele reprezintă cîte o cifră şi nu se înmulţesc între ele. De exemplu, WXYZ ar putea fi un număr precum 1234, în care W = 1, X = 2, Y = 3 şi Z = 4.

În ambele egalităţi, literele identice reprezintă cifre identice.

Indicaţi care sînt valorile numerice ale fiecărei litere, astfel încît să rezulte într-adevăr egalităţi.

Ing. LIVIU MACOVEANU

Răspuns

Valorile echivalente în cifre ale literelor W,X,Y,Z şi A din egalităţile **WXYZ = (AA)²** şi **ZYXW = (ZZ)²** sînt următoarele: **W = 1; X = 0; Y = 8; Z = 9 şi A = 3.**

Înlocuind literele cu cifrele calculate, se obţin în final egalităţile:

1 089 = 33² şi 9 801 = 99².

Se observă că primul membru din cea de-a doua egalitate este inversul primului membru din prima egalitate.

OCTAVIAN ANDRONIC

NU RUPEŢI FOILE!
PALDO

Test

Aceste două desene se deosebesc prin şapte detalii. Descoperindu-le în doar două minute, veţi putea conchide că aveţi spirit de observaţie.

1

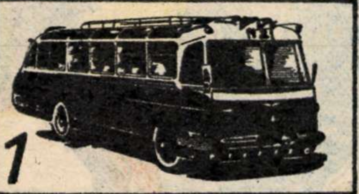

2

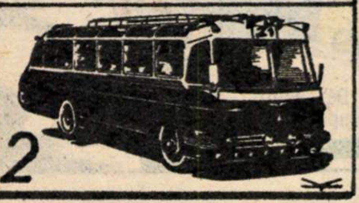

Enigmele lui DOREL

SCENARIUL SANDU Alexandru

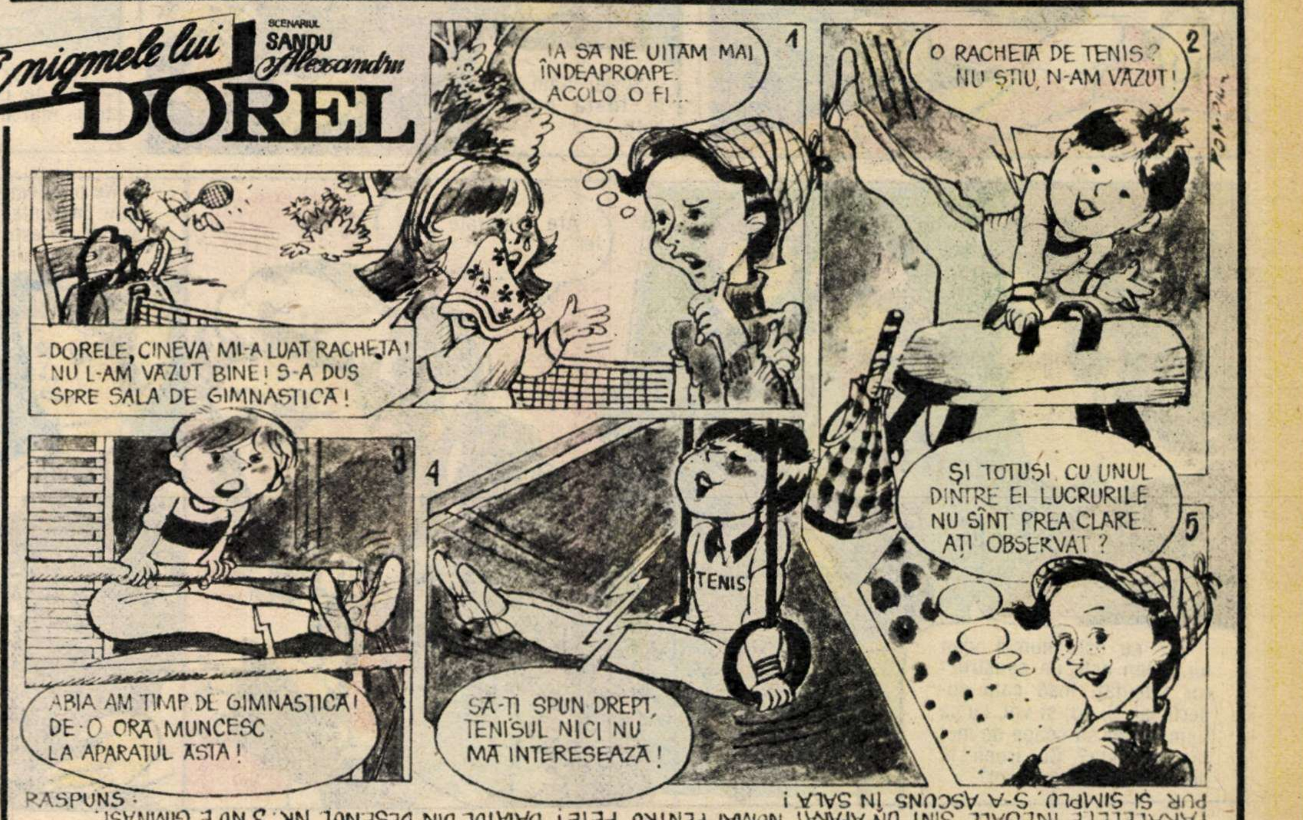
1
IA SĂ NE UITĂM MAI ÎNDEAPROAPE. ACOLO O FI...
DORELE, CINEVA MI-A LUAT RACHETA! NU L-AM VĂZUT BINE! S-A DUS SPRE SALA DE GIMNASTICĂ!
2
O RACHETĂ DE TENIS? NU ŞTIU, N-AM VĂZUT!
3
ABIA AM TIMP DE GIMNASTICĂ! DE O ORĂ MUNCESC LA APARATUL ĂSTA!
4
TENIS
SĂ-ŢI SPUN DREPT, TENISUL NICI NU MĂ INTERESEAZĂ!
5
ŞI TOTUŞI, CU UNUL DINTRE EI LUCRURILE NU SÎNT PREA CLARE... AŢI OBSERVAT?

RĂSPUNS: PARALELELE INEGALE SÎNT UN APARAT NUMAI PENTRU FETE! BĂIATUL DIN DESENUL NR. 3 NU E GIMNAST. PUR ŞI SIMPLU, S-A ASCUNS ÎN SALĂ!

◀

Întrebarea A:

Cîte greşeli face copilul din imaginea alăturată şi în ce constă fiecare dintre acestea?

Întrebarea B:

Cum procedezi în situaţia în care, mergînd pe bicicletă, vii de pe un drum secundar şi intri pe o şosea intens circulată pe care intenţionezi să-ţi continui drumul la stînga?

Răspunsuri:

☐ — a: mă asigur din vreme că din partea stîngă nu vine nici un autovehicul, semnalizez intenţia de a vira la stînga, apoi intru pe şosea, merg pînă la jumătatea ei şi mă înscriu lîngă axul acesteia; în continuare, semnalizînd intenţia de a trece pe partea dreaptă, mă asigur acordînd prioritate vehiculelor ce vin din spate şi, după ce am mers circa 50 de metri dacă mă aflu în localitate şi circa 100 m dacă sînt în afara localităţii, efectuez manevra, după care îmi continui drumul;

☐ — b: mă opresc înainte de a intra pe partea carosabilă, cobor de pe bicicletă, mă asigur că nici din stînga, nici din dreapta nu se apropie nici un autovehicul şi traversez şoseaua perpendicular pe axul ei, mergînd pe lîngă bicicletă şi conducînd-o de ghidon pînă cînd ajung pe acostamentul de pe cealaltă parte; acolo mă urc pe bicicletă şi-mi continui drumul.

JOC PALINDROMIC

M. . . . = femeie
A. . . . = agaţă
C: . . . = obiect din blană
S. . . . = murdar

Înlocuiţi cu litere cele 15 puncte potrivit definiţiilor date pe rîndul respectiv, cunoscînd că toate cuvintele sînt palindroame şi că, citite de sus în jos, ele formează o propoziţie, iar de jos în sus o alta, cu acelaşi sens. (Primul cuvînt are numai patru litere. Propoziţia palindromică are un sens foarte apropiat de cea formată din cuvintele definiţiilor.)

C. VODĂ

Cutezătorii

Redactor şef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacţie: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: ELENA MĂNESCU; Prezentarea artistică POMPILIU DUMITRESCU; Prezentarea tehnică VIOREL SÂMPETREAN

Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon 17 60 10; ADMINISTRAŢIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. COPERTA FOTO: MARIN MIROIU

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

ÎNTRECEREA

11

SCENARIU: PETRE LUSCALOV
DESENE: ŞTEFAN DAMO

Rezumatul episodului precedent: Neadmiţînd ideea ca Florin să fie discutat în detaşament în locul lui, Dan se hotărăşte pînă la urmă să-şi recunoască greşeala.

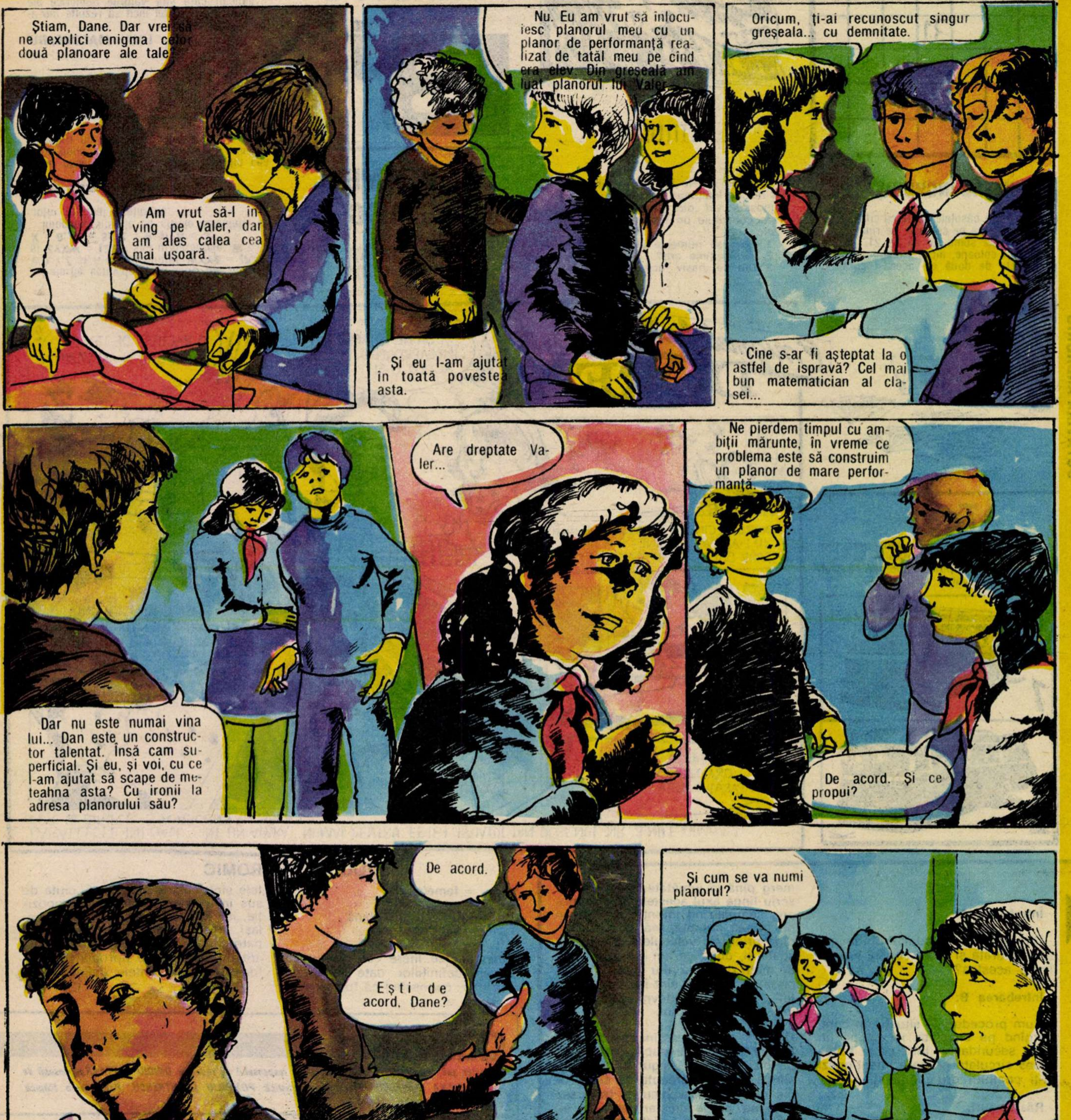
Ştiam, Dane. Dar vrei să ne explici enigma celor două planoare ale tale?
Am vrut să-l înving pe Valer, dar am ales calea cea mai uşoară.
Nu. Eu am vrut să înlocuiesc planorul meu cu un planor de performanţă realizat de tatăl meu pe cînd era elev. Din greşeală am luat planorul lui Valer...
Şi eu l-am ajutat în toată povestea asta.
Oricum, ţi-ai recunoscut singur greşeala... cu demnitate.
Cine s-ar fi aşteptat la o astfel de ispravă? Cel mai bun matematician al clasei...
Dar nu este numai vina lui... Dan este un constructor talentat. Însă cam superficial. Şi eu, şi voi, cu ce l-am ajutat să scape de meteahna asta? Cu ironii la adresa planorului său?
Are dreptate Valer...
Ne pierdem timpul cu ambiţii mărunte, în vreme ce problema este să construim un planor de mare performanţă.
De acord. Şi ce propui?
Să ne prezentăm la concursul interşcoli cu un singur planor construit de detaşamentul nostru. Dar unul nemaivăzut, imbatabil.
De acord.
Eşti de acord, Dane?
Şi cum se va numi planorul?
Îl vom numi planorul prieteniei... „VALDAN"!

(Sfîrşit)

Ani tineri

Copiii,
Mlădiţele acestui popor, trăiesc şi învaţă
Ce-nseamnă iubirea
De ţară şi vatră,
De istorie şi tricolor.
Ei sînt
Pionierii de astăzi,
Uteciştii de mîine,
Viitorii constructori
De comunism şi splendori.

Mariana Marin,
clasa a VIII-a,
Şcoala Maia — Ialomiţa

Cutezătorii 18
JOI, 2 MAI 1985.
ANUL XIX (NR. 917)
REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a vizitat, marți 23 aprilie, șantierul Centralei nuclearo-electrice de la Cernavodă, obiectiv de mare importanță prevăzut în Programul energetic al țării.

Vizita de lucru a secretarului general al partidului se înscrie în cadrul preocupărilor constante ale conducerii partidului și statului nostru, personal ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru creșterea și diversificarea resurselor energetice ale țării, condiție fundamentală pentru asigurarea dezvoltării economico-sociale a României în perioada 1986—1990 și în perspectivă pînă în anul 2000.

Centrala nuclearo-electrică de la Cernavodă face parte dintr-un sistem de obiective energetice de acest fel care urmează să se construiască în țară conform Directivelor Congresului al XIII-lea al partidului.

Constructorii și specialiștii cărora li s-a încredințat înălțarea acestui deosebit de important obiectiv industrial, precum și mii de locuitori ai orașului Cernavodă și ai localităților din jur au întîmpinat cu cele mai alese sentimente de dragoste și stimă pe conducătorul partidului și statului nostru. Ei au dat expresie recunoștinței fierbinți pe care, asemenea întregului popor, cei ce trăiesc și muncesc pe meleagurile cuprinse între Dunăre și Mare o poartă tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru grija sa deosebită față de dezvoltarea intensă, armonioasă a tuturor zonelor țării. Mărturia cea mai vie o formează, pentru ei și pentru întregul popor, grandioasa operă ce va dăinui peste veacuri — Canalul Dunăre-Marea Neagră, celelalte impunătoare construcții înfăptuite sau în curs de realizare pe pămîntul dobrogean.

Analizînd aprofundat mersul lucrărilor de construcții la acest obiectiv de importanță deosebită pentru înfăptuirea Programului energetic al țării, soluțiile tehnice adoptate de proiectanți și constructori, tovarășul Nicolae Ceaușescu a dat indicații prețioase referitoare la soluțiile constructive, prin găsirea celor mai eficiente căi pentru a se putea reduce consumurile de materiale — cu respectarea strictă a prevederilor Legii privind asigurarea calității obiectivelor și instalațiilor nucleare. De asemenea, prin eforturi comune ale specialiștilor din cercetare, proiectare și construcții urmează să se obțină o sporire generală a eficienței economice a Centralei nuclearo-electrice de la Cernavodă, în special prin reducerea costului construcției și creșterea randamentului instalațiilor și utilajelor. Experiența ce se va acumula pe acest prim șantier al energeticii nucleare românești va trebui generalizată la centralele nuclearo-electrice ce urmează să se construiască în Transilvania și Moldova.

În numele constructorilor acestui important obiectiv energetic al țării, specialiștii prezenți l-au asigurat pe tovarășul Nicolae Ceaușescu că vor fi luate toate măsurile pentru transpunerea în fapt a indicațiilor date, că vor acționa cu hotărîre și răspundere pentru accelerarea ritmului de construcție, pentru asigurarea unei înalte eficiențe și calități la toate lucrările de construcție, montaj și punere în funcțiune a Centralei nuclearo-electrice de la Cernavodă.

*

În drum spre Capitală, secretarul general al partidului s-a oprit pe terenurile Cooperativei agricole de producție din Seimenii Mici, județul Constanța.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a examinat stadiul vegetației la unele sole semănate în toamnă cu orz și grîu.

Cei prezenți au mulțumit tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru grija constantă acordată agriculturii, pentru indicațiile prețioase date și cu acest prilej și l-au asigurat că lucrătorii ogoarelor vor munci cu pasiune pentru a înfăptui obiectivele fixate de cel de-al XIII-lea Congres al partidului pentru această ramură de bază a economiei naționale.

CALENDAR
EROIC

GLO

Frumusețea zilelor din acest început de Mai, lumina lor clară se îngemănează fericit cu frumusețea și lumina marilor împliniri contemporane, cu vigoarea și tinerețea Partidului Comunist Român, eroicul partid al celor ce muncesc, centrul vital al societății și destinului nostru socialist. Nu putem să ne înălțăm frunțile și gîndurile spre cerul înalt al începutului de Mai fără să ne amintim o zi memorabilă, glorioasă și inconfundabilă, ziua de 8 Mai 1921, ziua în care a luat ființă Partidul Comunist Român.

În cartea de aur a istoriei noastre, ziua de 8 Mai 1921 s-a înscris firesc, așa cum firească e rostirea cuvîntului Patrie. Pentru că acea lucrare săvîrșită de comuniștii români era un început glorios, dar totodată era și o continuare, care avea la bază nu numai cele cîteva decenii de luptă revoluționară, ci și întreaga noastră istorie, aspirațiile și idealurile de libertate și dreptate socială ale întregului popor, lupta lui de veacuri împotriva exploatării, nedreptății și împilării.

În acest fel Partidul Comunist Român și-a asumat încă de la început rolul cutezător și nobil de a înfăptui cele mai scumpe visuri ale poporului nostru, de a duce mai departe lupta celor asupriți pentru cucerirea de drepturi sociale, pentru eliberarea din lanțurile exploatării, pentru progres și bunăstare. Încă din acel 8 Mai 1921, purtînd steagul revoluționar de luptă al clasei muncitoare, Partidul Comunist Român s-a identificat cu aspirațiile spre mai bine ale maselor, a impulsionat și catalizat decisiv forțele progresiste, patriotice și democratice, situîndu-se totdeauna cu luciditate și curaj în miezul fierbinte al evenimentelor care au decis destinul țării. Steagul revoluționar de luptă al Partidului Comunist Român a fost imbold și călăuză în luptele minerilor din Valea Jiului în 1929, în cele ale ceferiștilor și petroliștilor din 1933, în marea manifestatie de la 1 Mai din 1939, în eroica Revoluție de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944.

Drumul străbătut de țara noastră după acel August de foc este drumul spre totala eliberare a omului de exploatare, spre libertate și bucuria muncii libere.